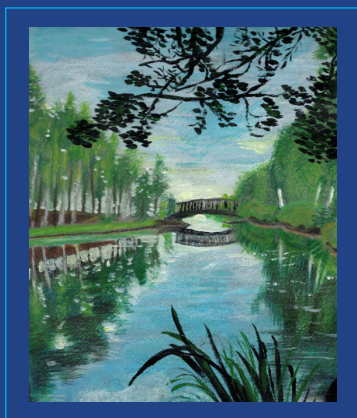

JUMALAN PALVELEMINEN PYHÄSSÄ HENGESSÄ

1. Korinttolaiskirjeen
luvut 12–14

Heikki Pekkarinen

JUMALAN
PALVELEMINEN
PYHÄSSÄ
HENGESSÄ

1. Korinttolaiskirjeen
luvut 12–14

Heikki Pekkarinen

Copyright © 2025 Heikki Pekkarinen

Tämän teoksen tekstin ja kuvien jäljentäminen ilman lupaa painamalla, monistamalla, skannaamalla tai muilla tavoin kielletään tekijänoikeuslain mukaisesti. Muutamien lauseiden lyhyitä lainauksia, joita käytetään yksityistä henkilökohtaista tai ryhmässä tapahtuvaa opiskelua tai kirjan tarkastelua varten, suositellaan täysin eikä lupaa tarvita sellaisissa tapauksissa.

Kaikki Raamatun paikat on lainattu 1933/38 Kirkkoraamatusta ellei toisin mainita.

Raamattu Kansalle -käännös 2014 ©

Merkintä **N1860** tarkoittaa Novumin sananumeroa 1860.

Novum on viisiosainen Uusi testamentti selityksin kirjasarja, julkaisijana Raamatun Tietokirja vuodelta 1980–1984.

Merkintä **SH6963** tarkoittaa James Strongin Vanhan testamentin sananumeroa 6963.

Thayer viittaa kirjaan Thayer's Greek–English Lexicon of the New Testament, kirjoittaja Joseph H. Thayer, 12. painos vuodelta 2015.

Gesenius viittaa kirjaan Gesenius' Hebrew–Chaldee Lexicon to the Old Testament, kirjoittaja H.W.F Gesenius, 5. painos vuodelta 1982.

Kreikan- tai hebreankieliset sanat on kirjoitettu lihavoituna ja kursiivilla, esim. *ergon*.

Jakeisiin tehdyt lisäykset ja selvennykset, jotka eivät ole alkuperäisessä tekstissä, on merkitty kaarisulkeilla ().

Kannen kuva Hanna Kaskela.

Kustantaja: Suomen Kotiseurakunnat

Toinen painos

ISBN 978-952-69390-7-0 (pehmeäkantinen)

ISBN 978-952-69390-8-7 (PDF)

Esipuhe 2. painokseen

Ryhdyttyäni laatimaan tämän kirjan englanninkielistä versiota tuli esille uusia asioita, jotka syvensivät ymmärrystäni useassa tärkeässä Raamatun paikassa. Eniten tein muutoksia ja lisäyksiä kappaleeseen ”Pyhällä Hengellä täyttyminen” alkaen sivulta 44. Kreikan kielen verbien aikamuotojen ”tempusaspektien” huomioiminen laajensi paljon ymmärrystäni esimerkiksi Roomalaiskirjeen 5 luvussa jakeesta 5 alkaen sivulta 176, 10. luvussa jakeissa 9 ja 10 sivulla 118, 1. Korinttolaiskirjeen 14. luvun jakeessa 18 sivulla 102 ja 1. Johanneksen kirjeen 3. luvun jakeessa 8 sivulla 14. Totesin myös tarpeelliseksi tehdä perusteellisen sananutkimuksen siitä, miten kreikankielistä verbiä *sōdzō* **N4356** – joka tarkoittaa ”pelastaa, pelastua” – on käytetty Uudessa testamentissa. Tämän tutkimuksen seurauksena tein korjauksia alaviitteisiin sivuilla 14 ja 15. Näiden lisäksi tein pieniä tarkentavia korjauksia kauttaaltaan koko kirjassa.

Hollolassa 4.10.2025

Heikki Pekkarinen

Sisällysluettelo

Johdanto	8
Jeesus Kristus on Vapahtaja	10
Jeesus Kristus kastaa tänään Pyhällä Hengellä	19
Jumalan palveleminen Pyhässä Hengessä	41
1. Korinttolaiskirjeen luku 12	52
1. Korinttolaiskirjeen luku 13	86
1. Korinttolaiskirjeen luku 14	90
Ohjeita kielillä puhumiseen	114
Ohjeita kielillä puhumisen selittämiseen ja profetoimiseen	125
Jumalan kiihkeän halun täyttäminen	131
Liite: 30 syytä puhua kielillä	146
Lopuksi	180
Tekijästä	182

Kiitokset

Minä kiitän ja ylistän Isää Jumalaa elämän ja iankaikkisen elämän lahjasta ja Herraa Jeesusta Kristusta hänen tekemästään sovitustyöstä minun puolestani ja jatkuvasta ohjauksesta ja huolenpidosta elämässäni. Kiitän vanhempiani Olli ja Vaala Pekkarista siitä, että he kasvattivat minut ja ohjasivat minut jo lapsuudestani alkaen Jumalan sanan, Raamatun ääreen.

Olen todella kiitollinen vaimoni Elizabethin kärsivällisestä tuesta ja monista rakentavista ideoista kirjan sisällön suhteen. Kiitän Pastori Petri Mielosen, Claus ja Erni Kratzenbergin ja Pastori Paul Norcrossin palautteesta ja avusta tekstin muokkauksessa. Olen kiitollinen Antti ja Raija Pohjolaisen, Kimmo Kivivuoren ja muiden läheisten uskovien avusta ja tuesta kirjan tekstin sitkeyttä ja kärsivällisyyttä vaatineessa oikolukemisessa. Olen erityisen kiitoksen velkaa Antti ja Raija Pohjolaisen tekemästä suuresta työstä kirjan sisällön kielellisessä muokkauksessa ja kirjan ulkoasun, taittamisen ja muun tarvittavan viimeistelemisestä painattamista varten.

Johdanto

Tämän kirjan tarkoituksena on auttaa ja tukea niitä, jotka haluavat itse oppia käyttämään Pyhän Hengen ilmentymiä. Se on myös tarkoitettu pastoreille, hengellisen työn tekijöille ja niille uskoville, jotka haluavat opettaa ihmisille, miten Pyhä Henki otetaan vastaan ja miten Pyhän Hengen ilmentymiä käytetään yhtäältä uskovien yksityiselämässä ja toisaalta seurakunnan kokouksissa. Keskityn tässä kirjassa Pyhän Hengen ilmentymistä varsinkin kielillä puhumiseen, kielten selittämiseen ja profetoimiseen.

Suosittelen lukemaan kirjaa alusta alkaen, esimerkiksi luku kerrallaan. Varsinkin 1. Korinttolaiskirjeen 12. luvussa on paljon yksityiskohtia, joiden ymmärtäminen saattaa vaatia lukijalta kärsivällisyyttä. Kirjan kolme ensimmäistä lukua ovat ”Jeesus Kristus on Vapahtaja”, ”Jeesus Kristus kastaa tänään Pyhällä Hengellä” ja ”Jumalan palveleminen Pyhässä Hengessä”. Seuraavissa kolmessa luvussa käydään läpi 1. Korinttolaiskirjeen luvut 12, 13 ja 14 varsin perusteellisesti. Näitä lukuja käsitellään kreikankielisen tekstin valossa. Viimeisessä kolmessa luvussa annetaan käytännöllisiä ohjeita kielillä puhumiseen, kielten selittämiseen ja profetoimiseen sekä siihen, kuinka meidän tulee täyttää Jumalan kiihkeä halu. Kirjan lopussa olevassa liitteessä on lueteltu 30 syytä puhua kielillä.

Kaikki Raamatun paikat on lainattu 1933/1938 Kirkko-raamatusta ellei toisin mainita.

Käytän apuna teosta *Novum*, jossa on Uuden testamentin interlineaariteksti. *Novum, Uusi Testamentti Selityksin* on viisiosainen teos, jonka viides osa on kreikan-suomen sanakirja, Teologinen sanakirja.

Jos haluat apua kirjassa esitettyjen käytännöllisten ohjeiden toteuttamisessa, niin ota yhteyttä sähköpostilla osoitteeseen suomenkotiseurakunnat@gmail.com.

Minä rukoulen, että Isä Jumala antaisi Pyhän Henkensä avata teidän ymmärryksenne tutkiessanne näitä asioita.

Hollolassa kesäkuussa 2022,
Heikki Pekkarinen

Jeesus Kristus on Vapahtaja

Jeesus Kristus on meidän Vapahtajamme. Me tarvitsemme Vapahtajaa, koska ilman häntä me joudumme kadotukseen. Alunperin kaikki oli hyvin. Jumala oli järjestänyt ihmisten elämälle täydelliset olosuhteet, mutta sitten he lankesivat. Alussa Jumala loi taivaan ja maan. Jumala loi kasvit, auringon, kuun ja tähdet, eläimet sekä ihmisen. Jumala loi ihmisen omaksi kuvakseen:

1. Mooses 1:26 ja 27

26. Ja Jumala sanoi: ”Tehkäämme ihminen kuvaksemme, kaltaiseksemme; ja vallitkoot he meren kalat ja taivaan linnut ja karjaeläimet ja koko maan ja kaikki matelijat, jotka maassa matelevat”.

27. Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi hän loi heidät.

Jumala on Henki ja sen tähden hän loi ihmiselle ruumiin ja sielun lisäksi myös Hengen. Ensisijaisesti henki, joka oli ihmisessä, oli Jumalan kuva. Tässä vaiheessa kaikki oli hyvin:

1. Mooses 1:31

31. Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

Jumala asetti ihmiselle kiellon ja halusi tämän olevan kuuliainen vapaasta tahdostaan.

1. Mooses 2:9

9. Ja Herra Jumala kasvatti maasta kaikkinaisia puita, ihania nähdä ja hyviä syödä, ja elämän puun keskelle paratiisia, niin myös hyvän- ja pahantiedon puun.

1. Mooses 2:15–17

15. Ja Herra Jumala otti ihmisen ja pani hänet Eedenin paratiisiin viljelemään ja varjelemaan sitä.

16. Ja Herra Jumala käski ihmistä sanoen: ”Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista,

17. mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman”.

Ihminen kuitenkin söi hyvän- ja pahantiedon puusta, kun käärme houkutteli hänet siihen. Eeva söi ensin, antoi Aadamille ja hänkin söi. Silloin Jumala ajoi heidät pois Eedenin paratiisista. Rikottuaan jakeissa 16 ja 17 olevaa Jumalan käskyä vastaan he olisivat voineet syödä elämän puusta ja he olisivat voineet elää ikuisesti käärmeen aiheuttamassa saastuneessa tilassa. Tästä syystä Jumala ajoi heidät pois Eedenin paratiisista.

1. Mooses 3:22 ja 23

22. Ja Herra Jumala sanoi: ”Katso, ihminen on tullut sellaiseksi kuin joku meistä, niin että hän tietää hyvän ja pahan. Kun ei hän nyt vain ojentaisi kättänsä ja ottaisi myös elämän puusta ja söisi ja eläisi iankaikkisesti!”

23. Niin Herra Jumala ajoi hänet pois Eedenin paratiisista viljelemään maata, josta hän oli otettu.

Sen jälkeen he saivat jälkeläisiä, joiden joukosta heillekin tuli vapahtaja Jeesus Kristus.

1. Mooses 5:4 ja 5

4. Ja Aadam eli Seetin syntymän jälkeen kahdeksansataa vuotta, ja hänelle syntyi poikia ja tyttäriä.

5. Niin oli Aadamin koko elinaika yhdeksänsataa kolmekymmentä vuotta; sitten hän kuoli.

Mooseksen kirjan toisen luvun jakeissa 16 ja 17 Jumala sanoi: ”Syö vapaasti kaikista muista paratiisin puista, mutta hyvän- ja pahantiedon puusta älä syö, sillä sinä päivänä, jona sinä siitä syöt, pitää sinun kuolemalla kuoleman”. Aadam eli kuitenkin yhteensä 930 vuotta. Mitä siis tapahtui? Kun Aadam söi hyvän- ja pahantiedon puusta, hän kuoli. Tuo ensisijainen Jumalan kuva, joka oli hänessä, hänen Henkensä, lähti hänestä pois, mutta hänen ruumiinsa ja sielunsa jatkoivat elämäänsä, kunnes ne lopulta kuolivat.

Langettuaan Aadamilla oli valtavia ongelmia. Hänellä ei enää ollut Henkeä, ja maa oli kirottu hänen tähtensä.

1. Mooses 3:17–19

17. Ja Aadamille hän sanoi: ”Koska kuulit vaimoasi ja söit puusta, josta minä kielsin sinua sanoen: ’Älä syö siitä’, niin kirottu olkoon maa sinun tähtesi. Vaivaa nähden sinun pitää elättämän itseäsi siitä koko elinaikasi;

18. orjantappuroita ja ohdakkeita se on kasvava sinulle, ja kedon ruohoja sinun on syötävä.

19. Otsasi hiessä sinun pitää syömän leipäsi, kunnes tulet maaksi jälleen, sillä siitä sinä olet otettu. Sillä maasta sinä olet, ja maaksi pitää sinun jälleen tuleman.”

Jumala oli kuitenkin jo suunnitellut pelastuksen ihmis-kunnalle:

1. Mooses 3:13–15

13. Niin Herra Jumala sanoi vaimolle: ”Mitäs olet tehnyt?” Vaimo vastasi: ”Käärme petti minut, ja minä söin.”

14. Ja Herra Jumala sanoi käärmeelle: ”Koska tämän teit, kirottu ole sinä kaikkien karjaeläinten ja kaikkien metsän eläinten joukossa. Vatsallasi sinun pitää käymän ja tomua syömän koko elinaikasi.

15. Ja minä panen vainon sinun ja vaimon välille ja sinun siemenesi ja hänen siemensä välille; se on polkeva rikki sinun pääsi, ja sinä olet pistävä sitä kantapäähän.”

Tämä on ensimmäinen profetia Jumalan Pojasta, Jeesuksesta Kristuksesta, jonka Jumala oli suunnitellut lähettävänsä pelastamaan ja vapahtamaan ihmiset. Apostoli Johannes todistaa hänestä:

1. Johannes 4:14

14. Ja me olemme nähneet ja todistamme, että Isä on lähettänyt Poikansa maailman Vapahtajaksi.

1. Johannes 3:7 ja 8

7. Lapsukaiset, älköön kukaan saako teitä eksyttää. Se, joka vanhurskauden tekee, on vanhurskas, niinkuin hän on vanhurskas.

8. Joka syntiä tekee, se on perkeleestä, sillä perkele on tehnyt (*presens* – ”*tekee jatkuvasti*”) syntiä alusta asti. Sitä varten Jumalan Poika ilmestyi, että hän tekisi tyhjäksi perkeleen teot.

Näissä kreikankielisen Uuden testamentin jakeissa kaikki verbit ovat presensissä. Kreikan kielessä verbi-en aikamuotoihin liittyy niin sanottu ”tempusaspekti”. Seuraavassa on määritelmä presensvartalon tempusaspektille:

Yhteistä presensin eri käyttötavoille on, ettei toimintaa ole saatettu loppuun. Tätä presensvartalolle tyypillistä piirrettä nimitetään presensvartalon *tempusaspektiksi*¹.

1 Tämä on lainattu sivulta 31 kirjasta ”Alfasta alkuun johdatus Uuden testamentin kreikkaan” Jarmo Kiilunen – Raimo Hakola, Oy Finn Lectura Ab Helsinki 2005.

Näissä jakeissa preesensin tempusaspekti **korostaa** tekemisen **jatkuvuutta** nykyisyydessä. Tästä syystä jakeessa 7 substantiivi ”vanhurskauden”, joka on suomen akkusatiivissa, pitäisi ymmärtää partitiivissa ”vanhurskautta”.

Me voimme ”tehdä vanhurskautta” **jatkuvasti**, siis **tunnustaa jatkuvasti** Jeesusta Herraksi uskoen, että Jumala on herättänyt hänet kuolleista. Näin me voimme uskomme kuuliaisuudessa **jatkuvasti tehdä sitä**, minkä hän itse aloitti. Hänen ohjeitansa seuraten me voimme jatkaa lähimmäistemme rakastamista ja perkeleen tekojen tyhjäksi tekemisestä.

Jeesus Kristus meidän Vapahtajamme pelastaa² meidät silloin, kun hän tulee hakemaan seurakuntansa pois maan päältä ja herättämään Kristuksessa kuolleet. Silloin hän antaa meille samanlaisen ylösnousemusruumiin kuin hänellä itsellään on. Pelastuminen edellyttää sitä, että ihminen syntyy uudesti ja saa Jumalalta Pyhän Hengen. Jumala antaa Pyhän Hengen lahjaksi sille, joka pelastuu. Miten tämä tapahtuu, kuvataan seuraavissa jakeissa:

2 Sana pelastaa on kreikan kielellä verbi *sōdzō* N4356, joka tarkoittaa ’tehdä eheäksi’, pelastaa; parantaa: passiivissa pelastua, parantua (Novum). Uuden testamentin kirjeissä verbiä *sōdzō* käytetään yhtä poikkeusta (Jaakob 5:15) lukuun ottamatta vain iankaikkiseen elämään pelastumisesta.

Roomalaiskirje 10:9 ja 10

9. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut³;

10. sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

Ihminen siis tunnustaa Jeesuksen Herraksi ja uskoo sydämessään, että Jumala on Jeesuksen kuolleista herättänyt. Silloin hän syntyy uudesti, saa Pyhän Hengen, joka on lahja ja joka on myös sinetti.

Apostolien teot 2:38 ja 39

38. Niin Pietari sanoi heille: ”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

39. Sillä teille ja teidän lapsillenne tämä lupaus on annettu ja kaikille, jotka kaukana ovat, ketkä ikinä Herra, meidän Jumalamme, kutsuu.”

Efesolaiskirje 1:13 ja 14

13. Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti,

3 Jakeessa 9 verbi *sōdzō* on kreikan kielellä futurissa. Niinpä jakeen viimeinen lause olisi syytä ymmärtää näin: ”niin sinä olet pelastuva”.

14. sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.

Saatuaan Pyhän Hengen ihmisestä on tullut kristitty uskova ja Jumalan lapsi. Hänellä on silloin sinettinä Pyhä Henki, joka on iankaikkisen elämän vakuutena.

Johannes 14:16 ja 17

16. Ja minä olen rukoileva Isää, ja hän antaa teille toisen Puolustajan olemaan teidän kanssanne iankaikkisesti,

17. totuuden Hengen, jota maailma ei voi ottaa vastaan, koska se ei näe häntä eikä tunne häntä; mutta te tunnette hänet, sillä hän pysyy teidän tykönänne ja on teissä oleva.

Ihmiset syntyvät maailmaan hengellisesti kuolleina. Sen tähden Jumalan täytyy tehdä heidät eläviksi Kristuksen kanssa. Kun ihminen saa Pyhän Hengen, hän tulee hengellisesti eläväksi. Nämä totuudet kuvaillaan Efesolaiskirjeessä:

Efesolaiskirje 2:1–9

1. Ja Jumala on eläviksi tehnyt teidät, jotka olitte kuolleet rikoksiinne ja synteiinne,
2. joissa te ennen vaelsitte tämän maailman menon mukaan, ilmapallan hallitsijan, sen hengen hallitsijan, mukaan, joka nyt tekee työtään tottelemattomuuden lapsissa,

3. joiden joukossa mekin kaikki ennen
vaelsimme lihamme himoissa, noudattaen
lihan ja ajatusten mielitekoja, ja olimme
luonnostamme vihan lapsia niinkuin muut-
kin;
4. mutta Jumala, joka on laupeudesta rikas,
suuren rakkautensa tähden, jolla hän on
meitä rakastanut,
5. on tehnyt meidät, jotka olimme kuolleet
rikoksiimme, eläviksi Kristuksen kanssa -
armosta te olette pelastetut -
6. ja yhdessä hänen kanssaan herättänyt ja
yhdessä hänen kanssaan asettanut meidät
taivaallisiin Kristuksessa Jeesuksessa,
7. osoittaakseen tulevina maailmanaikoina
armonsa ylenpalttista runsautta, hyvyydes-
sään meitä kohtaan Kristuksessa Jeesuksessa.
8. Sillä armosta te olette pelastetut uskon
kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan
lahja -
9. ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.

Jumala on tehnyt meidät eläviksi Kristuksen kanssa.
Kun se tapahtui, me saimme Pyhän Hengen, joka on
Jumalan lahja meille Kristuksessa Jeesuksessa. Se on
myös sinettinä ja vakuutena meille tulevasta iankaikki-
sesta elämästä.

Jeesus Kristus kastaa tänään Pyhällä Hengellä

Kun Jeesus Kristus kastaa ihmisen Pyhällä Hengellä, saa tämä Pyhän Hengen, joka on lahja. Sillä hetkellä hän syntyy uudesti ja hänestä tulee Jumalan lapsi. Jokaisesta evankeliumista löytyy kertomus, jossa Johannes Kastaja kertoo siitä, että Jeesus Kristus kastaa Pyhällä Hengellä. Kun Johannes kastoi ihmisiä vedellä Jordan-virrassa, hän edellytti heiltä aitoa halua tehdä parannus.

Matteus 3:11

11. Minä (*Johannes*) kastan (*presens*) teidät vedellä parannukseen, mutta se, joka minun jäljessäni tulee, on minua väkevämpi, jonka kenkiäkään minä en ole kelvollinen kantamaan; hän kastaa (*futuuri*) teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.

Kreikan kielen verbi ”kastaa” on *baptidzō* N823 ja se tarkoittaa myös ”upottaa” (Novum). Kun Johannes kastoi ihmisiä vedellä Jordan-virrassa, hän edellytti heiltä aitoa halua tehdä parannus. Tämä kreikankielinen verbi on ensimmäisellä kerralla tässä jakeessa presensissä ja ilmaisee samoin kuin suomen kielelläkin toimintaa nykyhetkessä. Toisella kerralla tämä verbi on futuurissa ja se ilmaisee tekemistä tulevaisuudessa.

Markus 1:7 ja 8

7. Ja hän (*Johannes Kastaja*) saarnasi sanoen: ”Minun jälkeeni tulee minua väkevämpi, jonka kengänpaulaa minä en ole kelvollinen maahan kumartuneena päästämään.

8. Minä kastan (*aoristi*) teidät vedellä, mutta hän kastaa (*futuuri*) teidät Pyhällä Hengellä.”

Jakeessa 8 verbi ”kastan” on kreikan kielen aikamuodossa aoristi, joka ilmaisee jo päättynyttä tekemistä menneisyydessä. Johannes kastoi vedellä, mutta Jeesus Kristus kastaa yhä edelleen Pyhällä Hengellä.

Luukas 3:15 ja 16

15. Mutta kun kansa yhä odotti ja kaikki ajattelivat sydämessään Johanneksesta, eikö hän itse ehkä ollut Kristus,

16. niin Johannes vastasi kaikille sanoen: ”Minä kastan (*preesens*) teidät vedellä, mutta on tuleva minua väkevämpi, jonka kengänpaulaakaan minä en ole kelvollinen päästämään; hän kastaa (*futuuri*) teidät Pyhällä Hengellä ja tulella.

Johannes 1:32–34

32. Ja Johannes todisti sanoen: ”Minä näin Hengen laskeutuvan taivaasta alas niinkuin kyyhkysen, ja se jäi hänen päällensä.

33. Ja minä en tuntenut häntä; mutta hän, joka lähetti minut vedellä kastamaan, sanoi minulle: 'Se, jonka päälle sinä näet Hengen laskeutuvan ja jäävän, hän on se, joka kastaa Pyhällä Hengellä.'

34. Ja minä olen sen nähnyt ja olen todistanut, että tämä on Jumalan Poika."

Neljäntenäkymmenentenä päivänä sen jälkeen, kun Jumala oli herättänyt hänet kuolleista, Jeesus Kristus itse käski valitsemiaan apostoleita odottamaan Isän lupauksen täyttymistä:

Apostolien teot 1:4 ja 5

4. Ja kun hän oli yhdessä heidän kanssansa, käski hän heitä ja sanoi: "Älkää lähtekö Jerusalemistä, vaan odottakaa Isältä sen lupauksen täyttymistä, jonka te olette minulta kuulleet.

5. Sillä Johannes kastoi (*aoristi*) vedellä, mutta teidät kastetaan (*passiivin futuuri*) Pyhällä Hengellä, ei kauan näitten päivien jälkeen."

Jeesus Kristus aikoi kastaa heidät pian. Jeesus käski apostoleitaan odottamaan Isän lupauksen täyttymistä. Kymmenen päivää myöhemmin, helluntaina, hän kastoi heidät Pyhällä Hengellä, hän upotti heidät Pyhään Henkeen. He odottivat kymmenen päivää. Sen jälkeen ei enää koskaan ole ollut tarvetta odottaa Pyhän Hengen saamista. Jeesus Kristus kastaa ihmiset edelleen, siis upottaa heidät Pyhään Henkeen heti, kun nämä ovat siihen valmiit.

Kun ihmiset anovat Jumalalta Pyhää Henkeä, hän antaa erinomaisen hyvän Pyhän Hengen. Hän ei anna mitään pahaa tai väärennettyä.

Luukas 11:10–13

10. Sillä jokainen anova saa, ja etsivä löytää, ja kolkuttavalle avataan.

11. Ja kuka teistä on se isä, joka poikansa häneltä pyytäessä kalaa antaa hänelle kalan sijasta käärmeen,

12. taikka joka hänen pyytäessään munaa antaa hänelle skorpionin?

13. Jos siis te, jotka olette pahoja, osaatte antaa lapsillenne hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat!”

Miksi tässä puhutaan kalasta ja käärmeestä tai munasta ja skorpionista? On olemassa kaloja, jotka näyttävät käärmeeltä. Suomessakin on ankeriaita tai nahkiaisia, jotka muistuttavat käärmettä. Pieni poika ei tunne eroa, mutta hänen isänsä tuntee. Israelissa on myös skorpionoja, jotka vetäytyttyään kerälle ovat samannäköisiä kuin kananmuna. Pieni poika ei tunne eroa, mutta isä tuntee. Jos siis maanpäälliset isät osaavat antaa lapsilleen hyviä lahjoja, kuinka paljon enemmän taivaallinen Isä antaa Pyhän Hengen niille, jotka sitä häneltä anovat.

Apostolien teot 2:22–24

22. Te Israelin miehet, kuulkaa nämä sanat: Jeesuksen, Nasaretilaisen, sen miehen, josta Jumala todisti teille voimallisilla teoilla ja ihmeillä ja merkeillä, joita Jumala hänen kauttansa teki teidän keskellänne, niinkuin te itse tiedätte,

23. hänet, joka teille luovutettiin, Jumalan ennaltamäärätyn päätöksen ja edeltätietämyksen mukaan, te laista tietämättömien miesten kätten kautta naulitsitte ristille ja tapoitte.

24. Hänet Jumala herätti ja päästi kuoleman kivuista, niinkuin ei ollutkaan mahdollista, että kuolema olisi voinut hänet pitää.

Tässä Pietari puhui siitä, että Jumala herätti Jeesuksen kuolleista. Heidän piti siis uskoa se niin kuin Roomalaiskirjeen 10. luvussa kerrotaan.

Apostolien teot 2:30–33

30. Koska hän (*kuningas Daavid*) nyt oli profeetta ja tiesi, että Jumala oli valalla vannonen hänelle luvannut asettavansa hänen kupeittensa hedelmän hänen valtaistui-melleen,

31. niin hän edeltä nähden puhui Kristuksen ylösnousemuksesta, sanoen, ettei Kristus ollut jäävä hyljätyksi tuonelaan eikä hänen ruumiinsa näkevä katoavaisuutta.

32. Tämän Jeesuksen on Jumala herättänyt, minkä todistajia me kaikki olemme.

33. Koska hän siis on Jumalan oikean käden voimalla korotettu ja on Isältä saanut Pyhän Hengen lupauksen, on hän vuodattanut sen, minkä te nyt näette ja kuulette.

He näkivät ja kuulivat Pyhän Hengen ilmenemisen, sillä opetuslapset puhuivat kielillä sen mukaan, mitä Henki heille puhuttavaksi antoi (jakeessa 4). Jakeissa 11 ja 12 kerrotaan, että nämä Jerusalemiin kokoontuneet juutalaiset kuulivat kukin opetuslasten puhuvan eri maisista tulleiden juutalaisten omalla kielellä Jumalan suuria tekoja. He olivat hämmästyksissään ja sanoivat toinen toisellensa: ”Mitä tämä mahtaakaan olla?”

Pietari kertoi jakeessa 36 pelastumiseen tarvittavan toisenkin elementin, jonka opimme Roomalaiskirjeen 10. luvussa. Herättäessään Jeesuksen kuolleista Jumala teki Jeesuksen Herraksi ja Kristukseksi. Tämä heidän oli myös tunnustettava saadakseen Jeesukselta Kristukselta kasteen Pyhässä Hengessä.

Apostolien teot 2:36–38

36. Varmasti tietäköön siis koko Israelin huone, että Jumala on hänet Herraksi ja Kristukseksi tehnyt, tämän Jeesuksen, jonka te ristiinnaulitsitte.”

37. Kun he tämän kuulivat, saivat he piston sydämeensä ja sanoivat Pietarille ja muille apostoleille: ”Miehet, veljet, mitä meidän pitää tekemän?”

38. Niin Pietari sanoi heille: ”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksisaamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

Pietari sanoi, että te saatte Pyhän Hengen lahjan. Tämä tarkoittaa, että he saivat lahjan, joka on Pyhä Henki. Jumala on Pyhä ja Jumala on Henki. Jeesus Kristus on Pyhä ja Jeesus Kristus on Henki. Sitten on vielä Pyhä Henki, jonka uskovat saavat itselleen lahjaksi. Katso-
taanpa Apostolien tekojen 19. lukua:

Apostolien teot 19:1 ja 2

1. Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia.
2. Ja hän sanoi heille: ”Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?” Niin he sanoivat hänelle: ”Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan”.

He olivat opetuslapsia. He tiesivät, että Jumala on Pyhä Henki, mutta he eivät tienneet, että on olemassa Pyhä Henki, jonka he voisivat saada lahjaksi.

Tehkää parannus

Evankeliumeissa kerrotaan, että Johannes Kastaja ja Jeesus saarnasivat parannuksen tekemistä.

Matteus 3:1 ja 2

1. Niinä päivinä tuli Johannes Kastaja ja saarnasi Juudean erämaassa
2. ja sanoi: ”Tehkää parannus, sillä taivasten valtakunta on tullut lähelle”.

Matteus 4:17

17. Siitä lähtien Jeesus rupesi saarnaamaan ja sanomaan: ”Tehkää parannus, sillä vasten valtakunta on tullut lähelle”.

Molemmissa paikoissa sanat ”tehkää parannus” ovat kreikankielinen verbi *metanoeō* N2862, joka tarkoittaa ”ajatella toisin, katuria tai muuttaa mielensä” (Novum) ja se on preesensin imperatiivissa. Preesensin tempus-aspekti korostaa tässä tekemisen jatkuvuutta.

Sanat ”tehkää parannus” Apostolien tekojen toisen luvun jakeessa 38 ovat myös kreikankielinen verbi *metanoeō* N2862 ja tässä se on aoristin imperatiivissa. Aoristin tempus-aspekti korostaa parannuksen tekemisen lopullisuutta tai perusteellisuutta.

Kreikan kielessä on toinenkin sana, joka tarkoittaa suurin piirtein samaa. Se on verbi *epistrefō* N1813, joka tarkoittaa ”kääntää, kääntyä tai palata” (Novum). Molempia verbejä on käytetty Apostolien tekojen kolmannessa luvussa. Sielläkin Pietari puhui:

Apostolien teot 3:19 ja 20

19. Tehkää siis parannus (*metanoeō*) ja kääntykää (*epistrefō*), että teidän syntinne pyyhittäisiin pois,

20. että virvoituksen ajat tulisivat Herran kasvoista ja hän lähettäisi hänet, joka on teille edeltämäärätty, Kristuksen Jeesuksen.

Parannuksen tekeminen ja kääntyminen tarkoittavat mielen muutosta tai suunnan muutosta perkeleen valasta Jumalan ja Herramme Jeesukseen Kristuksen val-

taan. Molemmat kreikankieliset verbit jakeessa 19 ovat aoristin imperatiivissa. Aoristin tempusaspekti korostaa parannuksen tekemisen ja kääntymisen lopullisuutta tai perusteellisuutta. Tämän huomioiden jakeen 19 alun voisi kääntää vaikkapa näin: ”Tehkää siis perusteellinen parannus ja kääntykää kokonaan ympäri”...

Parannuksen tekemiseen tuli muutos sen jälkeen kun Jeesus ristiinnaulittiin ja Jumala herätti hänet kuolleista. Evankeliumeissa molemmat Johannes Kastaja ja Jeesus julistivat jatkuvaa parannuksen tekemistä. Mutta helluntain jälkeen, kun Pyhä Henki oli vuodatettu, apostolit julistivat kertakaikkista tai pysyvää parannuksen tekemistä. Kehotus, ”tehkää parannus” evankeliumeissa ilmaistiin preesensin imperatiivissa, joka korostaa parannuksen tekemisen jatkuvuutta tai toistuvuutta yhä uudelleen. Helluntain jälkeen sama kehotus ilmaistiin aoristin imperatiivissa, joka korostaa parannuksen tekemisen perusteellisuutta tai lopullisuutta. Syy tähän eroon on, että ennen helluntaita uskovat eivät voineet saada Pyhää Henkeä, kun taas helluntain jälkeen uskovat saavat Pyhän Hengen. Uskovat ennen helluntaita joutuivat oman ymmärryksensä varassa tekemään parannusta yhä uudelleen ja uudelleen. Helluntain jälkeen Pyhä Henki auttaa uudestisyntyneitä uskovia pysymään päätöksessään tehdä parannus, kun he haluavat pysyä päätöksessään. Uudestisyntyneet uskovat tekevät kyllä edelleen syntiä, koska kukaan heistä ei ole samalla tavalla synnitön kuin Jeesus, mutta Pyhä Henki auttaa heitä tunnistamaan syntinsä, tunnustamaan ne ja lopettamaan niiden tekemisen.

Pelastuminen edellyttää perusteellisen parannuksen tekemistä ja se tapahtuu nykyaikana tunnustamalla jatkuvasti Jeesus Herraksi ja uskomalla kaiken aikaa sydämessä, että Jumala on herättänyt Jeesuksen kuolleista. Tämä kerrotaan Roomalaiskirjeen 10:9 ja 10 jakeissa, joita tarkastelimme alustavasti jo luvussa ”Jeesus Kristus on Vapahtaja” sivulla 10. Perehdymme näihin jakeisiin uudestaan vielä perusteellisemmin luvussa ”Ohjeita kielillä puhumiseen” sivulla 110.

Aadamin lankeemuksen seurauksena kaikki ihmiset kuolevat. Kaikki ihmiset paitsi Jeesus Kristus ovat tehneet syntiä. Roomalaiskirjeen 6. luvun jakeessa 23 sanotaan: ”Synnin palkka on kuolema”. Jumala ei halua syntisten joutuvan kadotukseen vaan tekevän parannuksen. Tämä ilmaistaan 2. Pietarin kirjeessä:

2. Pietari 3:9

9. Ei Herra viivytä lupauksensa täyttämistä, niinkuin muutamat pitävät sitä viivyttelämisenä, vaan hän on pitkämielinen teitä kohtaan, sillä hän ei tahdo, että kukaan hukkuu, vaan että kaikki tulevat parannukseen.

Ihmiset ovat erilaisia. Jotkut ihmiset ovat saattaneet tehdä paljon pahaa ja siksi heillä voi olla paljon raskasta synnintuntoa. Kun he tekevät parannuksen, he voivat myös tunnustaa syntinsä sen lisäksi, että tunnustavat Jeesuksen Herraksi, ja silloin he saavat anteeksiannon ja vapautuvat synnintunnostaan ja syntyvät uudesti ja heistä tulee Jumalan lapsia. Jotkut muut ihmiset ovat ehkä oppineet elämään yhteiskunnan sääntöjen ja lakien mukaan, eikä heillä ole synnintuntoa kovin pal-

jon. Tehdäkseen parannuksen heidän täytyy kuitenkin tunnustaa Jeesus Herraksi ja uskoa sydämessään, että Jumala herätti Jeesuksen kuolleista. Silloin heidän syntinsä, jotka he ovat tehneet tähän mennessä, pyyhitään kuitenkin pois, mikä tarkoittaa anteeksiantoa, ja silloin he ovat myös uudestisyntyneitä.

Kaikkien ihmisten on siis tehtävä parannus ja käännytävä voidakseen pelastua. Jos omatuntosi syyttää sinua, voit samalla tunnustaa syntisi ja Jumala antaa ne sinulle anteeksi Kristuksessa Jeesuksessa. Vaikka omatuntosi ei syyttäisikään sinua, tunnusta Jeesus Herraksi. Tämän jälkeen sinä kuitenkin jatkat enemmän tai vähemmän synnin tekemistä, ja nämä synnit sinun on tunnustettava saadaksesi anteeksiannon. Kun Jeesuksesta Kristuksesta on tullut Herra sinun elämässäsi, hän näyttää sinulle, mitä syntejä sinun pitää tunnustaa:

1. Johannes 1:6–10

6. Jos sanomme, että meillä on yhteys hänen kanssaan, mutta vaellamme pimeydessä, niin me valhettelemme emmekä tee totuutta.

7. Mutta jos me valkeudessa vaellamme, niinkuin hän on valkeudessa, niin meillä on yhteys keskenämme, ja Jeesuksen Kristuksen, hänen Poikansa, veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä.

8. Jos sanomme, ettei meillä ole syntiä, niin me eksytämme itsemme, ja totuus ei ole meissä.

9. Jos me tunnustamme syntimme, on hän uskollinen ja vanhurskas, niin että hän antaa meille synnit anteeksi ja puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä.

10. Jos sanomme, ettemme ole syntiä tehneet, niin me teemme hänet valhettelijaksi, ja hänen sanansa ei ole meissä.

Jakeessa 7 sanotaan, että hänen Poikansa veri puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Siinä on kielikuva, jossa veri edustaa Jeesuksen kuolemaa. Hänen kuolemansa puhdistaa meidät kaikesta synnistä. Synnin palkka on kuolema. Jeesus kantoi kuoleman rangaistuksen meidän puolestamme, jotta me saisimme elää.

Tämä on osoitettu uskoville. Kaikki me olemme tehneet syntiä. Siksi meidän on opittava tunnustamaan syntimme, että Herra voisi puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä. Meillä on myös hengellinen vastustaja, perkele, joka heittää rapaa meidän päällemme ja yrittää houkutella meitä koko ajan tekemään syntiä. Kun toteamme tehneemme jotakin väärin, meidän on syytä tunnustaa se ja lakata tekemästä syntiä. Silloin Herra puhdistaa meidät kaikesta vääryydestä ja me voimme jälleen tehdä hänen tahtonsa.

Kertomukset Pyhällä Hengellä kastamisesta

Nyt käsittelemme lyhyesti ne Apostolien tekojen paikat, joissa kerrotaan, mitä uskovat tekivät, kun Jeesus Kristus kastoi heidät Pyhällä Hengellä ja he saivat Py-

hän Hengen. Näitä kertomuksia on Apostolien teoissa viisi kappaletta.

1. Helluntaina

Apostolien teot 2:1–3

1. Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla.
2. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niin-
kuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti
koko huoneen, jossa he istuivat.
3. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä,
jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itse-
kunkin päälle.

Väkevän tuulispään humaus ja ikään kuin tuliset kielet olivat heille merkkeinä siitä, että nyt Jeesuksen antama lupaus, jonka hän antoi Apostolien tekojen ensimmäisessä luvussa, oli toteutumassa.

Apostolien teot 2:4

4. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi.

Tässä on kolme tärkeää asiaa: 1. Jeesus Kristus täytti heidät Pyhällä Hengellä, 2. he itse alkoivat puhua kielillä ja 3. he puhuivat sen mukaan, mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. Henki ei puhunut. He puhuivat, ja he puhuivat sen mukaan, mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. Kun kielillä puhutaan, täytyy puhujan itse lausua sanat. Hänen täytyy käyttää äänijanteitaan puheäänen

muodostamiseksi. Hänen täytyy muodostaa sanojen konsonantit, vokaalit ja äänteet sen mukaan kuin Pyhä Henki antaa niitä hänelle puhuttavaksi. Nämä äänteet tulevat Pyhästä Hengestä puhujan puhekeskukseen sitä mukaa, kun hän puhuu.

Tässä Jeesus Kristus kastoi ensimmäisen kerran ihmisiä upottamalla heidät Pyhään Henkeen. Se ilmeni siten, että he puhuivat kielillä sen mukaan, mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. Näin Jeesus Kristus kastaa ihmisiä edelleen, kun he ovat siihen valmiit. Kun Jeesus Kristus kastaa sinut upottamalla Pyhään Henkeen hänen tarkoituksensa on, että sinä olet upotettuna Pyhässä Hengessä koko loppuelämäsi ajan.

Apostolien teot 2:5 ja 6

5. Ja Jerusalemissa asui juutalaisia, juma-laapelkääväisiä miehiä, kaikkinaisista kansoista, mitä taivaan alla on.

6. Ja kun tämä ääni kuului, niin kokoontui paljon kansaa; ja he tulivat ymmälle, sillä kukin kuuli heidän puhuvan hänen omaa kieltänsä.

Jakeessa 6 ääni, joka kuului, oli jakeessa 2 mainittu humaus taivaasta, niin kuin olisi käynyt väkevä tuulispää. Kaikki kuulivat tämän ja silloin tieto levisi Jerusalemiin tulleiden juutalaisten keskuudessa ja he tulivat katsomaan, mitä tapahtui.

Apostolien teot 2:7 ja 8

7. Ja he hämmästyivät ja ihmettelivät sanoen: ”Katso, eivätkö nämä kaikki, jotka puhuvat, ole galilealaisia?

8. Kuinka me sitten kuulemme kukin sen maan kieltä, jossa olemme syntyneet?

Seuraavissa jakeissa luetellaan ne paikat, mistä Jerusalemiin kokoontuneet juutalaiset olivat tulleet. Nämä löysivät kielillä puhuvien opetuslasten joukosta niitä, jotka puhuivat heidän omaa kieltänsä.

Apostolien teot 2:9–11

9. Me parttilaiset ja meedialaiset ja eelamilaiset ja me, jotka asumme Mesopotamias-
sa, Juudeassa ja Kappadokiassa, Pontossa
ja Aasiassa,

10. Frygiassa ja Pamfyliassa, Egyptissä
ja Kyrenen puoleisen Liibyan alueilla, ja
täällä oleskelevat roomalaiset, juutalaiset ja
käännynnäiset,

11. kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulem-
me kukin heidän puhuvan omalla kielel-
lämme Jumalan suuria tekoja.”

He puhuivat kielillä Jumalan suuria tekoja.

2. Samariassa

Seuraava paikka on Apostolien tekojen 8. luvussa. Apostolien hajaannuttua pois Jerusalemistä Filippus oli mennyt Samariaan ja julistanut heille Kristusta ja tehnyt siellä paljon voimallisia tekoja. Ihmiset tulivat uskoon, mutta eivät kuitenkaan heti puhuneet kielillä. Kun apostolit Jerusalemissa kuulivat mitä Samariassa oli tapahtunut, lähettivät he sinne Pietarin ja Johannek-

sen. Nämä rukoilivat ja panivat kätensä uskovien päälle ja he saivat Pyhän Hengen.

Apostolien teot 8:15–18

15. Ja tultuaan sinne nämä (*Pietari ja Johannes*) rukoilivat heidän edestänsä, että he saisivat Pyhän Hengen;

16. sillä hän ei ollut vielä tullut yhteenkään heistä, vaan he olivat ainoastaan kastetut Herran Jeesuksen nimeen.

17. Silloin he panivat kätensä heidän päälensä, ja he saivat Pyhän Hengen.

18. Mutta kun Simon näki, että Henki annettiin sille, jonka päälle apostolit panivat kätensä, toi hän heille rahaa...

Jakeessa 17 sanotaan, että he saivat Pyhän Hengen, mutta tässä ei sanota, että he puhuivat kielillä. Mitä Simon siis näki jakeessa 18? Mikä sai hänet vakuutuneeksi siitä, että Henki annettiin? Hänen on täytynyt nähdä ja kuulla heidän puhuvan kielillä tai profetoivan, koska niin uskovat tekivät muissakin Apostolien tekojen paikoissa, kun he saivat Pyhän Hengen.

3. Saul eli Paavali täyttyi Pyhällä Hengellä

Seuraava paikka on Apostolien tekojen 9. luvussa. Siinä kerrotaan, että Saul täyttyi Pyhällä Hengellä.

Apostolien teot 9:17 ja 18

17. Niin Ananias meni ja astui huoneeseen, pani molemmat kätensä hänen päälleen ja sanoi: ”Veljeni Saul, Herra lähetti minut - Jeesus, joka ilmestyi sinulle tiellä, jota tulit - että saisit näkösi jälleen ja tulisit täytetyksi Pyhällä Hengellä.”

18. Ja heti putosivat hänen silmistään ikäänkuin suomukset, ja hän sai näkönsä ja nousi ja otti kasteen.

Jakeessa 18 sanat ”otti kasteen” on kreikankielinen verbi *baptidō* **N823** ja se on passiivin aoristin indikaatiivissa. Tässä ei sanota, että Saul – jota myöhemmin kutsuttiin Paavaliksi – puhui kielillä. Siinä vain kerrotaan, että hänet kastettiin ja täytettiin Pyhällä Hengellä niinkuin Ananias sanoi. Jeesus Kristus siis kastoi hänet ja täytti hänet Pyhällä Hengellä. Paavali kuitenkin sanoi 1. Korinttolaiskirjeessä:

1. Korinttolaiskirje 14:18

18. Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan;

4. Korneliuksen perhekunta

Seuraava paikka on Apostolien tekojen 10. luvussa. Hurskas ja Jumalaa pelkääväinen roomalainen sadanpäämies nimeltä Kornelius kutsutti luokseen apostoli Pietarin saatuaan enkeliltä ohjeen tehdä niin. Kornelius lähetti miehiä hakemaan Pietarin Joppesta, jossa hän majaili. Herra näytti Pietarille näyn puhtaista ja epäpuhtaista eläimistä ja Henki kehotti häntä arvelematta

menemään Korneliuksen lähettämien miesten mukana tämän luo. Pietari lähti heidän kanssaan mukanaan muutamia veljiä. Tultuaan Korneliuksen luo hän tajusi, ettei Jumala katso henkilöön, vaan on kutsunut myös pakanat juutalaisten kanssa pelastukseen. Niinpä Pietari kertoi heille samoja asioita kuin Apostolien tekojen toisessa luvussa:

Apostolien teot 10:42–46

42. Ja hän (*Jeesus*) käski meidän saarnata kansalle ja todistaa, että hän on se, jonka Jumala on asettanut elävien ja kuolleitten tuomariksi.

43. Hänestä kaikki profeetat todistavat, että jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta.”

44. Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat.

45. Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin,

46. sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa...

Viimeinen asia, minkä Pietari sanoi, oli: ”...jokainen, joka uskoo häneen, saa synnit anteeksi hänen nimensä kautta”. Kun hän vielä näitä puhui tuli Pyhä Henki kuulijoiden päälle. Ilmeisesti he halusivat saada syntinsä anteeksi, sillä kun he kuulivat tämän, uskoivat he sen ja silloin Pyhä Henki laskeutui heihin. Pietarin mukana tulleet uskovat hämmästyivät sitä, että lahja, joka on Pyhä Henki, vuodatettiin pakanoihinkin, sillä

he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa. Vaikuttaa siltä, että Korneliuksen perhekunta alkoi puhua kielillä varsin spontaanisti. Pietari opetti kaiken tarvittavan, mutta hänen ei tarvinnut auttaa heitä käsien päällepanemisen kautta, kun he jo puhuivat kielillä ja ylistivät Jumalaa.

Kun Jeesus Kristus kastaa meidät Pyhällä Hengellä, niin Jumala antaa meille kaikki siihen asti tekemämme synnit anteeksi. Silloin me synnymme uudesti Pyhästä Hengestä, ja saamme lahjan, joka on Pyhä Henki. Tämän Pyhän Hengen mukana me saamme kaikki tarvittavat ”työkalut” Jumalan valtakunnan työn tekemistä varten. Vaeltaessamme Hengessä käyttäen noita ”työkaluja” saamme myös kaikki Jumalan lupausten mukaiset siunaukset sekä rakkauden, viisauden ja voiman Kristuksessa Jeesuksessa ja paljon muuta. Lopulta me saamme iankaikkisen elämän kirkkaudessa Jumalan ja hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen kanssa.

5. Opetuslapset Efesossa

Viimeinen paikka on Apostolien tekojen 19. luvussa, jota jo hieman tarkastelimmekin.

Apostolien teot 19:1–7

Kun Apollos oli Korintossa, tuli Paavali, kuljettuaan läpi ylämaakuntien, Efesoon ja tapasi siellä muutamia opetuslapsia.

2. Ja hän sanoi heille: ”Saitteko Pyhän Hengen silloin, kun te tulitte uskoon?” Niin he sanoivat hänelle: ”Emme ole edes kuulleet, että Pyhää Henkeä on olemassakaan”.

3. Ja hän sanoi: ”Millä kasteella te sitten olette kastetut?” He vastasivat: ”Johanneksen kasteella”.
4. Niin Paavali sanoi: ”Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen”.
5. Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.
6. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälle, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat.
7. Heitä oli kaikkiaan noin kaksitoista miestä.

Jakeessa 5 sanat ”he ottivat kasteen” on kreikankielinen sana *baptidzō* N823 ja se on passiivin aoristin indikatiivissa, joka tarkoittaa, että heidät kastettiin.

Jakeessa 6 sana ”ennustivat” on syytä ymmärtää merkityksessä ”profetoivat”. Se on kreikankielinen sana *profēteuō* N3852, joka tarkoittaa Jumalan tai Herramme Jeesuksen Kristuksen puolesta puhumista. Se voi olla sekä ennustamista tulevaisuuteen että juuri tällä hetkellä Pyhästä Hengestä tulevien tärkeiden asioiden puhumista. Profetoiminen on myös todiste kielillä puhumisen lisäksi siitä, että uskova on saanut Pyhän Hengen.

Kaikissa näissä viidessä Apostolien tekojen paikassa on joko suorasti tai epäsuorasti nähtävissä, että saadesaan Pyhän Hengen uskovat puhuivat kielillä. Ilmeisesti jotkut heistä varsin pian myös profetoivat, koska 19. luvun jakeessa 6 sanotaan, että he profetoivat.

Kasteesta

Jos seurakunnassanne on tapana kastaa vastuulliseen ikään tulleita ihmisiä vedellä, haluaisin teidän panevan merkille kaksi paikkaa, joiden esimerkkiä kannattaa noudattaa. Ensimmäinen on Apostolien tekojen 10. luvussa:

Apostolien teot 10:44–48

44. Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat.

45. Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin,

46. sillä he kuulivat heidän puhuvan kielellä ja ylistävän Jumalaa. Silloin Pietari vastasi:

47. ”Ei kaiketi kukaan voi kieltää kastamasta vedellä näitä, jotka ovat saaneet Pyhän Hengen niinkuin mekin?”

48. Ja hän käski kastaa heidät Jeesuksen Kristuksen nimeen.

Toinen on 19. luvussa:

Apostolien teot 19:4–6

4. Niin Paavali sanoi: ”Johannes kastoi parannuksen kasteella, kehoittaen kansaa uskomaan häneen, joka oli tuleva hänen jälkeensä, se on, Jeesukseen”.

5. Sen kuultuaan he ottivat kasteen Herran Jeesuksen nimeen.

6. Ja kun Paavali pani kätensä heidän päälleen, tuli heidän päällensä Pyhä Henki, ja he puhuivat kielillä ja ennustivat (*profetoivat*).

Tehkää niin kuin Pietari tai Paavali: antakaa Herralle Jeesukselle Kristukselle mahdollisuus kastaa ihmiset Pyhällä Hengellä niin, että he puhuvat kielillä ja profetoivat.

Jumalan palveleminen Pyhässä Hengessä

Pyhän Hengen ilmoitus eli ilmeneminen on selitetty 1. Korinttolaiskirjeen luvuissa 12–14. Se koostuu yhdeksästä osasta, yhdeksästä yksittäisestä ilmentymästä, joista kukin tuottaa oman hyötynsä. Näitä yhdeksää yksittäistä ilmentymää minä kutsun hengellisiksi ”työkaluiksi”, jotka kaikki toimivat yhdessä ja joita käyttäen me palvelemme Jumalaa Hengessä.

Filippiläiskirje 3:3

3. Sillä oikeita ympärileikattuja olemme me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jeesuksessa, emmekä luota lihaan,

Roomalaiskirje 1:9

9. Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan,

Me palvelemme nyt Jumalaa hänen antamassaan Pyhässä Hengessä.

Vanhassa testamentissa Jumala antoi lakinsa Moosekselle ja Israelin kansa palveli Jumalaa sen lain mukaan. He pyrkivät noudattamaan kymmentä käskyä kaikkine säädöksineen ja he antoivat kymmenykset leeviläisille ja viettivät juhla-ajat Mooseksen lain ohjeiden mukaan. Kun heillä oli ongelmia, vastoinikäymisiä tai he tekivät väärin, he saattoivat mennä ilmestysmajalle ja myöhemmin Jerusalemin temppeliin. He veivät mukanaan tarvittavat uhrin ja annit ja papit palvelivat heitä Jumalan edessä ja toimittivat uhrin Jumalalle. Nyt elämän Hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on syrjäyttänyt Mooseksen lain. Tänä päivänä lain vanhurskaus täytetään meissä, jotka vaellamme Hengen mukaan:

Roomalaiskirje 8:1–4

1. Niin ei nyt siis ole mitään kadotustuomiota niille, jotka Kristuksessa Jeesuksessa ovat.
2. Sillä elämän hengen laki Kristuksessa Jeesuksessa on vapauttanut sinut synnin ja kuoleman laista.
3. Sillä mikä (*Mooseksen*) laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, sen Jumala teki, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa,
4. että (*Mooseksen*) lain vanhurskaus täytettäisiin meissä, jotka emme vaella lihan mukaan, vaan Hengen.

Jeesus Kristus, Jumalan Poika on nyt meidän ylimmäinen pappimme, joka on pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut:

Hebrealaiskirje 7:23–27

23. Ja noita toisia pappeja on tullut useampia, koska kuolema ei sallinut heidän pysyä;

24. mutta tällä (*Jeesuksella Kristuksella*) on katoamaton pappeus, sentähden että hän pysyy iankaikkisesti,

25. jonka tähden hän myös voi täydellisesti pelastaa ne, jotka hänen kauttaan Jumalan tykö tulevat, koska hän aina elää rukoillakseen heidän puolestansa.

26. Senkaltainen ylimmäinen pappi meille sopikin: pyhä, viaton, tahraton, syntisistä erotettu ja taivaita korkeammaksi tullut,

27. jonka ei joka päivä ole tarvis, niinkuin ylimmäisten pappien, ensiksi uhrata omien syntiensä edestä ja sitten kansan; sillä tämän hän teki kerta kaikkiaan, uhratessaan itsensä.

Jeesus Kristus haluaa olla henkilökohtaisessa suhteessa jokaisen uudestisyntyneen kristityn uskovan kanssa. Meidän ylimmäisenä pappinamme hän toimitti Jumalalle uhrin yhdellä kertaa uhratessaan itsensä. Tämän lisäksi hän on nyt meidän henkilökohtainen Herramme ja Vapahtajamme, meidän paras ystävämme ja hänestä tulee vielä kuningasten Kuningas. Hän pitää meistä suunnattoman hyvää huolta rajattomalla rakkaudellaan ja viisaudellaan. Nyt meillä on etuoikeus päästä henkilökohtaiseen suhteeseen hänen kanssaan ja hänen

kauttaan myös Isän Jumalan kanssa. Tähän suhteeseen pääseminen on prosessi, jonka aikana me opimme kuulemaan Herran äänen. Kyetäksemme pääsemään ja olemaan tällaisessa suhteessa Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa Jumala on antanut meille Pyhän Hengen, joka on Kristus meissä, kirkkauden toivo. Tämän mukana me olemme saaneet kaikki tarvittavat ”työkalut”, Pyhän Hengen ilmentymät.

Pyhällä Hengellä täyttyminen

Kuten opimme Apostolien tekojen luvusta 2, voidaksemme puhua kielillä meidän täytyy täyttyä Pyhällä Hengellä. Sen jälkeen Herra edelleen täyttää meidät Pyhällä Hengellä. Jotta voisimme puhua Jumalan sanaa rohkeasti, meidän täytyy jälleen täyttyä Pyhällä Hengellä:

Apostolien teot 4:31

31. Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Kielillä puhuminen on hyvin tärkeä keino tullaksemme täytetyiksi Pyhällä Hengellä yhä uudelleen. Hengellinen vastustaja on menneiden lähes kahden tuhannen vuoden aikana tehnyt kaikkensa sotkeakseen asioita ja uskovien ymmärrystä, jotteivät nämä puhuisi kielillä ja valmistaisi itseään Pyhällä Hengellä täyttymistä varten. Siksi on tilanteita, joissa uudesti syntyneet uskovat eivät syystä tai toisesta puhu kielillä. Silloin Jumala on

kykenevä täyttämään heidät Pyhällä Hengellä vähän samaan tapaan kuin hän antoi ihmisille Henkeä Vanhan testamentin aikoina. Katsotaanpa, mitä hän teki 4. Mooseksen kirjassa:

4. Mooses 11:14–17

14. (*Mooses sanoi Jumalalle:*) En minä jaksa yksinäni kantaa koko tätä kansaa, sillä se on minulle liian raskas.

15. Ja jos näin aiot kohdella minua, niin surmaa minut mieluummin, jos olen saanut armon sinun silmiesi edessä, ja päästä minut näkemästä tätä kurjuutta.”

16. Silloin Herra puhui Moosekselle: ”Kutsu kokoon minua varten seitsemänkymmentä miestä Israelin vanhimpia, jotka tiedät kansan vanhimmiksi ja päällysmiehiksi; tuo heidät ilmestysmajalle, ja he asettukoot sinne sinun kanssasi.

17. Minä sitten astun alas ja puhun siellä sinun kanssasi ja otan henkeä, joka sinussa on, ja annan heille; siten he voivat auttaa sinua tuon kansataakan kantamisessa, ettei sinun tarvitse sitä yksinäsi kantaa.

Sitten Mooses kutsui kokoon nämä seitsemänkymmentä ja Jumala otti henkeä, joka Mooseksessa oli ja antoi sitä niille seitsemällekympmenelle vanhimmalle ja he profetoivat. Kaksi heistä oli kuitenkin jäänyt leiriin, Eldad ja Meedad. Heihinkin henki laskeutui ja he myös profetoivat. Kun Moosekselle tuli tästä tieto, Joosua puuttui puheeseen:

4. Mooses 11:28 ja 29

28. Mutta Joosua, Nuunin poika, joka oli ollut Mooseksen palvelija nuoruudestaan asti, puuttui puheeseen sanoen: ”Oi, herrani Mooses, kiellä heitä!”

29. Mutta Mooses vastasi hänelle: ”Oletko kateellinen minun puolestani? Oi, jospa koko Herran kansa olisi profeettoja, niin että Herra antaisi henkensä heihin!”

Nyt tämä Mooseksen toivomus on osittain täyttynyt. Nyt kaikki Jumalan ihmiset voivat saada Pyhän Hengen ja he voivat profetoida. Kaikista tosin ei tule profeettoja, mutta kaikki voivat puhua Jumalan puolesta, eli profetoida. Nyt, uudestisyntymisensä jälkeen, uskovat voivat milloin tahansa vapaasta tahdostaan päättää alkaa puhua kielillä. Tämä valmistaa heitä siihen, että Herra voi täyttää heidät Pyhällä Hengellä. Monet uskovat eivät puhu kielillä. Jumalan tahto kuitenkin on, että kaikki uskovat puhuisivat paljon kielillä ja näin tekemällä valmistautuisivat täyttymään yhä uudelleen Pyhällä Hengellä.

Tänä päivänä ei riitä, että puhuu pelkästään kielillä ja opiskelee Jumalan sanaa täytyäkseen Pyhällä Hengellä niitä tekoja varten, jotka Jumala on meille valmistanut Kristuksessa Jeesuksessa. Uskovien on päätettävä haluavatko he auttaa muita ihmisiä Pyhän Hengen avulla käyttämällä Hengen ilmentymiä, jotka esitellään 1. Korinttolaiskirjeen luvuissa 12–14.

Esimerkiksi jotta Herra voisi antaa uskovalle ohjeita ja voimaa parantamisien armolahjojen antamiseksi jolle-

kin sairaalle, uskovan täytyy valmistautua sanassa ja Hengessä, mennä ihmisten luo, olla heidän kanssaan ja jakaa Jumalan sanaa pelastuksesta ja parantumisesta. Jos siellä on sairaita ihmisiä, Herra voi täyttää uskovan Pyhällä Hengellä ja tämä voi Herran ohjauksessa ja hänen voimallaan antaa parantamista sairaalle. Jos uskova puhuu vain kielillä, tutkii sanaa ja pysyy yksin kotona, Herra ei täytä häntä Pyhällä Hengellä ihmisten parantamista varten, koska siellä ei ole ketään, jonka hän voisi parantaa.

Apostolien tekojen 3. luvussa kerrotaan ramman miehen parantamisesta.

Apostolien teot 3:1–9

1. Ja Pietari ja Johannes menivät pyhäkköön yhdeksännellä hetkellä, rukoushetkellä.

2. Silloin kannettiin esille miestä, joka oli ollut rampa hamasta äitinsä kohdusta ja jonka he joka päivä panivat pyhäkön niin kutsutun Kauniin portin pieleen anomaan almuja pyhäkköön meneviltä.

3. Nähdessään Pietarin ja Johanneksen, kun he olivat menossa pyhäkköön, hän pyysi heiltä almuja.

4. Niin Pietari ja Johannes katsoivat häneen kiinteästi, ja Pietari sanoi: ”Katso meihin”.

5. Ja hän tarkkasi heitä odottaen heiltä jotaakin saavansa.

6. Niin Pietari sanoi: ”Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy.”

7. Ja hän tarttui hänen oikeaan käteensä ja nosti hänet ylös; ja heti hänen jalkansa ja nilkkansa vahvistuivat,
8. ja hän hypähti pystyyn, seisoj ja käveli; ja hän meni heidän kanssansa pyhäkköön, käyden ja hypellen ja ylistäen Jumalaa.
9. Ja kaikki kansa näki hänen kävelevän ja ylistävän Jumalaa;

Myöhemmin Pietaria kuulusteltiin tämän ramman miehen parantamisesta ja hänet täytettiin Pyhällä Hengellä vastatakseen kuulustelijoilleen.

Apostolien teot 4:5–10

5. Seuraavana päivänä heidän hallitusmiehensä ja vanhimpansa ja kirjanoppineensa kokoontuivat Jerusalemissa,
6. niin myös ylimmäinen pappi Hannas ja Kaifas ja Johannes ja Aleksander sekä kaikki, jotka olivat ylimmäispapillista sukua.
7. Ja he asettivat heidät eteensä ja kysyivät: ”Millä voimalla tai kenen nimeen te tämän teitte?”
8. Silloin Pietari, Pyhää Henkeä täynnä, sanoi heille: ”Kansan hallitusmiehet ja vanhimmat!
9. Jos meitä tänään kuulustellaan sairaalle miehelle tehdystä hyvästä työstä ja siitä, kenen kautta hän on parantunut,

10. niin olkoon teille kaikille ja koko Israelin kansalle tietävä, että Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimen kautta, hänen, jonka te ristiinnaulitsitte, mutta jonka Jumala kuolleista herätti, hänen nimensä kautta tämä seisoo terveenä teidän edessänne.

Jakeessa 8 suomenkielisen adjektiivin ”täynnä” vastineena on kreikankielinen verbi *plēthō* **N3596** passiivin aoristin partisiippimuodossa. Kun se otetaan huomioon jakeen 8 alkupään voisi kääntää näin: ”Silloin Pietari täytettynä Pyhällä Hengellä, sanoi heille”...

Vastustajan pahojen henkien ja pahojen työntekijöiden käsittelemiseksi on myös välttämätöntä täyttyä Pyhällä Hengellä. Apostolien tekojen luvussa 13 on kertomus apostoli Paavalin toiminnasta tällaisessa tilanteessa.

Apostolien teot 13:6–10

6. Ja kun he olivat vaeltaneet kautta koko saaren Pafoon asti, tapasivat he erään juutalaisen miehen, noidan ja väärän profetaan, jonka nimi oli Barjeesus.

7. Hän oleskeli käskynhaltijan, Sergius Pauluksen, luona, joka oli ymmärtäväinen mies. Tämä kutsui luoksensa Barnabaan ja Sauluksen ja halusi kuulla Jumalan sanaa.

8. Mutta Elymas, noita - sillä niin tulkitaan hänen nimensä - vastusti heitä, koettaen kääntää käskynhaltijaa pois uskosta.

9. Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täynnä Pyhää Henkeä loi katseensa häneen

10. ja sanoi: ”Voi sinua, joka olet kaikkea vilppiä ja kavaluutta täynnä, sinä perkeleen sikiö, kaiken vanhurskauden vihollinen, etkö lakkaa vääristelemästä Herran suoria teitä?...

Jakeessa 9 adjektiivin ”täynnä” vastineena on kreikan-kielinen verbi *plēthō* **N3596** passiivin aoristin partisiippimuodossa samoin kuin edellisessä paikassa Apostolien tekojen 4. luvussa. Siksi jae 9 voitaisiin kääntää näin: ”Niin Saulus, myös Paavaliksi kutsuttu, täytetty-nä Pyhällä Hengellä loi katseensa häneen”...

Apostolien tekojen 6. luvussa on kertomus Stefanuksesta, joka oli täynnä uskoa, Pyhää Henkeä, armoa ja voimaa. Stefanus teki suuria ihmeitä ja merkkejä ihmisten keskuudessa. Apostolit olivat valinneet hänet ja kuusi muuta miestä suorittamaan jokapäiväistä pöytäpalvelusta leskien keskuudessa.

Apostolien teot 6:5 ja 8

5. Ja se puhe kelpasi kaikelle joukolle; ja he valitsivat Stefanuksen, miehen, joka oli täynnä uskoa ja Pyhää Henkeä, ja Filippuksen ja Prokoruksen ja Nikanorin ja Timonin ja Parmenaa ja Nikolauksen, antiokialaisen käännynnäisen,

8. Ja Stefanus, täynnä armoa ja voimaa, teki suuria ihmeitä ja tunnustekoja kansassa.

Niinpä siis täytyyäksemme Pyhällä Hengellä, jotta voimme tehdä Herran työtä, meidän täytyy puhua kielillä,

tutkia Jumalan sanaa ja mennä ihmisten keskuuteen. Kun julistamme Jumalan sanaa ja haluamme auttaa ihmisiä, Herra voi täyttää meidät Pyhällä Hengellä ja me voimme tehdä kaiken, mitä Herra käskee meitä tekemään.

1. Korinttolaiskirjeen luku 12

1. Korinttolaiskirjeen luku 12 on jaettu kolmeen osaan ja se kuvaa hengellisiä asioita. Jakeissa 1–11 on yhteenveto näistä hengellisistä asioista, ja luvun lopussa, jakeissa 28–31, ne mainitaan jälleen. Välissä olevat jakeet 12–27 kuvaavat Kristuksen ruumista, joka on seurakunta ja joka on myös hengellinen asia. Pyhä Henki toimii hengellisten asioiden kautta seurakunnassa.

Kääntäessään omaan kieleensä Uuden testamentin kreikankielistä tekstiä kääntäjät ovat lisänneet sanoja, jotka ovat heidän mielestään auttaneet tekstin luettavuutta. Sanoja lisättäessä voi kuitenkin käydä niin, että tekstin merkitys muuttuu. Jumalan sanaa tutkiessasi sinun onkin syytä pitää tekstin asiayhteys mielessäsi. Jos et ymmärrä tekstiä, sinun kannattaa katsoa muista käännöksistä ja alkutekstistä.

Raamatun käännökseen luvuissa 12–14 on siis lisätty joitakin sanoja, joilla ei ole vastinetta kreikankielisessä tekstissä. Olen merkinnyt lisätyt sanat tekstiin pienentämällä ja kursivoimalla ne.

Sana ”lahjoihin” on lisätty tekstiin jakeessa 1.

1. Korinttolaiskirje 12:1

1. Mutta mitä hengellisiin *lahjoihin* tulee, niin en tahdo, veljet, pitää teitä niistä tietämättöminä.

Kreikka–Suomi-sanakirjan lisäksi Raamatun interlineaariteksti on tärkeä apuväline niille uskoville, jotka eivät ole opiskelleet kreikan kieltä, mutta kuitenkin haluavat ymmärtää kreikankielistä tekstiä ja huomata tekstiin lisätyt ylimääräiset sanat.

Käytän tässä teosta Novum, jossa on Uuden testamentin interlineaariteksti. Tekstissä on ylimmäisellä rivillä kreikankielinen teksti kreikkalaisin kirjaimin. Sen alla olevalla rivillä on samat sanat kirjoitettuna länsimaisin kirjaimin ja alimmalla rivillä on vastaavat suomenkieliset sanat. Näin ollen on helposti todettavissa, millä sanoilla ei ole vastinetta tekstissä tai mitä sanoja on muutettu.

Tässä on nyt jakeen 1 skannattu kopio Novumin interlineaaritekstistä:

12:1.				^{3619,10}
Περὶ				πνευματικῶν,
Peri				pneumatikōn
δὲ				hengellisistä,
Ja				
τῶν				
tōn				
^{67.7}	^{2084.1}		^{40.5}	
ἀδελφοί,	οὐ θέλω	ὕμᾱς	ἀγνοεῖν.	
adelphoi	ū thelō	hymas	agnoein	
veljet,	en tahdo	teidän	olevan tietämättömiä.	

Jakeen 1 ensimmäisellä kreikankielisellä sanalla *peri* ei ole vastinetta suomenkielisessä tekstissä sen alla. Vastine on sanan ”hengellisistä” lopussa oleva elatiivin pääte *-stä*. Kun luemme koko jakeen interlineaaritekstin suomenkielisen käännöksen, kuuluu se näin: ”Ja hengellisistä, veljet, en tahdo teidän olevan tietämättömiä.” Sanalla ”lahjoihin” ei ole kreikankielisessä tekstissä vastinetta eli se on lisätty tekstiin.

1. Korinttolaiskirjeen 11. luvun lopussa jakeissa 17–34 käsitellään Herran aterian nauttimista. Kahdennentoista luvun alussa alkaa uusi aihe. On tärkeää, että lukija ymmärtää aiheen oikein. Jos tekstiin lisätään sana ”lahjoihin”, lisätään aiheeseen merkitys, jota sillä ei ole. Kun sana ”lahjoihin” jätetään pois, merkitys on alkuperäinen. Apostoli Paavali kertoi hengellisistä. Jos siihen välttämättä halutaan lisätä jokin sana, se voisi olla esim. sana ”asioihin”: ”Mitä hengellisiin asioihin tulee...”

Seuraavana on kaksoiskielteinen ilmaisu ”en tahdo teidän olevan tietämättömiä”. Tämä on apostoli Paavalille tyypillinen ilmaisu, jota hän käyttää usein. Esimerkiksi 1. Tessalonikalaiskirjeen 4. luvussa:

1. Tessalonikalaiskirje 4:13

13. Mutta me emme tahdo pitää teitä, veljet, tietämättöminä siitä, kuinka poisnukkuneiden on, ettette murehtisi niinkuin muut, joilla ei toivoa ole.

Molemmat aiheet ovat tärkeitä, 1. Korinttolaiskirjeessä hengelliset asiat ja 1. Tessalonikalaiskirjeessä se, kuinka poisnukkuneiden eli Kristuksessa kuolleiden on. Tämä kaksoiskielteinen ilmaisu on kielikuva, joka korostaa sitä, miten paljon Paavali halusi heidän tietävän nämä asiat.

Jatketaan jakeesta 2:

1. Korinttolaiskirje 12:2 ja 3

2. Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin mykkien epäjumalien luo, miten vain tahdottiin.

3. Sentähden minä teen teille tietäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus olkoon kirottu”, ja ettei kukaan voi sanoa: ”Jeesus olkoon Herra”, paitsi Pyhässä Hengessä.

Jakeen 3 ensimmäinen sana ”sentähden” on sana, joka liittää yhteen sen mikä sitä seuraa sen kanssa, mikä sitä edeltää. Kun korinttolaiset kuulivat uskovien puhuvan kielillä, he luulivat näiden kiroavan Jeesusta. Siksi Paa-
valin täytyi selvittää tämä heille.

Jakeessa 3 sekä Pyhä Henki että puhuminen Jumalan Hengessä ovat hengellisiä asioita. Pyhä Henki on armolahja ja Pyhässä Hengessä puhuminen on Pyhän Hengen ilmeneminen. Kielillä puhuminen on Jumalan Hengessä puhumista ja se on Jeesuksen tunnustamista Herraksi. Se toimii osoituksena Herralle siitä, että me olemme halukkaat tekemään, mitä hän ohjaa meitä tekemään. Me voimme puhua kielillä ja kysyä häneltä, mitä hän haluaa meidän tekevän.

1. Korinttolaiskirje 12:4

4. Armolahjat ovat moninaiset, mutta Henki on sama;

Armolahjat jakeessa 4 ovat hengellisiä asioita. Sana ”armolahjat” on kreikankielinen substantiivi *kharisma* **N4804**. Kristuksen ruumiissa on ainakin seuraavat armolahjat:

- Pyhä Henki⁴, jonka Jeesus Kristus antaa jokaiselle henkilölle kastaessaan hänet Pyhällä Hengellä,
- iankaikkinen elämä⁵ Kristuksessa Jeesuksessa
- viisi seurakuntavirkaa⁶, jotka ovat lahjoja seurakunnalle
- parantamisien armolahjat (tämän luvun jakeessa 9).

1. Korinttolaiskirje 12:5

5. ja seurakuntavirat ovat moninaiset, mutta Herra on sama;

Jakeessa 5 sana ”seurakuntavirat” on kreikankielinen substantiivi **diakonia** **N1109**, joka on käännetty sanoil-la ”palvelu, palvelus, toimi, virka” (Novum). Tämä sana esiintyy Apostolien tekojen 6. luvussa:

Apostolien teot 6:1–4

1. Niinä päivinä, kun opetuslasten luku lisääntyi, syntyi hellenisteissä nurinaa hebrealaisia vastaan siitä, että heidän leskiänsä syrjäytettiin jokapäiväisessä avunannossa (**diakonia**).

4 Apostolien teot 2:38

Niin Pietari sanoi heille: ”Tehkää parannus ja ottakoon kukin teistä kasteen Jeesuksen Kristuksen nimeen syntienne anteeksi-saamiseksi, niin te saatte Pyhän Hengen lahjan.

5 Roomalaiskirje 6:23

Sillä synnin palkka on kuolema, mutta Jumalan armolahja on iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa, meidän Herrasamme.

6 Efesolaiskirje 4:11

Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,

2. Niin ne kaksitoista kutsuivat kokoon opetuslasten joukon ja sanoivat: ”Ei ole soveliasta, että me laiminlyömme Jumalan sanan toimittaaksemme pöytäpalvelusta.
3. Valitkaa sentähden, veljet, keskuudestanne seitsemän miestä, joista on hyvä todistus ja jotka ovat Henkeä ja viisautta täynnä, niin me asetamme heidät tähän toimeen.
4. Mutta me tahdomme pysyä rukouksessa ja sanan palveluksessa (*diakonia*).”

Jakeessa 1 *diakonia* on käännetty sanalla ”avunannossa” ja jakeessa 4 sanalla ”palveluksessa”. Se tarkoittaa sekä käytännöllistä palvelutyötä että hengellistä Jumalan sanan palvelutyötä. Nämä seitsemän valittua miestä toimittivat jokapäiväisen palvelutoimen, ”pöytäpalveluksen” Pyhän Hengen ohjauksessa. Pietari ja muut apostolit toimittivat sanan palveluksen hengellisissä viaroissaan myös Pyhän Hengen ohjauksessa. Minä kääntäisin jakeen 5 näin:

1. Korinttolaiskirje 12:5

5. ja palvelutoimet ovat moninaiset, mutta Herra on sama;

1. Korinttolaiskirje 12:6

6. ja voimavaikutukset ovat moninaiset, mutta Jumala, joka kaikki kaikissa vaikuttaa, on sama.

Voimavaikutukset jakeessa 6 ovat myös hengellisiä asioita. Jakeessa 6 sana ”voimavaikutukset” on kreikankielinen substantiivi *energēma* N1581. Se esiintyy

Uudessa testamentissa vain kaksi kertaa. Toinen käyttöpaikka on tämän luvun jakeessa 10.

Jakeessa 4 puhutaan armolahjoista, jakeessa 5 palveluimista ja jakeessa 6 voimavaikutuksista. Jakeen 1 mukaan kaikki nämä ovat hengellisiä asioita. Kaikki armolahjat ovat hengellisiä asioita, mutta kaikki hengelliset asiat eivät ole armolahjoja. Luetaan nyt jakeet 7–10, koska ne ovat yksi kokonaisuus. Olen merkinnyt kaikki tekstiin lisätyt sanat kurstiivilla ja pienentämällä ne.

1. Korinttolaiskirje 12:7–10

7. Mutta kullekin annetaan Hengen ilmoitus *yhteiseksi* hyödyksi.

8. Niinpä saa Hengen kautta toinen viisauden sanat, toinen tiedon sanat saman Hengen vaikutuksesta;

9. toinen saa uskon samassa Hengessä, toinen taas terveeksitekemisen lahjat siinä yhdessä Hengessä;

10. toinen *lahjan* tehdä voimallisia tekoja; toinen profetoimisen *lahjan*, toinen *lahjan* arvostella henkiä; toinen eri kielillä puhumisen *lahjan*, toinen taas *lahjan* selittää kieliä.

Sen perusteella, miten nämä jakeet on yleensä käännetty, kristikuntaan on levinnyt käsitys, että nämä ovat armolahjoja, joita Henki jakaa uskoville niin kuin tahtoo. Yhdelle uskovalle Henki antaa kielillä puhumisen lahjan ja toiselle sen selityksen lahjan jne. Mutta onko asia todella niin? Katsotaanpa nyt jakeita 7 ja 8 interlineaaritekstissä:

			7.	^{1381.4} ἐκάστῳ <i>hekastō</i>	δὲ <i>de</i>
			Ja	jokaiselle	
^{1186.42} δίδεται <i>didotai</i> annetaan	^{4660.1} ἡ φανέρωσις <i>he fanerōsis</i> ilmoitus		^{3618.2} τοῦ πνεύματος <i>tū pneumatōs</i> Hengen	^{3618.2} πρός <i>pros</i>	^{3618.2} τὸ <i>to</i>
^{4230.2} συμφέρον. <i>symferon</i> hyödyksi.	8.	^{8.} ὧ <i>hō</i> Toiselle	^{8.} μέν <i>men</i>	^{8.} γὰρ <i>gar</i> sillä	^{8.} διὰ <i>dia</i> kautta
^{3618.2} πνεύματος <i>pneumatōs</i> Hengen	^{1186.42} δίδεται <i>didotai</i> annetaan	^{2718.1} λόγος <i>logos</i> sana	^{4064.3} σοφίας, <i>sofias</i> viisauden,	^{213.4} ἀλλῶ <i>allō</i> toiselle	
^{2718.1} δὲ <i>de</i>	^{2718.1} λόγος <i>logos</i> sana	^{983.3} γνώσεως, <i>gnōseōs</i> tiedon	^{983.3} κατὰ <i>kata</i> mukaan	^{983.3} τὸ αὐτὸ <i>to auto</i> saman	
^{3618.1} πνεύμα· <i>pneuma</i> Hengen,					

Jakeen 7 sanalla ”yhteiseksi” ei ole vastinetta tekstissä. Tietenkin nämä toimivat seurakunnan jäsenten yhteiseksi hyödyksi, mutta sen lisäksi vielä kunkin yksittäisen uskovan omaksi hyödyksi.

Substantiivi ”ilmoitus” *fanerōsis* N4660 on yksikön nominatiivissa ja se on hieman vaikea ymmärtää; se on ikään kuin lehti-ilmoitus tai jokin muu ilmoitus ja usein ihmiset ajattelevat, että se on ”ilmestys”. Se on syytä ymmärtää merkityksessä ”ilmeneminen” tai ”ilmentymä”. Tämä on kreikan kielellä se sana, jota käytetään esimerkiksi puhuttaessa sairauden oireista. Vaikkapa vesirokon oire on punaisia kutisevia näppyliitä iholla. Substantiivi *fanerōsis* esiintyy Uudessa testamentissa vain kaksi kertaa. Toinen käyttöpaikka on 2. Korinto-

laiskirjeen 4. luvun jakeessa 2. Siellä se on käännetty verbillä ”julkituomalla”. Samasta sanavartalosta on myös adjektiivi **faneros** N4657. Adjektiivia **faneros** on käytetty Apostolien teoissa:

Apostolien teot 4:14–16

14. Ja nähdessään parannetun miehen seisovan heidän kanssansa he (*hallitusmiehet, vanhimmat ja kirjanoppineet*) eivät voineet mitään vastaansanoa,

15. vaan käskettyään heidän astua ulos neuvostosta he pitivät keskenänsä neuvoa

16. ja sanoivat: ”Mitä me teemme näille miehille? Sillä että heidän kauttansa on tapahtunut ilmeinen (**faneros**) ihme, sen kaikki Jerusalemin asukkaat tietävät, emmekä me voi sitä kieltää.

Jakeessa 16 **faneros** on käännetty sanalla ”ilmeinen”. Jerusalemin asukkaat tiesivät Pietarin ja Johanneksen parantaneen Kauniin portin pielessä istuneen ramman miehen. Se oli ilmeinen ihme, joka oli kaikkien nähtävissä.

1. Korinttolaiskirjeen 12. luvun jakeessa 7 sanotaan, että jokaiselle annetaan Hengen ilmeneminen hyödyksi. Ilmeneminen on myös hengellinen asia. Sen kautta Hengen toiminta on havaittavissa.

Jakeessa 7 interlineaaritekstin mukaan sanotaan ”jokaiselle annetaan” ja jakeessa 8 sanotaan ”kautta Hengen annetaan”. Molemmissa paikoissa kreikankielisessä tekstissä on verbi **didōmi** N1186 muodossa **didotai**, joka on passiivin preesens. Tämä tarkoittaa antamisen

jatkuvuutta nykyisyydessä. Kirkkoraamatun 1933/1938 tekstissä jakeessa 8 tämä sana on käännetty kuitenkin verbillä ”saada”. Siellä sanotaan: ”Niinpä saa Hengen kautta...” Onko ”annetaan” sama kuin ”saa”? Mielestäni ei ole.

Jakeen 8 ensimmäinen kreikankielinen sana on *hō*. Se on käännetty interlineaaritekstissä suomeksi sanalla ”toiselle”. Se on kuitenkin relatiivipronomini, joka viittaa verbiin *symferō* N4230, jota on käytetty substantiivina ja käännetty sanalla ”hyödyksi” jakeessa 7. Tässä relatiivipronomini *hos* on yksikön datiivissa *hō*. Niinpä *hō* pitäisi kääntää suomeksi sanalla ”joksi”.

Pyhän Hengen ilmeneminen on annettu jokaiselle uskovalle hyödyksi. Tämä ilmeneminen jakautuu yhdeksään osaan ja jakeissa 8–10 ne luetellaan. Mielestäni voimme kutsua näitä Pyhän Hengen ilmentymiksi.

Tarkastellaanpa sitten interlineaaritekstin jaetta 9:

	1897.4		3569.1		
	9. ἑτέρῳ	ἡ δὲ	πίστις,	ἐν	τῷ
	heterō	de	pistis,	en	tō
	ja toiselle		usko		
	3618.3	213.4		4804.4	
αὐτῷ	πνεύματι·	ἄλλῳ	δὲ	χαρίσματα	
autō	pneumati	allō	de	kharismata	
samassa	Hengessä,	ja toiselle		armolahjoja	
2154.				3618.3	
ἰαμάτων,	ἐν	τῷ	(αὐτῷ	ἐνὶ	πνεύματι·
iamatōn,	en	tō	autō	heni	pneumati
parantamisien		samassa	yhdessä	Hengessä,	

Jakeessa 9 on ilmentymäluettelon ainoa paikka, jossa on sana ”armolahjoja”. Tämä on kreikankielinen subs-

tantiivi *kharisma* **N4804**. Katsotaanpa Matteuksen 10. lukuun:

Matteus 10:8

8. Parantakaa sairaita, herättäkää kuolleita, puhdistakaa pitalisia, ajakaa ulos riivaajia. Lahjaksi olette saaneet, lahjaksi antakaa.

Parantamisien armolahjat ovat lahjoja nimenomaan niille, jotka parantuvat, jotka tulevat terveiksi. Sille, joka parantaa, parantamisien armolahjat ovat lahjoja siinä mielessä, että hänellä on etuoikeus antaa näitä lahjoja eteenpäin. Muuten parantamisien armolahjat ovat hänelle Pyhän Hengen ilmentymä tai arkisesti ajateltuna ”työkalu”. Katsotaanpa, mitä Pietari sanoi rammalle miehelle Apostolien tekojen 3. luvussa:

Apostolien teot 3:6

6. Niin Pietari sanoi: ”Hopeaa ja kultaa ei minulla ole, mutta mitä minulla on, sitä minä sinulle annan: Jeesuksen Kristuksen, Nasaretilaisen, nimessä, nouse ja käy.”

Pietari tiesi, että hänellä oli jotakin annettavaa tälle miehelle. Parantamisien armolahjat tulevat Pyhän Hengen kautta Herralta Jeesukselta Kristukselta. Silloin Jumalan yliluonnollinen voima vaikuttaa siten, että sairaudet ja vaivat, jotka ehkä eivät voisi parantua luonnollisesti tai lääketieteellisin keinoin, parantuvat heti tai jonkin ajan kuluessa.

Jakeissa 8–10 adjektiivin ”toinen” vastine kreikan kielellä on yhden kerran pronomini *hos* datiivimuodossa *hō*, kaksi kertaa adjektiivi *heteros* **N1897** datiivimuo-

dossa **heterō** ja kuusi kertaa adjektiivi **allos** N213 myös dativimuodossaan **allō**. Näistä jälkimmäisistä sanoista Novumin sanakirjassa (osa 5) sanotaan sivulla 69:

Monesti sanoilla **allos** ja **heteros** (1897) on sama merkitys ja niitä käytetään vaihtoehtoisesti.

Teologisesti merkittäviä ovat ne kohdat (esim. Galatalaiskirje 1:6, 9), joissa näiden sanojen merkityssisältö on erilainen.

Heteros nimittäin ilmaisee laadullista eroa, kun taas **allos** ilmaisee määrällistä eroa.

Sanan **allos** tavanomaisen merkityksen voisikin sanoa olevan ’toinen (samanlainen)’, kun taas **heteros** saattaa merkitä ’toinen, toisenlainen’.

Adjektiivia **heteros** käytetään jakeessa 9 uskon kanssa ja jakeessa 10 kielten lajien kanssa. Kaikkien muiden tämän luettelon ilmentymien kanssa on käytetty kuusi kertaa adjektiivia **allos** ja yhden kerran relatiivipronominia **hos**, joka on jakeen 8 alussa.

Usko ja kielillä puhuminen on merkitty erilaisiksi adjektiivilla **heteros** muihin ilmentymiin verrattuna. Ne eroavat muista ilmenemisistä, koska molemmat hyödyttävät ensisijaisesti sitä uskovaa, joka käyttää niitä. Muut seitsemän ilmentymää eivät ensisijaisesti hyödytä vain sitä, joka niitä käyttää, vaan myös muita ihmisiä, joita niillä palvellaan.

Yleisesti ajatellaan, että jakeissa 8–10 luetellut hengelliset asiat ovat armolahjoja, joita Henki antaa eri usko-

ville. Siis jos adjektiivi ”toinen” viittaisi eri uskoviin ihmisiin, niin ketkä ovat ne, joille annetaan usko ja kielten lajit? Ketkä ovat sitten ne muut uskovat, joille annetaan kaikki muut armolahjat? Näille kysymyksille ei ole vastausta. Asia tulee selväksi, kun lukija ymmärtää, että adjektiivit *heteros* ja *allos* viittaavat substantiivina käytettyyn verbiin *symferō*, joka tarkoittaa tässä hyötyä.

Jakeessa 7 pronominin ”jokaiselle” vastine on kreikan pronomini *hekastos* N3772 datiivimuodossaan *hekastō*. Tämän vuoksi kääntäjät ovat yhdistäneet sen sekä relatiivipronomiiniin *hos* että adjektiiveihin *heteros* ja *allos*, jotka myös ovat datiivimuodossa. Verbi *symferō* on akkusatiivimuodossa *symferon*, koska sitä käytetään preposition *pros* N1381 kanssa. Prepositio *pros* akkusatiivissa tarkoittaa esim. käytettynä suunnasta ”kohti jotakin” ja tässä käytettynä tarkoituksesta ”johonkin tarkoitukseen”, eli siis ”hyödyksi”. Prepositiolla *pros* akkusatiivin kanssa käytettynä on sama merkitys kuin datiivissa käytetyillä pronominilla *hos* ja adjektiiveilla *heteros* ja *allos*. Nämä adjektiivit, jotka on käännetty sanalla ”toinen”, eivät siis viittaa eri uskoviin, vaan eri ilmentymistä tuleviin hyötyihin. Jakeissa 8–10 luetellut hengelliset asiat ovat ilmentymiä, jotka kaikki annetaan jokaiselle uskovalle tarkoituksena tuottaa hyötyä.

Kolme ryhmää

Monien vuosien ajan uskoin, kuten minulle oli opetettu, että ilmentymät jakautuvat kolmeen ryhmään: puhumiseen, ilmestykseen ja antamiseen. Kuitenkin 1. Korinttolaiskirjeen 12. luvussa Jumalan sana jakaa ne eri ta-

valla. Pyhän Hengen yhdeksän ilmentymää on lueteltu jakeissa 8–10 tietyssä järjestyksessä. Adjektiivi *heteros* esiintyessään kaksi kertaa tässä luettelossa jakaa ilmentymät myös kolmeen ryhmään, mutta eri tavalla kuin minä olin oppinut. Skotlantilaiset raamatuntutkijat Archibald Robertson ja Alfred Plummer esittelivät tämän idean Paavalin 1. Korinttolaiskirjettä käsittelevässä kirjassaan⁷. Tässä on ilmentymien ryhmät adjektiivin *heteros* jaottelemana:

1.
viisauden sanat
tiedon sanat
2.
usko
parantamisien armolahjat
voimalliset teot
profetoiminen
henkien arvostelu
3.
kielillä puhuminen
kielten selitys

Ensimmäisessä ryhmässä on viisauden sanat ja tiedon sanat. Nämä ovat toistensa kumppaneita. Kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyneet Kristuksessa. Tieto esiintyy usein viisauden kanssa. Siksi viisauden

7 Teoksen englanninkielinen nimi on: The International Critical Commentary, A Critical and Exegetical Commentary on The First Epistle of St. Paul to the Corinthians, S. 265, julkaisija: T&T Clark, Edinburgh, Scotland (1911).

sanat ja tiedon sanat ovat yhdessä tässä ensimmäisessä ryhmässä.

Roomalaiskirje 11:33

33. Oi sitä Jumalan rikkauden ja viisauden ja tiedon syvyyttä! Kuinka tutkimattomat ovat hänen tuomionsa ja käsittämättömät hänen tiensä!

Kolossalaiskirje 2:2b ja 3

...ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen,
3. jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä.

Käytännössä viisaus on ymmärrystä siitä, mitä meidän on syytä tehdä. Me tarvitsemme tiedon sanoja silloin, kun emme voi tietää aistinvaraisesti tai emme muista mistä on kysymys. Me saamme viisautta ja tietoa kaikissa arkisissakin asioissa Herraltamme Jeesukselta Kristukselta, kun opimme kuulemaan hänen äänensä.

Toinen ryhmä alkaa uskolla. Kaikkiin seuraaviin ilmentymiin kuuluu toimiminen kuuliaisena Herralle. Kuuliaisuus on uskoa. Tästä syystä usko liittyy kaikki sitä seuraavat ilmentymät yhteen. Tässä ryhmässä olevat parantamisien armolahjat, voimalliset teot, profetoiminen ja henkien arvosteleminen edellyttävät uskoa. Tämä ilmenemisusko tulee Pyhäältä Hengeltä.

Toisena uskon jälkeen on parantamisien armolahjat. Jeesuksen tehtävä maan päällä oli saarnata ihmisille Jumalan valtakunnasta, ilmoittaa heille, että he voisivat saada syntinsä anteeksi ja pelastua iankaikkiseen

elämään hänen kauttaan. Lisäksi hän paransi kaikki sairaat, jotka hänen tykönsä tulivat. Jumalan tahto on nykyaikana yhä edelleen, että ihmiset saavat syntinsä anteeksi, pelastuvat ja parantuvat. Jeesuksen uskovina opetuslapsina meitä seuraa myös merkit, joista yksi on parantamisien armolahjat.

Seuraavana on voimallisia tekoja eli ihmeitä. Herran ohjauksessa mekin kykenemme tekemään ihmeitä niin kuin Jeesus teki. Herran ohjauksessa me voimme kommentaa myrskyä laantumaan. Me voimme tehdä muitakin ihmeitä ja siunata lähimmäisiämme sekä itseämme Jumalan yliluonnollisella voimalla.

Me voimme profetoida eli puhua Jumalan tai Herran Jeesuksen puolesta. Me voimme puhua kehotuksen ja lohdutuksen sanoja seurakunnan kokouksen lisäksi halukkaille kuulijoille missä vaan. Me voimme puhua tarkasti kuhunkin tilanteeseen sopivia voimallisia Herran sanoja.

Viimeisenä tässä ryhmässä on henkien arvosteleminen. Mitä tarkoittaa arvostella henkiä? Sanan ”arvostella” vastine jakeessa 10 on kreikankielinen substantiivi **diakrisis N1114**, joka tarkoittaa ”erotus, erottaminen, arvostelu, väittely” (Novum) ja se on monikossa. Tätä sanaa on käytetty myös Hebrealaiskirjeessä:

Hebrealaiskirje 5:13 ja 14

13. Sillä jokainen, joka vielä nauttii maitoa, on kokematon vanhurskauden sanassa, sillä hän on lapsi;

14. mutta vahva ruoka on täysi-ikäisiä varten, niitä varten, joiden aistit tottumuksesta ovat harjaantuneet erottamaan (*diakrisis*) hyvän pahasta.

Jakeessa 14 kuvattu harjaantuminen erottamaan hyvän pahasta edellyttää hengellistä kypsyyttä. Substantiivi *diakrisis* tarkoittaa tällaisen erottamisen lisäksi erotusta tai erotuksen tekemistä. Substantiivin *diakrisis* vartalosta tulevaa verbiä *diakrinō* N1113 on käytetty 1. Korinttolaiskirjeen 14.luvussa.

1. Korinttolaiskirje 14:29

29. Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut arvostelkoot (*diakrinō*);

Herran ohjauksessa uskova tekee päätöksen siitä, mikä on hyvää tai pahaa. Samoin uskova tekee Herran ohjauksessa päätöksen ympärillä olevien henkien suhteen. Herra ilmoittaa hänelle ovatko ne hyviä vai pahoja. Henkien arvosteleminen edellyttää uskoa.

12. luvun jakeessa 10, jota nyt käsittelemme, sanalla ”henki” on kaksoismerkitys. Ensinnäkin se tarkoittaa joko Jumalan arkkienkeleiden Mikaelin ja Gabrielin alaisuudessa vaikuttavia hyviä henkiä tai entisen Luciferin ja nykyisen perkeleen alaisuudessa vaikuttavia pahoja henkiä. Toinen merkitys on sana, sanoma tai viesti, jotka tulevat suoraan tai epäsuorasti hyviltä tai pahoilta hengiltä. Tämä, sanan ”henki”, merkitys esiintyy myös tämän kirjeen 14. luvun jakeessa 32 ja 1. Johanneksen kirjeen 4. luvun jakeessa 1. Henkien arvosteleminen on sekä ympärillä vaikuttavien henkien että niiltä tulevien viestien arvostelemista.

Kolmannessa ryhmässä olevat kielillä puhuminen ja kielten selitys edellyttävät myös uskoa. Nämä kuuluvat yhteen ja eroavat neljästä edellisestä ilmentymästä, koska ne on suunnattu Jumalalle eikä ihmisille. Ne ovat rukousta tai ylistystä. Nämäkin ovat kumppaneita keskenään. Kielillä puhuminen meidän yksityisessä rukouselämässämme muodostaa perustuksen meidän vaelluksellemme ja palveluksellemme Hengessä. Se rakentaa ja vahvistaa meitä ja tekee meistä hengellisesti valppaita.

Kielten selittäminen tapahtuu ensisijaisesti seurakunnan kokouksissa ja se rakentaa kuulijoita.

On välttämätöntä ymmärtää, että Hengen ilmentymät toimivat yhtenä kokonaisuutena jokaisessa yksittäisessä uskovassa. Tämän havainnollistamiseksi käytän seuraavaa mielikuvaa. Jos haluan antaa lahjan jokaiselle lapselleni, esimerkiksi polkupyörän, annanko yhdelle lapselle etupyörän, toiselle takapyörän, kolmannelle polkimet, neljännelle ohjaustangon ja niin edelleen? Ei! Annan kullekin lapselleni kokonaisen polkupyörän kaikkine osineen, jotka toimivat yhdessä, kun hän ajaa polkupyörällä. Samalla tavalla Jumala antaa Pyhän Hengen jokaiselle lapselleen ja se sisältää täydellisen paketin, kaikki Hengen ilmentymät, kaikki hengelliset ”työkalut” jokaisen lapsen toimintaa varten.

Kun luemme 1. Korinttolaiskirjeen luvut 12 ja 14, voimme todeta, että Paavali kehotti useita kertoja eri tavoin uskovia tavoittelemaan hengellisiä asioita ja käyttämään innokkaasti Hengen ilmentymiä.

Minä tahdon puhua kielillä omassa yksityisessä rukous-elämässäni niin paljon kuin mahdollista. Kielillä puhuminen ei ole erillinen armolahja. Se on Pyhän Hengen ilmentymä. Minun ei tarvitse odottaa sen saamista, kun olen uudesti syntynyt uskova, koska minä olen jo saanut lahjan, joka on Pyhä Henki. Minulla on täysi vapaus puhua kielillä yksityisessä rukouselämässäni, enkä minä tarvitse siihen enää erillistä lupaa tai käskyä Herralta. Herran tahto on, että kaikki uskovat puhuisivat paljon kielillä varsinkin yksityisessä rukouselämässään. Seurakunnan kokouksissa Herra tahtoo uskovien vielä mieluummin profetoivan. Paavali sanoi näin:

1. Korinttolaiskirje 14:5

5. Soisin (*tahdon kiihkeästi*) teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin *soisin* teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

Paavali käytti myös omaa esimerkkiään rohkaistakseen uskovia puhumaan paljon kielillä:

1. Korinttolaiskirje 14:18

18. Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan;

Tarkastellaanpa nyt jakeen 10 interlineaaritekstiä.

10.	^{213.4} ἄλλω	δὲ	^{1581.1} ἐνεργήματα	^{1268.6} δυνάμεων,	^{213.4} ἄλλω	
	allo	de	energēmata	dynamēōn	allo	
ja	toiselle		voimavaikutuksia	voimatekojen,	ja toiselle	
δὲ	^{3851.1} προφητεία,	^{213.4} ἄλλω	δὲ	^{1114.3} διακρίσεις	^{3618.5} πνευμάτων,	
de	profeteia	allo	de	diakriseis	pneumatōn	
	profetoiminen,	ja toiselle		erotteluja	henkien,	
ἐτέρω	^{1897.4}	^{961.4} δὲ ἑ	^{975.7} γένῃ	^{975.7} γλωσσῶν,	^{213.4} ἄλλω	δὲ
heterō		de	genē	glōssōn	allo	de
ja toiselle			lajeja	kielten,	ja toiselle	
ἐρμηνεία	^{1877.1}	^{975.7} γλωσσῶν				
hermeneia		glōssōn				
selitys		kielten,				

Pankaa merkille, että jakeessa 10 kreikankielisessä tekstissä ei näy ainoatakaan kertaa vastinetta sanalle ”lahja”. Kirkkoraamatusta se on lisätty tähän jakeeseen viisi kertaa.

Yhteenveto on jakeessa 11

Seuraavana on jae 11, joka on tämän luvun alkujakson yhteenveto:

1. Korinttolaiskirje 12:11

11. Mutta kaiken tämän vaikuttaa yksi ja sama Henki, jakaen kullekin erikseen, niin-
kuin tahtoo.

Jakeessa 11 sanat ”kaiken tämän” edustavat kaikkia niitä hengellisiä asioita, jotka on lueteltu jakeissa 3–10. Ne ovat Jumalan Hengessä puhuminen ja Pyhä Henki jakeessa 3, armolahjat jakeessa 4, palvelutoimet jakeessa 5, voimavaikutukset jakeessa 6 ja Hengen ilmenty-

mät jakeissa 7–10. Yksi ja sama Henki vaikuttaa kaikki nämä hengelliset asiat. Yksi ja sama Henki myös jakaa nämä jokaiselle uskovalle omakseen niin kuin tahtoo.

Mielestäni nyt on yksinkertaisinta, että esittelen teille näiden tietojen perusteella laatimani käännöksen jakeista 7–11. Olen lisännyt kursiivilla edellä esitetyn jaottelun mukaiset ryhmät sekä suluissa lihavoituna kreikankielisen relatiivipronominin **hos** ja adjektiivit **heteros** ja **allos** omille paikoilleen. Olen myös lisännyt jakeeseen 11 muutaman sanan selvytyden vuoksi. Nekin on merkitty kursiivilla.

Minun käännökseni jakeista 7–11:

7. Ja jokaiselle annetaan Hengen ilmenemisen hyödyksi,

1. ryhmä:

8. joksi (**hos**) Hengen kautta siis annetaan viisauden sana,

toiseksi samanlaiseksi (**allos**) saman Hengen mukaan tiedon sana,

2. ryhmä:

9. toiseksi toisenlaiseksi (**heteros**) usko samassa Hengessä,

toiseksi samanlaiseksi (**allos**) parantamisien armolahjoja samassa Hengessä,

10. toiseksi samanlaiseksi (**allos**) voimatekojen voimavaikutuksia,

toiseksi samanlaiseksi (**allos**) profetoimisista,

toiseksi samanlaiseksi (**allos**) Henkien arvostelua,

3. ryhmä:

toiseksi toisenlaiseksi (*heteros*) lajeja kielten,

toiseksi samanlaiseksi (*allos*) kielten selitys.

11. Ja yksi ja sama Henki vaikuttaa kaikki nämä (*hengelliset asiat jakeissa 3–10*) ja-
kaen jokaiselle omakseen niin kuin tahtoo.

Kristuksen ruumis on seurakunta

Nyt voimme jatkaa seuraavaan osaan 1. Korinttolaiskirjeen luvussa 12:

1. Korinttolaiskirje 12:12

12. Sillä niinkuin ruumis on yksi ja siinä on monta jäsentä, mutta kaikki ruumiin jäsenet, vaikka niitä on monta, ovat yksi ruumis, niin on Kristuskin;

Tästä alkaa kuvaus Kristuksen ruumiista, jossa erilaiset hengelliset asiat vaikuttavat.

1. Korinttolaiskirje 12:13

13. sillä me olemme kaikki yhdessä Hengessä kastetut yhdeksi ruumiiksi, olimmepa juutalaisia tai kreikkalaisia, orjia tai vapaita, ja kaikki olemme saaneet juoda samaa Henkeä.

Jeesus Kristus on kastanut meidät kaikki yhdeksi ruumiiksi upottamalla meidät Pyhään Henkeen. Yksimieli-syys Kristuksen ruumiissa, joka on Jumalan seurakun-

ta maan päällä, perustuu siihen totuuteen, että Jeesus Kristus on kaikkien omiensa Herra.

Roomalaiskirje 15:5–7

5. Mutta kärsivällisyyden ja lohdutuksen Jumala suokoon teille, että olisitte yksimieliset keskenänne, Kristuksen Jeesuksen mielen mukaan,

6. niin että te yksimielisesti ja yhdestä suusta ylistäisitte Jumalaa ja meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen isää.

7. Hoivatkaa sentähden toinen toistanne, niinkuin Kristuskin on teidät hoivaansa ottanut Jumalan kunniaksi.

Herran ohjeet, jotka tulevat meille Pyhän Hengen kautta, johtavat meidät yhtenäisyyteen keskenämme. Yhtenäisyys perustuu yksimielisyyteen siitä, että Jeesus on Herra ja että me tahdomme tehdä, mitä hän ohjaa meitä tekemään.

Me saamme juoda samaa Henkeä Pyhän Hengen yhdeksän ilmentymän kautta. Silloin meidän sisimmästämme on ”juokseva elävän veden virrat” (Johannes 7. luku jae 38).

1. Korinttolaiskirje 12:14–18

14. Sillä eihän ruumiskaan ole yksi jäsen, vaan niitä on siinä monta.

15. Jos jalka sanoisi: ”Koska en ole käsi, en kuulu ruumiiseen”, niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

16. Ja jos korva sanoisi: ”Koska en ole silmä, en kuulu ruumiiseen”, niin ei se silti olisi ruumiiseen kuulumaton.

17. Jos koko ruumis olisi silmänä, missä sitten olisi kuulo? Jos taas kokonaan kuulo-na, missä silloin haisti (*hajuaisti*)?

18. Mutta nyt Jumala on asettanut jäsenet, itsekunkin niistä, ruumiiseen, niinkuin hän on tahtonut.

Kristuksen ruumis on seurakunta, joka on Jumalan asumus maan päällä. Jakeessa 18 sanat ”on asettanut” ovat kreikankielinen verbi *tithēmi* N4449, joka tarkoittaa ”panna, asettaa, määrätä” (Novum). Tätä sanaa on käytetty rakennuksen perustuksen laskemisesta (Luukas 6. luku jae 48). Perustusta laskettaessa kivet asetetaan esimerkiksi vatupassin kanssa vaakasuoraan hyvin tarkasti, jotta ne voisivat kantaa koko rakennuksen painon. Tätä kuvausta Jumalan asumuksen rakentamisesta Hengessä on käytetty myös Efesolaiskirjeessä:

Efesolaiskirje 2:19–22

19. Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä,

20. apostolien ja profeettain perustukselle rakennettu, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,

21. jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa;

22. ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

Jakeessa 20 apostolit ja profeetat ovat osa perustusta, kulmakivenä on itse Kristus Jeesus. Jumalan asumus rakennetaan seurakunnalle annettujen lahjavirkojen perustukselle. Tämä ajatus toistuu 1. Korinttolaiskirjeen 12. luvun jakeessa 28.

1. Korinttolaiskirje 12:19–27

19. Vaan jos ne kaikki olisivat yhtenä jäsenenä, missä sitten ruumis olisi?

20. Mutta nytpä onkin monta jäsentä, ja ainoastaan yksi ruumis.

21. Silmä ei saata sanoa kädelle: ”En tarvitse sinua”, eikä myöskään pää jaloille: ”En tarvitse teitä”.

22. Päinvastoin ne ruumiin jäsenet, jotka näyttävät olevan heikompia, ovat välttämättömiä;

23. ja ne ruumiin jäsenet, jotka meistä ovat vähemmän kunniakkaita, me verhoamme sitä kunniallisemmin, ja niitä, joita häpeämme, me sitä häveliäämmin peitämme;

24. mutta ne, joita emme häpeä, eivät sitä (*verhoa tai peittoa*) tarvitse. Mutta Jumala on liittänyt ruumiin yhteen niin, että antoi halvempiarvoiselle (*vähemmän kunniakkaille*) suuremman kunnian,

25. ettei ruumiissa olisi eripuraisuutta, vaan että jäsenet pitäisivät yhtäläistä huolta toinen toisestaan.

26. Ja jos yksi jäsen kärsii, niin kaikki jäsenet kärsivät sen kanssa; tai jos jollekulle jäsenelle annetaan kunnia, niin kaikki jäsenet iloitsevat sen kanssa.

27. Mutta te olette Kristuksen ruumis ja kukin osaltanne hänen jäseniänsä.

Tämä vertaus Kristuksen ruumiista eri jäsenineen on kielikuva, joka korostaa seurakunnan eri jäsenten yhdessä toimimisen tärkeyttä. On erittäin tärkeää, että Jumalan seurakunnan jäsenet toimivat yhdessä, että he ovat yhtä Kristuksessa ja että heillä on keskinäinen yhteys ja sama päämäärä. Tämä toteutuu siten, että ne miehet ja naiset, jotka Herra on asettanut hengellisiin virkoihin lahjoiksi seurakunnalle, rakentavat seurakuntaa Pyhän Hengen ohjauksessa. He neuvovat ja opettavat uskovia vaeltamaan Pyhässä Hengessä. Silloin kaikki yksittäiset uskovat voivat oppia käyttämään Hengen yhdeksää ilmentymää. He voivat oppia vastaanottamaan kaiken tarvittavan tiedon, viisauden, voiman ja rakkauden Pyhän Hengen kautta suoraan Herraltamme Jeesukselta Kristukselta.

Hengelliset asiat seurakunnassa

Jakeiden 1–10 aihe, joka on hengellisten asioiden toiminta seurakunnassa, jatkuu jakeessa 28, jossa apostoli Paavali laajentaa sitä.

1. Korinttolaiskirje 12:28

28. Niinpä Jumala asetti seurakuntaan ensiksi muutamia apostoleiksi, toisia profeetoiksi, kolmansia opettajiksi, sitten hän antoi voimallisia tekoja, sitten armolahjoja parantaa tauteja, avustaa, hallita, puhua eri kielillä (*parantamisien armolahjoja, avustamista, hallitsemista ja eri kielillä puhumista*).

Jakeessa 28 sana ”asetti” on jälleen kreikankielinen verbi *tithēmi* **N4449**, ”panna, asettaa, määrätä” (Novum). Me tarkastelimme tätä jo tämän luvun jakeessa 18. Apostolit, profeetat ja opettajat ovat seurakuntavirkoja. Heidät mainitaan ensiksi, koska heistä Jumala rakentaa perustuksen seurakunnalle, joka on Jumalan asumus maan päällä. Nämä ovat uskovia ihmisiä, jotka ovat saaneet viran ja he ovat Jumalan lahjoja seurakunnalle (Efesolaiskirje 4. luku jae 11). Voimalliset teot ja armolahjat parantaa tauteja ja eri kielillä puhuminen ovat Pyhän Hengen ilmentymiä. Avustaminen ja hallitseminen (tai johtaminen) ovat palvelutehtäviä.

1. Korinttolaiskirje 12:29

29. Eivät suinkaan kaikki ole apostoleja? Eivät kaikki profeettoja? Eivät kaikki opettajia? Eiväthän kaikki tee voimallisia tekoja?

Tässä on sarja retorisia kysymyksiä, jotka vaativat lukijalta kieltävää vastausta. Vastaus näihin kysymyksiin on, että kaikki uskovat eivät ole apostoleja, profeettoja eikä opettajia eivätkä kaikki uskovat tee voimallisia tekoja.

1. Korinttolaiskirje 12:30

30. Eihän kaikilla ole parantamisen armolahjoja? Eiväthän kaikki puhu kielillä? Eiväthän kaikki *kykene* niitä selittämään?

Retoristen kysymysten sarja jatkuu. Pyhän Hengen mukana tulee Hengen ilmenemisen ”paketti” kokonaisuudessaan jokaiselle uskovalle. Mitä hän sillä sitten tekee, riippuu hänestä itsestään. Siksi kaikilla uskovilla ei ole parantamisien armolahjoja annettavaksi eteenpäin. Toisaalta kaikki uskovat eivät halua puhua kielillä omassa yksityisessä rukouselämässään tai puhua kielillä ja selittää seurakunnan kokouksessa. Tämän lisäksi Paavali rajoitti seurakunnan kokouksessa kielillä puhumisen ja kielten selittämisen määrää sanoen ”kaksi tai enintään kolme” (1. Korinttolaiskirje 14. luku jae 27). Sanalla ”kykene” ei ole vastinetta kreikankielisessä tekstissä.

1. Korinttolaiskirje 12:31

31. Pyrkikää osallisiksi parhaimmista (*paremmista*) armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien.

Sanat ”pyrkikää osallisiksi” on kreikankielinen verbi *dzēloō* N2002, joka tarkoittaa tässä ”pyrkikää kiihkeästi tavoittelemaan”. Tässä Paavali kehotti varsin painokkaasti uskovia tavoittelemaan kiihkeästi parempia tai suurempia armolahjoja. Tämän jakeen ymmärtämisessä ongelmana on, että perinteeseen on juurtunut seuraava käsitys: ajatellaan, että Pyhän Hengen ilmentymät (jakeissa 8–10) ovat kaikki armolahjoja. Näistä ainoastaan parantamisien armolahjat ovat armolahjoja. Pyhä Henki on se armolahja, jonka mukana nämä ilmentymät tai ”työkalut” tulevat ja ne ovat kaikkien

uudestisyntyneiden uskovien käytettävissä. Paavali kehotti usein uskovia henkilökohtaisesti tavoittelemaan kiihkeästi Pyhän Hengen ilmentymiä. Tässä tavoittelamisen kohteena ovat kuitenkin paremmat armolahjat, jotka Herra antaa jo antamansa Pyhän Hengen lisäksi seurakunnalle. Seurakunta tavoittelee niitä yhdessä rukoilemalla. Herra antaa ainakin seuraavia armolahjoja:

- Pyhä Henki, jonka Jeesus Kristus antaa jokaiselle henkilölle kastaessaan heidät Pyhällä Hengellä
- iankaikkinen elämä Kristuksessa Jeesuksessa
- parantamisien armolahjat
- viisi seurakuntavirkaa, jotka ovat lahjoja seurakunnalle

Seurakuntaviroista kerrotaan Efesolaiskirjeessä:

Efesolaiskirje 4:7–12

7. Mutta itsekullekin meistä on armo annettu Kristuksen lahjan mitan mukaan.

8. Sentähden on sanottu: ”Hän astui ylös korkeuteen, hän otti vankeja saaliikseen, hän antoi lahjoja ihmisille”.

9. Mutta että hän astui ylös, mitä se on muuta, kuin että hän oli astunut alaskin, maan alimpiin paikkoihin?

10. Hän, joka on astunut alas, on se, joka myös astui ylös, kaikkia taivaita ylemmäksi, täyttääkseen kaikki.

11. Ja hän antoi muutamat apostoleiksi, toiset profeetoiksi, toiset evankelistoiksi, toiset paimeniksi ja opettajiksi,

12. tehdäkseen pyhät täysin valmiiksi palveluksen työhön, Kristuksen ruumiin rakentamiseen,

Nämä seurakuntavirat ovat armolahjoja seurakunnalle. Herra antaa niitä seurakunnalle tarpeen mukaan. 1. Korinttolaiskirjeen 12. luvun jakeesta 28 alkaen aiheena on luvun alussa esiteltyjen hengellisten asioiden vaikutus seurakunnassa. Tämä kehoitus jakeessa 31 koskee koko seurakuntaa yhteisönä. Tässä jakeessa käytetty verbi *dzēloō* **N2002** on hyvin intensiivinen sana, ja sen vuoksi tämä kehoitus on varsin painokas. Seurakuntaa kehoitetaan tavoittelemaan parempia armolahjoja ja se tapahtuu rukoilemalla niitä Jumalalta. ”Parempi” armolahja on sellainen, johon on suurempi tarve. Herra tietää tämän. Jos seurakunta tarvitsee esim. profeettoja, Herra antaa niitä, jos evankelistoja niin Herra antaa niitä jne. Uskovat voivat pyrkiä ”jaloon toimeen”:

1. Timoteus 3:1

Varma on tämä sana: jos joku pyrkii seurakunnan kaitsijan virkaan, niin hän haluaa jaloon toimeen.

Kenenkään ei kuitenkaan pidä ryhtyä itse omin päin seurakuntavirkaan. Ei Jeesuskaan ottanut ylimmäisen papin virkaa omasta aloitteestaan:

Hebrealaiskirje 5:4 ja 5

4. Eikä kukaan sitä (*ylimmäisen papin*) arvoa itselleen ota, vaan Jumala kutsuu hänet niinkuin Aaroninkin.

5. Niinpä Kristuskaan ei itse korottanut itseänsä ylimmäisen papin kunniaan, vaan hän, joka sanoi hänelle: ”Sinä olet minun Poikani, tänä päivänä minä sinut synnytin”;

Herra asettaa virkoihin luotettavia uskovia oman viisautensa, tahtonsa päättämän ja seurakunnassa vallitsevien tarpeiden mukaan. Herra kutsuu tehtävään kenet tahtoo. Ne, joilla on virka seurakunnassa, ovat Jumalan työntekijöitä. Jokaisen seurakunnan on syytä rukoilla näitä innokkaasti:

Matteus 9:36–38

36. Ja nähdessään kansanjoukot hänen (*Jeesuksen*) tuli heitä sääli, kun he olivat nääntyneet ja hyljättyt niinkuin lampaat, joilla ei ole paimenta.

37. Silloin hän sanoi opetuslapsillensa:
”Eloa on paljon, mutta työmiehiä vähän.

38. Rukoilkaa siis elon Herraa, että hän lähettäisi työmiehiä elonkorjuuseensa.”

Seurakunnan tulisi rukoilla saadakseen kaikkia edellä lueteltuja armolahjoja. Jeesus Kristus on se, joka kasvaa Pyhällä Hengellä. Hän antaa Pyhän Hengen. Meidän on syytä rukoilla, että Herra antaa tämän lahjan yhä useammalle ihmiselle, ja meidän pitäisi saarnata ja opettaa sanaa, jotta ihmiset tulisivat uskoon. Ihmisillä on paljon sairauksia ja ruumiillisia vaivoja. Niinpä me rukoilemme, että Jumala antaisi yhä enemmän parantamisien armolahjoja. Noudattakaamme uskovien esimerkkiä Apostolien teoissa:

Apostolien teot 4:29–31

29. Ja nyt, Herra, katso heidän uhkauksiansa ja anna palvelijaisi kaikella rohkeudella puhua sinun sanaasi;

30. ja ojenna kätesi, niin että sairaat parantuvat ja tunnustekoja ja ihmeitä tapahtuu sinun pyhän Poikasi Jeesuksen nimen kautta.”

31. Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Pitäkää mielessänne, että 1. Korinttolaiskirjeen 12. luvun alussa aihe jakeissa 1–11 ja lopussa jakeissa 28–31 on hengelliset asiat. Aihe väliin jäävissä jakeissa 12–27 on Kristuksen ruumis, joka on yksi ja jossa on monta jäsentä. Kaikkien näiden jäsenten täytyy toimia yhdessä, jotta ruumis voisi toimia tehokkaasti. Me näemme tässä siis kaksi eri kuvausta, jotka ovat samankaltaisia ja kuvaavat kuitenkin kahta hengellistä totuutta (hengelliset asiat ja Kristuksen ruumis), jotka Jumala haluaa meidän ymmärtävän. Kaikki hengelliset asiat seurakunnassa vaikuttavat Herran ohjauksessa saumattomassa yhteistyössä samoin kuin ruumiin jäsenet ruumiissa.

Seurakunnan hyvinvointi ja kasvu edellyttävät apostoleja, evankelistoja, opettajia, seurakunnan paimenia ja profeettoja. Me tiedämme, että Korinton seurakunnassa oli profeettoja (1. Korinttolaiskirje 14. luku jakeet 29–40), mutta muita lahjavirkoja ei erikseen mainita. Kunkin seurakunnan on kuitenkin hyvä rukoilla innokkaasti Jumalaa saadakseen tarpeen mukaan parempia armolahjoja.

Luetaan jae 31 vielä kerran.

1. Korinttolaiskirje 12:31

31. Pyrkikää osallisiksi parhaimmista (*paremmista*) armolahjoista. Ja vielä minä osoitan teille tien, verrattoman tien.

Jumalan suunnitelma on, että ne, joilla on seurakuntavirka, ovat ensin saaneet Pyhän Hengen. He ovat opiskelleet Jumalan sanaa ja ovat opetelleet käyttämään Pyhän Hengen yhdeksää ilmentymää. Sitten Herra on kutsunut heidät hengelliseen virkaan ja käyttäen edelleen Pyhän Hengen ilmentymiä he erikoistuvat Herran kutsun mukaan omaan virkaansa.

Tässä Kristuksen ruumista käsittelevässä jaksossa Jumala puhuu apostoli Paavalin kautta koko seurakunnalle eikä vain yksittäisille uskoville. Sen tähden minä kysyn teiltä rakkaat lukijani: mitkä ovat Kristuksen ruumiin tarpeet teidän kotikokouksessanne tai seurakunnassanne? Mitä ovat ne paremmat armolahjat, joita teidän pitäisi rukoilla? Onko tarvetta herätykselle? Rukoilkaa Jumalaa, että Jeesus Kristus voi kastaa tuhansia, jopa miljoonia ihmisiä Pyhällä Hengellä. Rukoilkaa, että Herra antaisi teille evankelistoja saarnaamaan niille, jotka eivät vielä ole syntyneet uudesti. Onko ympärillänne paljon sairaita ihmisiä? Rukoilkaa parantamisien armolahjoja. Onko seurakunnassanne uusia uskovia? Rukoilkaa Jumalaa yhdessä, että Herra antaisi teille opettajia, jotka voivat selittää kirjoitukset heille. Elävätkö ihmiset teidän seudullanne pimeydessä vaeltaen päämäärättömästi? Rukoilkaa Jumalaa, että Herra voisi lähettää apostoleja valaisemaan tätä sukupolvea. Onko Kristuksen ruumiilla tänään tarve kuulla suoraan taivaasta ohjeita? Rukoilkaa silloin Jumalaa, että Herra

voisi herättää profeettoja, luotettavia miehiä ja naisia, jotka ovat oppineet kuulemaan Herran äänen ja jotka voivat antaa tarkkaa tietoa suoraan Herralta. Tarvitsevatko seurakuntanne uskovat jumalallista opetusta siitä, miten hoidetaan elämän käytännöllisiä asioita kuten heidän avioliittojaan, heidän ihmissuhteitaan, heidän lapsiaan, heidän raha-asioitaan ja heidän työtehtäviään? Rukoilkaa silloin Jumalaa, että Herra voisi antaa teille seurakunnan paimenia.

1. Korinttolaiskirjeen 12. luvun jakeessa 31 verraton tie tai ylivertainen tie, jonka Paavali aikoi osoittaa, on Jumalan rakkauden tie. Rakkauden verrattoman tien hän esitteli seuraavassa luvussa. Tässä on syytä panna merkille, että 1. Korinttolaiskirjeen 13. luku, rakkauden luku, on lukujen 12 ja 14 välissä, koska näissä luvuissa kuvaillaan ne keinot, joilla me voimme rakastaa lähimmäisiämme. Luvuissa 12 ja 14 esitellään yleisesti hengelliset asiat ja Pyhän Hengen ilmeneminen varsin yksityiskohtaisesti. Pyhän Hengen ilmentymiä ei yhtenä ryhmänä käsitellä vastaavalla yksityiskohtaisuudella missään muussa Raamatun paikassa. Luvussa 13 esitellään rakkaus. Ne Hengen ilmentymät, jotka kuvataan luvuissa 12 ja 14 ovat juuri ne ”työkalut”, joilla Jumala haluaa meidän rakastavan lähimmäisiämme. Tällä tavoin me palvelemme Jumalaa Hengessä ja rakkaudessa. On siis syytä pyrkiä kiihkeästi tavoittelemaan näitä.

1. Korinttolaiskirjeen luku 13

1. Korinttolaiskirje 13:1–3

1. Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen.

2. Ja vaikka minulla olisi profetoimisen *lahja* ja minä tietäisin kaikki salaisuudet ja kaiken tiedon, ja vaikka minulla olisi kaikki usko, niin että voisin vuoria siirtää, mutta minulla ei olisi rakkautta, en minä mitään olisi.

3. Ja vaikka minä jakelisin kaiken omaisuuteni köyhäin ravinnoksi, ja vaikka antaisin ruumiini poltettavaksi, mutta minulla ei olisi rakkautta, ei se minua mitään hyödyttäisi.

Sana rakkaus on kreikan kielellä *agapē* N17 ja se tarkoittaa tässä Jumalan rakkautta, jonka me saamme Pyhän Hengen kautta. Jakeessa 1 korostetaan, että vaikka minä puhuisin kuinka hienoilla kielillä tahansa – kuten enkelien kielillä – ilman rakkautta, olisi se vain tyhjää helinää. Kun me puhumme kielillä, me emme ymmärrä, mitä me sanomme (1. Korinttolaiskirje 14. luku jae 2). Silloin meidän ymmärryksemme jää vapaaksi ja voimme käyttää sitä puhuessamme kielillä. Me voimme keskittyä Jumalan valtasuuruuteen, hänen täydelliseen hyvyyteensä, hänen rakkauteensa, Jeesuksen Kristuksen herrauteen tai Jumalan suuriin lupauksiin

puhuessamme kielillä. Me voimme myös puhua kielillä jatkaaksemme Jeesuksen tunnustamista Herraksi, valmistautuaksemme Pyhällä Hengellä täytettäväksi tai rakentuaksemme Hengen kautta sisällisessä ihmisesämme. Me voimme esirukoilla lähimmäistemme puolesta kielillä puhumalla. Jumalan rakkaus meissä aktivoituu, kun käytämme ymmärrystämme tällä tavalla.

Jakeessa 2 sanalla ”lahja” ei ole vastinetta tekstissä. Jakeen alun pitäisi siis olla: ”Ja vaikka minulla olisi profetoiminen...”

Jakeen 3 lopussa on tärkeä totuus. Jumala on suunnitellut niin, että rakkaus hyödyttää sitä, joka rakastaa. Jos me siis vaellamme Hengessä ja rakastamme lähimmäisiämme Jumalan rakkaudella Herramme Jeesuksen Kristuksen ohjeiden mukaan, se hyödyttää myös meitä.

1. Korinttolaiskirje 13:4 ja 5

4. Rakkaus on pitkämielinen, rakkaus on lempeä; rakkaus ei kadehdi, ei kerskaa, ei pöyhkeile,
5. ei käyttäydy sopimattomasti, ei etsi omaansa, ei katkeroidu (*ei ärsyynny*), ei muistele kärsimäänsä pahaa,

Sanat ”ei muistele kärsimäänsä pahaa” ovat kreikan kielellä *ou logidzetai to kakon*. Sanalla ”kärsimäänsä” ei ole vastinetta kreikankielisessä tekstissä. Verbi *logidzomai* N2711 on käännetty sanoilla ”laskea, lukea, päättää, ajatella” (Novum). Sana *kakos* N2268 on tässä substantiivi ”paha”. Minä kääntäisin nämä sanat näin: ”ei ajattele pahaa”. Rakkaus ei harkitse, ei suunnittele eikä ajattele mitään pahaa.

1. Korinttolaiskirje 13:6 ja 7

6. ei iloitse vääryydestä, vaan iloitsee yhdessä totuuden kanssa;

7. kaikki (*kaikessa*) se peittää (*sietää*), kaikki (*kaikessa*) se uskoo, kaikki (*kaikessa*) se toivoo, kaikki (*kaikessa*) se kärsii (*kestää*).

Kaikissa olosuhteissa rakkaus sietää, uskoo, toivoo ja kestää.

1. Korinttolaiskirje 13:8–10

8. Rakkaus ei koskaan häviä (*lopu*); mutta profetoiminen, se katoaa, ja kielillä puhuminen lakkaa, ja tieto katoaa.

9. Sillä tietomme on vajavaista, ja profetomisemme on vajavaista.

10. Mutta kun tulee se, mikä täydellistä on, katoaa se, mikä on vajavaista.

Kun tulee se, mikä on täydellistä, silloin Pyhän Hengen ilmentymät, uskovien kielillä puhuminen, se lakkaa, tiedon sanat ja profetoiminen katoavat ja niiden tilalle tulee täydellinen tunteminen kuten jakeissa 11 ja 12 kerrotaan.

1. Korinttolaiskirje 13:11–13

11. Kun minä olin lapsi, niin minä puhuin kuin lapsi, minulla oli lapsen mieli, ja minä ajattelin kuin lapsi; kun tulin mieheksi, hylkäsin minä sen, mikä lapsen on.

12. Sillä nyt me näemme kuin kuvastimessa, arvoituksen tavoin, mutta silloin kasvoista kasvoihin; nyt minä tunnen (*tiedän*) vajavaisesti, mutta silloin minä olen tunteva (*tietävä*) täydellisesti, niinkuin minut itsenikin täydellisesti tunnetaan (*tiedetään*).

13. Niin pysyvät nyt usko, toivo, rakkaus, nämä kolme; mutta suurin niistä on rakkaus.

1. Korinttolaiskirjeen luku 14

1. Korinttolaiskirje 14:1

1. Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä *lahjoja*, mutta varsinkin profetoimisen *lahjaa*.

Katsotaanpa taas tämän jakeen interlineaaritekstiä:

14:1.		^{1236.6} ΔΙΩΚΕΤΕ Diōkete Tavoitelkaa	^{17.2} τὴν ἀγάπην· tēn agapēn rakkautta,	^{2002.6} ζηλοῦτε dzelūte ja kaivatkaa
δε	τὰ	^{3619.9} πνευματικά, pneumatika hengellisiä,	^{2765.} μᾶλλον mallon ja enemmän	δε ἵνα de hina jotta
^{3852.2} προφητεύετε. profeteuēte profetoisitte.				

”Tavoitelkaa” on verbi *diōkō* N1236 ”vainota, ajaa takaa, tavoitella” (Novum). Tämä on hyvin intensiivinen sana. Sitä on käytetty uskovien ja profeettojen vainoamisesta:

Matteus 5:11 ja 12

11. Autuaita olette te, kun ihmiset minun tähteni teitä solvaavat ja vainoavat (*diōkō*) ja valhetellen puhuvat teistä kaikkinaista paha.

12. Iloitkaa ja riemuitkaa, sillä teidän palkkanne on suuri taivaissa. Sillä samoin he vainosivat (*diōkō*) profeettoja, jotka olivat ennen teitä.

Jälleen asiayhteys vaikuttaa merkitykseen. Me emme voi sanoa ”vainotkaa rakkautta”, mutta voimme sanoa ”tavoitelkaa rakkautta innokkaasti”. Tämä on enemmän kuin tavoittelemista. Se on tavoittelemista innokkaasti. Tavoitelkaa rakkautta samalla innolla, kuin he vainosivat profeettoja ja pyrkikää saamaan hengellisiä. Sanalla ”lahja” ei jälleen ole vastinetta kreikankielisessä tekstissä. Tässä puhutaan edelleen niistä samoista hengellisistä asioista, joista puhuttiin 12. luvun jakeissa 1–10. Muistakaa, että näihin kuuluvat Hengen ilmentymät eivät ole erillisiä lahjoja vaan Hengen – joka on lahja – mukana tulleita ”työkaluja”, joita uskovat voivat käyttää Herran ohjauksessa. Sanat ”pyrkikää saamaan” ovat jälleen kreikan kielen verbi *dzēloō* N2002, joka tarkoittaa tässä ”pyrkikää kiihkeästi saamaan”. Me tarkastelimme sitä jo 12. luvun jakeessa 31. Tässäkin merkitykseen sisältyy rukous. Jakeen 1 suomenkielisen käännöksen viimeiselläkään sanalla ”lahja” ei ole vastinetta tekstissä. Kääntäisin tämän jakeen siis näin:

1. Korinttolaiskirje 14:1

1. Tavoitelkaa rakkautta innokkaasti ja pyrkikää kiihkeästi saamaan hengellisiä, mutta varsinkin, että profetoisitte.

Miksi Paavali halusi, että he varsinkin profetoisivat?

1. Korinttolaiskirje 14:2 ja 3

2. Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei *häntä* näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia henges-
sä.
3. Mutta profetoiva puhuu ihmisille raken-
nukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.

Kielillä puhuva puhuu Jumalalle salaisuuksia Henges-
sä omassa yksityisessä rukouselämässään. Profetoiva
puhuu ihmisille rakentavia lohdutuksen ja kehotuksen
sanoja. Uskova ihminen voi profetoida seurakunnassa,
mutta hän voi profetoida myös missä tahansa muualla
puhuessaan ihmisille. Halutessaan hän voi puhua heille
Pyhän Hengen johdolla, mitä Herra haluaa hänen pu-
huvan. Silloin hänen puheensa on profetoimista. Tämä
on tärkeää, koska Jumala on antanut sovituksen sanan
uskoville (2. Korinttolaiskirje 5. luku jae 19). Jumala
tahtoo, että uskovat puhuvat, saarnaavat, julistavat ja
opettavat sanaa kaikille ihmisille. Siksi Paavali sanoi
jakeessa 1: ”...mutta varsinkin että profetoisitte!”

Katsotaanpa vielä jakeen 2 interlineaaritekstiä:

		2.	ὁ	γάρ	2654.14	λαλῶν	975.4	γλῶσση,
			ho	gar		lalōn		glōsse
				Sillä		puhuva		kielillä
οὐκ	406.9	2654.3	ἀνθρώποις	λαλεῖ,	ἀλλὰ	τῷ	θεῷ	
uk			anthrōpois	lalei	alla	tō	theo	
ei			ihmisille	puhu	vaan		Jumalalle.	
οὐδεὶς	γάρ	165.3	ἀκούει,	3618.3	πνεύματι	δὲ	2654.3	λαλεῖ
ūdeis	gar		akūei		pneumati	de		lalei
ei kukaan	sillä		kuule,	ja	hengessä			puhuu
	2977.4		μυστήρια·					
			mysteria					
			salaisuuksia,					

Verbi **laleō** N2654 tarkoittaa puhumista kuulijalle tai kuulijoille. Kielillä puhuminen kohdistuu tässä Jumalaan. Pronominilla ”häntä” ei ole vastinetta kreikankielisessä tekstissä. On totta, että seurakunnan kokouksessa tuskin kukaan ymmärtää kielillä puhuvan puhetta, mutta asiayhteyden perusteella tässä jakeessa on kysymys siitä, että **kielillä puhuva itse** ei ymmärrä, mitä hän sanoo. Hän puhuu siis salaisuuksia Hengessä.

1. Korinttolaiskirje 14:4

4. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

Tässä on yksi kielillä puhumisen tärkeä hyöty. Kielillä puhuminen on Hengen ilmentymä, joka tulee Pyhän Hengen mukana myös uskovon Hengessä rakentumista varten. Jumalan tahto on, että uskovat rakentavat itseään kielillä puhumalla yksityisessä rukouselämässään. Herran antama lahja, Pyhä Henki, on kaikilla uskovilla samanlainen. Henki on täydellinen. Henki ei muutu eikä kasva, mutta uskovon sisällinen ihmi-

nen, hänen sydämensä, joka on hänen henkilökohtaisen elämänsä tyyssija, se kehittyy ja vahvistuu kielillä puhumisen kautta. Se tulee yhä herkemmäksi ottamaan vastaan, mitä Herra antaa. Tämän seurauksena uskova vahvistuu myös ymmärryksessään kaiken sen kautta, mitä Herralta sinne tulee. Hän vahvistuu uskossa, rakkaudessa, voimassa ja viisaudessa, jotka kaikki vaikuttavat sisällisessä ihmisessä. Jos sinä haluat rakentua tällä tavalla Hengen kautta, niin puhu kielillä paljon yksityisessä rukouselämässäsi.

2. Korinttolaiskirje 4:16

16. Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmismme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.

Efesolaiskirje 3:14–17

14. Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä,

15. josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä,

16. että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Hengensä kautta

17. ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,

Raamatun lukeminen ja tutkiminen on myös erityisen tärkeää ja rakentaa meitä. Kun luemme ja tutkimme Raamattua, Pyhä Henki avaa ymmärrystämme. Tämä on seurausta siitä, että me olemme rakentuneet Hengessä kielillä puhumalla.

Kun me puhumme kielillä, emme ymmärrä mitä sanomme (jae 2). Kielillä puhuessamme voimme käyttää ymmärrystämme ylistääksemme Jumalan suuruutta ja hyvyyttä, kuunnellaksemme Herran Jeesuksen Kristuksen puhetta, ajatellaksemme Jumalan sanaa tai rukoillaksemme muiden ihmisten puolesta.

Markus 12:29–31

29. Jeesus vastasi (*eräälle kirjanoppi-neelle*): ”Ensimmäinen (*käsky*) on tämä:

’Kuule, Israel: Herra, meidän Jumalamme, Herra on yksi ainoa;

30. ja rakasta Herraa, sinun Jumalaasi, kaikesta sydäimestäsi ja kaikesta sielustasi ja kaikesta mielestäsi ja kaikesta voimastasi’.

31. Toinen (*käsky*) on tämä: ’Rakasta lähimmäistäsi niinkuin itseäsi.’ Ei ole mitään käskyä, suurempaa kuin nämä”.

Kyetäksemme rakastamaan lähimmäistämme meidän täytyy myös oppia rakastamaan itseämme. Jumala tahtoo, että me rukoilemme omasta puolestamme ja lähimmäistemme puolesta ymmärryksellä rukoilemisen lisäksi myös Hengessä rukoilemalla kielillä puhuen.

Roomalaiskirje 8:26 ja 27

26. Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.

27. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.

Kun me puhumme kielillä, meidän Henkemme rukoi-
lee pyhien ja samalla meidänkin edestämme Jumalan
tahdon mukaan.

1. Korinttolaiskirje 14:5

5. Soisin (*Tahdon kiihkeästi*) teidän kaik-
kien puhuvan kielillä, mutta vielä mie-
luummin *soisin* teidän profetoivan; sillä
profetoiva on suurempi kuin kielillä puhu-
va, ellei tämä samalla selitä, niin että seura-
kunta siitä rakentuu.

Verbin ”soisin” vastine kreikankielisessä tekstissä on
verbi *thelō* N2084. Se on sana, jonka merkityksen pää-
paino on tunteessa. Se tarkoittaa halukkaasti tai hyvin
kiihkeästi tahtomista.

Verbin ”puhua” vastine on molemmissa paikoissa
kreikankielinen verbi *laleō* N2654, joka on muodossa
infinitiivin preesens. Tässä preesensin tempusaspekti
korostaa nykyisyydessä tapahtuvan puhumisen **jatku-
vuutta**. Sama preesensin tempusaspekti on myös ver-
bissä ”profetoivan”. Minä kääntäisin tämän jakeen al-
kupään siis näin:

Tahdon kiihkeästi teidän kaikkien puhuvan
kielillä jatkuvasti, mutta vielä mieluummin
teidän jatkuvasti profetoivan...

Jälkimmäisellä sanalla ”soisin” ei ole vastinetta
tekstissä. Silloin paino siirtyy sanalle ”profetoivan”.
Miksi Paavali halusi heidän vielä mieluummin jatku-
vasti profetoivan? Profetoiva puhuu ihmisille Jumalan
tai Herramme Jeesuksen Kristuksen puolesta. Tämä on,

miten uskovat pitävät tarjolla elämän sanaa ja julistavat evankeliumia.

Jakeen loppu osoittaa selvästi, että kielillä puhuva itse selittää puheensa seurakunnan kielellä. Kielten selitys on, samoin kuin kielillä puhuminenkin, puhujan rukousta ja ylistystä Jumalalle. Silloin hänen puheensa rakentaa kuulijoita, koska he ymmärtävät sen.

Kielillä puhumisella on kaksi eri käyttötarkoitusta.

1. Yksityisessä rukouselämässä se on hyvin tärkeä Jumalan antama keino rukoilla Jumalaa Hengessä Jumalan tahdon mukaan ja tunnustaa Jeesusta Herraksi. Lisäksi se on keino, jolla uskova rakentaa itseään ja vahvistaa itseään hengellisesti. Kirjan lopussa on liite, jossa käsitellään 30 syytä puhua kielillä. 29 näistä syistä toteutetaan, kun kielillä puhutaan yksityisessä rukouselämässä.
2. Seurakunnan kokouksessa kielillä puhuminen toimii merkkinä epäuskoville ja sitä täytyy seurata selitys seurakunnan kielellä. Silloin kielten selitys on yhtä arvokasta kuin profetoiminen. Tässä on erittäin tärkeää ymmärtää, että sanoessaan ”vielä mieluummin teidän profetoivan” Paavali tarkoitti kielillä puhumisen selityksen ja profetoimisen käyttämistä seurakunnan kokouksissa. Kielillä puhumista ja sen selitystä ei tarvita paljon seurakunnan kokouksissa; vain kaksi tai kolme uskovaa ja kukin selittääkään itse (jakeet 27 ja 28). Sitä vastoin Paavali ei asettanut rajoituksia profetoimiselle Pyhän Hengen ohjauksessa, kun se toteutetaan asiallisesti ja hyvässä järjestyksessä (jake 40).

Kielillä puhuminen seurakunnan kokouksessa

1. Korinttolaiskirje 14:6–10

6. Jos minä nyt, veljet, tulisin luoksenne kielillä puhuen, mitä minä teitä sillä hyödyttäisin, ellen puhuisi teille ilmestyksen tai tiedon tai profetian tai opetuksen sanoja?

7. Niinhän on elottomain soittimienkin laita, huilujen tai kitarain: kuinka tiedetään, mitä huilulla tai kitaralla soitetaan, elleivät ne soi toisistaan erottuvin sävelin?

8. Niinikään, jos pasuna antaa epäselvän äänen, kuka silloin valmistautuu taisteluun?

9. Samoin tekin: jos ette kielellänne saa esiin selvää puhetta, kuinka voidaan sellainen puhe ymmärtää? Tehän puhutte silloin tuuleen.

10. Maailmassa on, kuka tietää, kuinka monta eri kieltä, mutta ei ainoatakaan, jonka äänet eivät ole ymmärrettävissä.

Jakeessa 10 sana ”äänet” edustaa puhuttaessa lausuttuja äänteitä, joista sanojen tavut muodostuvat. Ne ovat ”ymmärrettävissä” siten, että niistä muodostuu puhuttua kieltä. Näin ollen kielillä puhuva ymmärtää mitä äänteitä hänen pitää lausua, mutta hän ei ymmärrä sanojen merkitystä.

1. Korinttolaiskirje 14:11

11. Mutta jos en tiedä sanojen merkitystä, olen minä puhujalle muukalainen, ja puhuja on minulle muukalainen.

Sana ”muukalainen” on *barbaros* N828, ei-kreikkalainen, muukalainen, barbaari, siis vieraskielinen (Novum).

1. Korinttolaiskirje 14:12

12. Samoin tekin, koska tavoittelette henkilähjoja, niin pyrkikää seurakunnan rakennukseksi saamaan niitä runsaasti.

Sanassa ”henkilähjoja” ei osalla ”lahjoja” ole vastinetta tekstissä. Tässä on sana *pneuma* N3618 ja se on monikossa. Se edustaa Hengeltä tulevia viestejä. Tässä verbi ”tavoittelette” on kreikankielinen substantiivi *dzēlōtēs* N2003, jonka merkitys on ”kiivailija” (Novum), tosin tässä asiayhteydessä sen merkitys on ”kiivas haluaja” tai ehkä mieluummin ”kiivaasti haluava”. Tässä Paavali kehotti heitä innokkaasti tavoittelemaan hengeltä tulevia viestejä ja pyrkiä saamaan niitä runsaasti seurakunnan rakennukseksi.

Luetaanpa nyt ensin jakeet 13–17 saadaksemme yleiskuvan tästä jaksosta, koska näitä jakeita yhdistävä aihe on kielten selitys seurakunnan kokouksessa.

1. Korinttolaiskirje 14:13–17

13. Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä puhuu, että hän *taitaisi* selittää.

14. Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

15. Kuinka siis on? Minun on rukoiltava hengelläni, mutta minun on rukoiltava myöskin ymmärrykselläni; minun on veisattava kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava myöskin ymmärrykselläni.

16. Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa ”amen” sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot.

17. Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.

1. Korinttolaiskirje 14:13

13. Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä puhuu, että hän *taitaisi* selittää.

Tässä on toinen paikka, joka ilmaisee, että kielillä puhuvan tulisi itse selittää puheensa seurakunnassa. Sanalla ”taitaisi” ei ole vastinetta tekstissä. Kielillä puhuva siis rukoilkoon, että hän myös selittäisi.

1. Korinttolaiskirje 14:14

14. Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

Jeesus sanoi Johanneksen evankeliumissa:

Johannes 4:23 ja 24

23. Mutta tulee aika ja on jo, jolloin totiset rukoilijat (*kunnioittajat*) rukoilevat (*kunnioittavat*) Isää hengessä ja totuudessa; sillä senkaltaisia rukoilijoita (*kunnioittajia*) myös Isä tahtoo.

24. Jumala on Henki; ja jotka häntä rukoi-
levat (*kunnioittavat*), niiden tulee rukoilla
(*kunnioittaa*) hengessä ja totuudessa.

Nyt tuo aika on tullut. Nyt uskovat voivat rukoilla ja kunnioittaa Isää hengessä ja totuudessa. Se tapahtuu kielillä puhumalla. Haluaisitko sinä rukoilla Isää hengessä ja totuudessa? Jos haluat, niin puhu paljon kielillä yksityisessä rukouselämässäsi!

Jakeessa 14 sanat ”ymmärryksen on hedelmätön” tarkoittavat, että minun ymmärryksen ei ole mukana prosessissa. Se ei tuota hedelmää niille ihmisille, jotka kuulevat minua.

1. Korinttolaiskirje 14:15

15. Kuinka siis on? Minun *on* rukoiltava hengelläni, *mutta* minun *on* rukoiltava myöskin ymmärrykselläni; minun *on* veisattava *kiitosta* hengelläni, *mutta* minun *on* veisattava myöskin ymmärrykselläni.

Tässä ei ole pakkoa. Sanalla ”mutta” ei ole vastinetta tekstissä kummallakaan kertaa eikä sanalla ”kiitosta” myöskään ole vastinetta. Kääntäisin tämän jakeen näin:

15. Kuinka siis on? Minä rukoilen hengelläni, minä rukoilen myös ymmärrykselläni; minä veisaan hengelläni, minä veisaan myös ymmärrykselläni.

Jumala tahtoo, että me rukoilemme ja veisaamme sekä hengellämme että ymmärryksellämme eli selitämme

seurakunnan kielellä ylistysrukouksen, joka tuli kielillä joko puhuen tai laulaen.

1. Korinttolaiskirje 14:16 ja 17

16. Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa ”amen” sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot.

17. Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.

Kielillä puhuminen tai laulaminen on Jumalan ylistämistä hengessä. Seurakunnan kokouksessa se on kuitenkin selitettävä. Silloin oppimattomankin paikalla istuva saattaa sanoa ”amen” kiitokseen, koska hän ymmärtää, mitä on sanottu ja hän myös rakentuu kuullessaan hyvin kiittämistä.

1. Korinttolaiskirje 14:18

18. Minä kiitän Jumalaani, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan;

Tämän jakeen verbiä ”puhun” vastaava kreikankielinen verbi **laleō** **N2654** on muodossa partisiipin preesens. Suomenkielisessä käännöksessä ei kuitenkaan näy kreikan kielen niin sanottu ”tempusaspekti”, joka tarkoittaa, että partisiipin preesens **korostaa** hänen kielillä puhumisensa **jatkuvuutta**. Apostoli Paavali ei halunnut korostaa ylimielisesti omaa erinomaisuuttaan vertailemalla itseään Korinton uskoviin, vaan hän korosti sitä yksinkertaista tosiasiaa, että hän puhui **jatkuvasti** kielillä **hyvin paljon** yksityisessä rukouselämässään. Näin hän antoi esimerkin, jota kaikkien uskovien olisi syytä seurata. Tämän jakeen voisi kääntää näin:

18. Minä kiitän Jumalaani kaikista teistä enemmän jatkuvasti kielillä puhuvana.

Paavalin yhteys Herraan Jeesukseen oli hyvin tiivis. Hän kirjoitti Uuteen testamenttiin toistakymmentä kirjettä; enemmän tekstiä kuin kukaan muu. Hänen kirjeissään paljastetaan Kristuksen salaisuus, jonka suuren kirkkauden rikkaus pakanain keskuudessa on: ”Kristus teissä, kirkkauden toivo” (Kolossalaiskirje 1. luku jae 27).

1. Korinttolaiskirje 14:19

19. mutta seurakunnassa tahdon mieluummin puhua viisi sanaa ymmärrykselläni, opettaakseni muitakin, kuin kymmenentuhatta sanaa kielillä.

Ollessaan seurakunnan kokouksissa Paavali kuitenkin puhui kielillä hyvin vähän ja sitä vastoin hyvin paljon seurakunnan kielellä, koska hän halusi opettaa muitakin.

1. Korinttolaiskirje 14:20

20. Veljet, älkää olko lapsia ymmärrykseltänne, vaan pahuudessa olkaa lapsia; mutta ymmärrykseltä olkaa täysi-ikäisiä.

Tässä Paavali nuhtelee Korinton uskovia, koska he ovat puhuneet kokouksissaan kielillä ilman selitystä. Hän sanoo, että he ovat kuin pieniä lapsia ja käyttävät kielillä puhumista hyvin vahingollisella tavalla. Jakeessa 22 Paavali sanoo, että kielillä puhuminen on merkki epäuskoisille. Kun uskovat käyttävät kielillä puhumista sekaannuksessa ja epäjärjestyksessä, he pilaavat sen

tarkoituksen, minkä Jumala on sille alun perin suunnitellut.

1. Korinttolaiskirje 14:21

21. Laissa on kirjoitettuna: ”Vieraskielisten kautta ja muukalaisten huulilla minä olen puhuva tälle kansalle, eivätkä he sittenkään minua kuule, sanoo Herra”.

Tämä lainaus on esimerkki Vanhasta testamentista (Jesaja 28. luku jakeet 11 ja 12), kun israelilaiset joutuivat pakkosiirtolaisuuteen ja kuulivat vangitsijoidensa puhuvan muilla kielillä. Jumala oli sanonut israelilaisille, että heidän epäjumalanpalveluksensa tähden muut kansat valloittavat heidät. Kun se tapahtui ja he kuulivat vangitsijoidensa puhuvan muilla kielillä, he näkivät Jumalan profetian toteutuvan, mutta he eivät silti tehneet parannusta. Samalla tavoin kielillä puhuminen toimii merkkinä epäuskoisille tänä päivänä. He voivat havaita Jumalan vaikutuksen. Jotkut heistä uskovat ja toiset eivät.

1. Korinttolaiskirje 14:22

22. Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville.

Kielet ovat merkiksi ihmisille, jotka tulevat uskovien kokoukseen ensimmäisiä kertoja. Kun kielillä puhutaan ja selitetään seurakunnan kokouksessa, se herättää huomiota uusissa ihmisissä. Kun kokouksessa on läsnä vain uskovia, jotka kaikki puhuvat kielillä, kielillä puhumisen merkki ei ehkä olekaan tarpeellinen. Silloin

ylistys ja rukous voidaan toteuttaa seurakunnan kielellä. Yksi uskova rukoilee ääneen tai ylistysryhmä laulaa, ja muut rukoilevat hiljaa mielessään kielillä puhuen. Lisäksi uskovat voivat vuorollaan profetoida.

1. Korinttolaiskirje 14:23

23. Jos nyt koko seurakunta kokoontuisi yhteen ja kaikki siellä puhuisivat kielillä ja sinne tulisi opetuksesta tai uskosta osattomia, eivätkö he sanoisi teidän olevan järjiltänne?

Tässä on jälleen retorinen kysymys. Se edellyttää nyt vahvistavaa myönteistä vastausta: ”Kyllä he sanoisivat teidän olevan järjiltänne!” Tällaista yhteen ääneen kielillä puhumista tavallisessa seurakunnan kokouksessa on todella syytä välttää. Se voidaan kuitenkin tehdä erillisessä kokouksessa, jossa on tarkoitus ohjata ihmisiä puhumaan kielillä. Sellaisessa kokouksessa kaikille on opetettu, mistä on kysymys ja mitä on pian tapahtumassa. Silloin se myös tehdään asiallisesti ja järjestyksessä kokouksen vetäjän Herralta saamien ohjeiden mukaan.

1. Korinttolaiskirje 14:24 ja 25

24. Mutta jos kaikki profetoisivat ja joku uskosta tai opetuksesta osaton tulisi sisään, niin kaikki paljastaisivat hänet ja kaikki langettaisivat hänestä tuomion,
25. hänen sydämensä salaisuudet tulisivat ilmi, ja niin hän kasvoilleen langeten rukoilisi Jumalaa ja julistaisi, että Jumala totisesti on teissä.

Miksi Paavali sanoi jakeessa 24 ”mutta jos kaikki profetoisivat?” Tässä korostetaan profetoimisen hyötyä verrattuna siihen, mitä hyötyä olisi pelkästä kielillä puhumisesta. Tavallisessa seurakunnan kokouksessa ei pidä puhua kielillä, jos puhetta ei selitetä seurakunnan kielellä. Kun kielillä puhutaan ja se selitetään, niin kullakin kerta vain kaksi tai kolme, ja kukin selittääköön (ks. jakeet 27 ja 28).

On hyvä, että seurakunnan kokouksessa profetoidaan paljon. Tuomion langettaminen jakeessa 24 tarkoittaa sitä, että Herran antaman viisauden ansiosta uuden tulokkaan sydämen salaisuudet tulisivat ilmi, niin kuin jakeessa 25 sanotaan. Profetoiminen rakentaa kehottamalla ja lohduttamalla. Tässä kuvatussa tilanteessa uskovi profetoiminen johtaisi siihen, että uusi henkilö saisi ongelmilleen jumalallisia ratkaisuja.

1. Korinttolaiskirje 14:26–28

26. Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella *jotakin annettavaa: millä on virsi, millä opetus, millä ilmestys, mikä puhuu kielillä, mikä selittää*; kaikki tapahtukoon rakennukseksi.

27. Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kerta vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja yksi selittääköön;

28. mutta jos ei ole selittäjää, niin olkoot vaiti seurakunnassa ja puhukoot itselleen ja Jumalalle.

Jaetta 26 on syytä tarkastella interlineaaritekstistä:

	26.	Τί	οὖν	ἐστίν,	ἀδελφοί; ^{67.7}	ὅταν
		<i>Ti</i>	<i>ün</i>	<i>estin</i>	<i>adelfoi</i>	<i>hotan</i>
		Mitä	siis	on,	veljet?	Kun
^{4284,16}		^{1381,1}		^{975,2}	^{4880,1}	
συνέρχῃθε,	ἑκάστος	ᾠδῶν	ψαλμόν	ἔχει,		
<i>synerkhēsthe</i>	<i>hekastos</i>	<i>hymōn</i>	<i>psalmon</i>	<i>ekhei</i>		
kokoontutte,	jokaisella	teistä	laulu	on,		
^{1184,2}					^{555,2}	
διδάχην	ἔχει,	γλῶσσαν	ἔχει,	ἀποκάλυψιν		
<i>didakhēn</i>	<i>ekhei</i>	<i>glōssan</i>	<i>ekhei</i>	<i>apokalypsin</i>		
opetus	on,	kieli	on,	ilmestys		
ἔχει	[☆ ἀποκάλυψιν	ἔχει,	γλῶσσαν	ἔχει],		
<i>ekhei</i>	<i>apokalypsin</i>	<i>ekhei</i>	<i>glōssan</i>	<i>ekhei</i>		
on,	ilmestys	on,	kieli	on,		
^{1877,2}					^{3104,2}	
ἐρμηνείαν	ἔχει ·	πάντα	πρὸς	οἱ κοδομήν		
<i>hermēneian</i>	<i>ekhei</i>	<i>panta</i>	<i>pros</i>	<i>oikodomen</i>		
selitys	on,	kaikki		rakentumiseksi		
^{971,47}						
γενέσθω	[☆ γινέσθω].					
<i>genesthō</i>	<i>ginesthō</i>					
tapahtukoon	tapahtukoon.					

Sanoilla ”jotakin annettavaa: millä on”, ”millä”, ”millä”, ”mikä” ja ”mikä” ei ole vastinetta tekstissä. Ne kannattaa siis jättää pois.

Jakeessa 27 sanat ”yksi selittääkään” on syytä ymmärtää näin: ”kukin selittääkään”. Jakeessa 28 sanaa ”selittäjää” vastaava substantiivi on kreikankielisessä tekstissä yksikön nominatiivissa. Jakeen 28 alkusanat on siis syytä kääntää näin: ”Mutta jos *hän* ei olisi selittäjä...”

Kääntäessäni jakeita 26–28 lisäsin muutamia selittäviä sanoja. Lisätyt sanat on kursivoitu. Tässä on käännökseni näistä jakeista:

26. Kuinka siis on, veljet? Kun tulette yhteen, on jokaisella virsi, *on* opetus, *on* ilmestys, *jokainen* puhuu kielillä, *jokainen* selittää; kaikki tapahtukoon rakennukseksi. 27. Jos kielillä puhutaan, niin puhukoon kullakin kertaa vain kaksi tai enintään kolme, ja yksi kerrallaan, ja kukin selittäköön; 28. mutta jos *hän* ei olisi selittäjä, niin olkoon vaiti seurakunnassa ja puhukoon itselleen ja Jumalalle.

Korinton seurakunnan uskovat olivat hyvin innokkaita. Kaikki halusivat tehdä kaikkea. Siksi Paavali kehotti heitä tekemään asiat järjestyksessä, että kaikki tapahtuisi rakennukseksi. Tässä on nyt kolmas paikka, joka ilmaisee, että kielillä puhuva itse selittää puheensa seurakunnassa.

Profeetat

Jakeessa 29 alkaa uusi aihe, joka on profeettojen toiminta ja heidän vaimojensa käyttäytyminen seurakunnan kokouksissa. Profeetat ovat Jumalan armolahjoja seurakunnalle. He ovat saaneet Herralta profeetan viran. Tämän luvun jakeissa 1–28 selvitettiin yksityiskohdaisesti, miten kielillä puhumista, kielten selittämistä ja profetoimista pitää käyttää seurakunnan kokouksissa. Kaikki seurakunnan uskovat voivat halutessaan käyttää näitä Pyhän Hengen ilmentymiä kokouksen vastuuhenkilön johtaessa kokousta Herran ohjeiden mukaan. Kun he profetoivat, he puhuvat Jumalan tai Herran Jeesuksen Kristuksen puolesta, mutta he eivät silti ole

profeettoja. Tässä Paavali antoi ohjeita profeetan viran saaneille miehille ja heidän vaimoilleen.

1. Korinttolaiskirje 14:29–33

29. Profeetoista saakoon kaksi tai kolme puhua, ja muut (*profeetat*) arvostelkoot;

30. mutta jos joku toinen siinä istuva (*profeetta*) saa ilmestyksen, vaietkoon ensimmäinen.

31. Sillä te (*profeetat*) saatatte kaikki profetoida, toinen toisenne jälkeen, että kaikki saisivat opetusta ja kaikki kehoitusta.

32. Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset;

33. sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala. Niinkuin kaikissa pyhien seurakunnissa,

Jakeen 32 sanoissa ”profeettain henget” sana ”henki”, kreikan kielellä *pneuma* **N3618**, ei edusta profeetoissa asuvaa Jumalan Henkeä, vaan niitä sanoja eli sitä profetiaa, jonka profeetta on saanut Herralta.

Jakeen 33 viimeinen lause kuuluu yhteen jakeen alun kanssa. Vasta jakeessa 34 alkaa uusi lause. Jakeessa 34 pitäisi alkaa uusi lause ja jae 33 pitäisi siis kirjoittaa näin:

33. sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala niinkuin kaikissa pyhien seurakunnissa.

1. Korinttolaiskirje 14:34 ja 35

34. olkoot (*Olkoot*) vaimot vaiti teidänkin seurakunnankokouksissanne, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin lakikin sanoo.

35. Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysykööt kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on naisen puhua seurakunnassa.

Jakeessa 34 kääntäjille on sattunut lipsahdus. Genetiivissä oleva pronomini ”teidänkin” määrittää sanaa ”vaimot” eikä sanaa ”seurakunnankokoukset”. Se pitäisi ymmärtää näin: ”Olkoot teidän vaimonne vaiti seurakunnankokouksissa...”

Miksi profeettojen vaimoilla ei ollut lupa puhua? Korintossa profeettojen vaimoilla oli ilmeisesti tapana keskeyttää miestensä puhe kysyäkseen tai kommentoidakseen jotakin. Tätä Paavali ei halunnut heidän tekevän.

Kääntäisin jakeet 32–36 näin:

32. Ja profeettain henget ovat profeetoille alamaiset;

33. sillä ei Jumala ole epäjärjestyksen, vaan rauhan Jumala niinkuin kaikissa pyhien seurakunnissa.

34. Olkoot teidän (*profeettain*) vaimonne vaiti seurakunnankokouksissa, sillä heidän ei ole lupa puhua, vaan olkoot alamaisia, niinkuin lakikin sanoo.

35. Mutta jos he tahtovat tietoa jostakin, niin kysykööt kotonaan omilta miehiltään, sillä häpeällistä on (*profeetan*) vaimon puhua seurakunnassa.

36. Vai teistäkö Jumalan sana on lähtenyt? Vai ainoastaan teidäkö tykönne se on tullut?

Jakeissa 34–36 ei komenneta naisia yleensä vaikenemaan seurakunnassa, vaan tässä kehoitetaan profeettojen vaimoja käyttäytymään seurakunnan kokouksissa arvokkaasti tilanteen edellyttämällä tavalla. Tämän kirjeen luku 11 antaa aiheeseen lisää ymmärrystä:

1. Korinttolaiskirje 11:4 ja 5

4. Jokainen mies, joka rukoilee tai profetoi pää peitettynä, häpäisee päänsä.

5. Mutta jokainen vaimo, joka rukoilee tai profetoi pää peittämätönnä, häpäisee päänsä, sillä se on aivan sama, kuin jos hänen päänsä olisi paljaaksi ajeltu.

Miten vaimo voi rukoilla tai profetoida seurakunnan kokouksessa, jos hänen pitää olla vaiti? Naiset ovat yhtä arvokkaita seurakunnan jäseniä kuin miehetkin ja heidän rukouksensa ja profetiansa ovat seurakunnalle myös yhtä tärkeitä kuin miesten. Katsotaanpa Galatalaiskirjeeseen:

Galatalaiskirje 3:26–28

26. Te kaikki olette uskon kautta Jumalan lapsia Kristuksessa Jeesuksessa.

27. Kaikki te, jotka olette Kristukseen kastettuja, olette pukeutuneet Kristukseen.

28. Tässä ei ole juutalaista eikä kreikkalaista, ei orjaa eikä vapaata, ei miestä eikä naista, sillä Kristuksessa Jeesuksessa te kaikki olette yksi.

Herran käsky

1. Korinttolaiskirje 14:37

37. Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky.

Jakeen 37 viimeinen sana ”käsky” on monikon nominatiivissa. Siksi jakeen viimeiset kaksi lausetta pitäisi kääntää näin: ”niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, ne ovat Herran käskyjä.” Kaikki luvuissa 12–14 annetut ohjeet ovat Herran käskyjä. Herran käsky on, että kaikki uskovat puhuisivat jatkuvasti paljon kielillä omassa yksityisessä rukouselämässään. Herran käsky on, että kielillä puhuvat rukoilisivat selittääkseen kielillä puhumista seurakunnan kokouksissa. Herran käsky on, että kaikki uskovat jatkuvasti profetoisivat paljon. Herran käsky on, että näitä ja kaikkia muitakin Pyhän Hengen ilmentymiä käytettäisiin innokkaasti Jumalan rakkaudessa. Herran käsky on, että uskovat rukoilisivat parempia armolahjoja. Herran käsky on, että kaikki tahtuisi rakennukseksi.

1. Korinttolaiskirje 14:38

38. Mutta jos joku ei *sitä* ymmärrä, niin olkoon ymmärtämättä.

Suomenkielisellä pronominilla ”sitä” ei ole varsinaista vastinetta tekstissä, mutta kreikankielinen lukija ymmärtää lisätä puuttuvan merkityksen edellisestä jakeesta (Thayer). Tämän jakeen voisi siis kääntää näin:

38. Mutta jos joku ei ymmärrä, *että ne ovat Herran käskyjä*, niin olkoon ymmärtämättä.

1. Korinttolaiskirje 14:39

39. Sentähden, veljeni, harrastakaa profetoimista älkääkä estäkö kielillä puhumasta.

Sana ”harrastakaa” on jälleen kreikankielinen verbi *dzēloō* N2002, joka tarkoittaa ”tavoitelkaa innokkaasti”.

1. Korinttolaiskirje 14:40

40. Mutta kaikki tapahtukoon säädyllisesti ja järjestyksessä.

Sana ”säädyllisesti” on *euskhēmonōs* N1965. Se on adverbi, joka koostuu seuraavista osista *eu* ja *skhēma* ja tarkoittaa ”hyvässä muodossa” tässä siis ”hyvin, arvokkaasti” tai ”asiallisesti”.

Minä kääntäisin tämän jakeen näin:

40. Mutta kaikki tapahtukoon asiallisesti ja järjestyksessä.

Ohjeita kielillä puhumiseen

Johanneksen evankeliumin 20. luvussa Jumalan herätettyä Jeesuksen kuolleista hän ilmestyi opetuslapsilleen ylösnousemusruumiissaan ja antoi heille ohjeita Pyhän Hengen vastaanottamista varten.

Johannes 20:19–22

19. Samana päivänä, viikon ensimmäisenä, myöhään illalla, kun opetuslapset olivat koolla lukittujen ovien takana, juutalaisten pelosta, tuli Jeesus ja seiso i heidän keskel-lään ja sanoi heille: ”Rauha teille!”

20. Ja sen sanottuaan hän näytti heille kä-tensä ja kylkensä. Niin opetuslapset iloitsi-vat nähdessään Herran.

21. Niin Jeesus sanoi heille jälleen: ”Rauha teille! Niinkuin Isä on lähettänyt minut, niin lähetän minäkin teidät.”

22. Ja tämän sanottuaan hän puhalsi heidän päällensä ja sanoi heille: ”Ottakaa Pyhä Henki.

Tämä tapahtui viikon ensimmäisenä päivänä Jumalan herätettyä Jeesuksen kuolleista. Tässä vaiheessa opetuslapset eivät vielä saaneet Pyhää Henkeä. He saivat Pyhän Hengen vasta helluntaina 50 päivää myöhemmin. Silloin he olivat koolla Jeesuksen antamien ohjeiden mukaan Jerusalemissa.

Helluntaipäivänä opetuslapset kuulivat humauksen taivaasta niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle. Silloin he puhuivat kielillä. Johanneksen 20. luvun jakeessa 22 sanat ”hän puhalsi heidän päällensä” on kreikankielinen verbi *emphysaō* **N1546**. Tässä sitä käytetään samalla tavalla kuin Septuagintassa 1. Mooseksen kirjan 2. luvun jakeessa 7. Siellä kerrotaan, että Jumala puhalsi elämän hengen Aadamiin. Tässä Jeesus Kristus profetoi opetuslapsilleen, kuinka hän aikoi ”puhaltaa” Pyhän Hengen lahjan heihin helluntaipäivänä.

Apostolien teot 2:1–4

1. Ja kun helluntaipäivä oli tullut, olivat he kaikki yhdessä koolla.
2. Ja tuli yhtäkkiä humaus taivaasta, niinkuin olisi käynyt väkevä tuulispää, ja täytti koko huoneen, jossa he istuivat.
3. Ja he näkivät ikäänkuin tulisia kieliä, jotka jakaantuivat ja asettuivat heidän itsekunkin päälle.
4. Ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja alkoivat puhua muilla kielillä, sen mukaan mitä Henki heille puhuttavaksi antoi.

Tässä on nyt ensiarvoisen tärkeää ymmärtää tehtävien jako. Jeesus Kristus täytti opetuslapset Pyhällä Hengellä. He, opetuslapset, alkoivat puhua muilla kielillä. Henki ei puhunut. Opetuslapset puhuivat. He puhuivat muilla kielillä sen mukaan, mitä Henki heille puhuttavaksi antoi. He eivät itse keksineet mitä sanoa, vaan Henki antoi heille sanat. He tekivät itse puheäänen ää-

nijänteillään ja he muodostivat suullaan ja kurkullaan puheen kaikki tavut, kaikkine kuhunkin kieleen kuuluvine äänteineen. He saivat sanat Pyhältä Hengeltä. He eivät ymmärtäneet sitä, mitä he sanoivat puhuessaan kielillä.

1. Korinttolaiskirje 14:2

2. Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei *häntä* näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.

Kun haluat puhua kielillä, sinun täytyy itse puhua ja sinun täytyy nöyrytyä lausumaan sellaisia itsellesi tunteettomia sanoja, joita Pyhä Henki sinulle antaa puhuttavaksi. Sinä et itse ymmärrä mitä sanot. Tarkastellaanpa seuraavaa paikkaa:

1. Korinttolaiskirje 1:21–25

21. Sillä kun, Jumalan viisaudesta, maailma ei oppinut viisauden avulla tuntemaan Jumalaa, niin Jumala näki hyväksi saarnauttamansa hullutuksen kautta pelastaa ne, jotka uskovat,

22. koskapa juutalaiset vaativat tunnustekoja ja kreikkalaiset etsivät viisautta,

23. me taas saarnaamme ristiinnaulittua Kristusta, joka on juutalaisille pahennus ja pakanoille hullutus,

24. mutta joka niille, jotka ovat kutsutut, olkootpa juutalaisia tai kreikkalaisia, on Kristus, Jumalan voima ja Jumalan viisaus.

25. Sillä Jumalan hulluus on viisaampi kuin ihmiset, ja Jumalan heikkous on väkevämpi kuin ihmiset.

Jumala päätti, että uskovat rukoilisivat häntä Pyhässä Hengessä puhumalla kielillä. Se voi tuntua sinusta hultalta. Nöyrry kuitenkin ja tee se. Puhu kielillä.

On tilanteita, joissa ihmiset saatuaan vain vähän opetusta Jumalan sanasta uskovat ja he puhuvat kielillä hyvin spontaanisti. On jopa tilanteita, joissa ihmiset puhuvat kielillä saamatta siitä ollenkaan opetusta. Minulle kävi näin. Muistan, miten eräänä aurinkoisena kevätpäivänä istuin talomme portailla ja puhkesin puhumaan kielillä. Olin silloin alle kouluikäinen. Olimme pääsiäissunnuntaina olleet Kuopion Tuomiokirkossa ja muistan papin saarnanneen siitä, että Jeesus kuoli ristillä ja Jumala herätti Jeesuksen kuolleista ja otti hänet taivaaseen. Minusta se oli ihmeellistä ja tuntui todella hyvältä, että Jeesus oli elävänä taivaassa Isänsä Jumalan kanssa. Kun aloin puhua kielillä, se alkoi spontaanisti ja ihmettelin sitä, miten hienolta se kuulosti. Koska en kuitenkaan tiennyt mitä se oli, unohdin sen ja muistin tämän tilanteen vasta aikuisena kuultuani opetusta asiasta ja puhuttuani uudelleen kielillä.

Muista, että kun Jeesus Kristus kastaa sinut Pyhällä Hengellä, hän upottaa sinut Pyhään Henkeen ja silloin sinä saat myös kaikki tähän mennessä tekemäsi synnit anteeksi. Pian voit ottaa vastaan Jeesuksen Kristuksen kasteen ja puhua kielillä.

Kyetäksesi puhumaan kielillä sinä tarvitset Pyhän Hengen. Sinä saat Pyhän Hengen, kun tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt.

Roomalaiskirje 10:9 ja 10

9. Sillä jos sinä tunnustat (*aoristin konjunktii*) suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot (*aoristin konjunktii*) sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut (*passiivin futuuri*);

10. sillä sydämen uskolla (*preesensin indikatiivi*) tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella (*preesensin indikatiivi*) pelastutaan.

Nyt on tärkeää huomioida näissä jakeissa olevien verbien tempusaspektit. Jakeessa 9 verbit ”tunnustaa” *homologeō* N3154 ja ”uskoa” *pisteuō* N3567 ovat kreikankielisessä tekstissä muodossa aoristin konjunktii. Konjunktii vastaa tässä suomenkielen konditionaalia eli ehtotapaa. Aoristin tempusaspekti korostaa tunnustamisen ja uskomisen perusteellisuutta tai lopullisuutta. Verbi ”pelastua” *sōdzō* N4356 on passiivin futuurissa. Jakeessa 10 verbejä ”tunnustaa” ja ”uskoa” käytetään uudelleen, mutta ne ovat muodossa preesensin indikatiivi. Preesensin tempusaspekti korostaa tunnustamisen ja uskomisen jatkuvuutta.

Jakeessa 9 ehdotetaan siis kertakaikkisen tai pysyvän muutoksen tekemistä. Jakeessa 10 ehdotuksen toteutus ilmaistaan nykyisyydessä jatkuvasti tapahtuvana tekemisenä. Näistä syistä kääntäisin nämä jakeet seuraavalla tavalla:

Roomalaiskirje 10:9 ja 10

9. Sillä jos sinä kertakaikkiaan tunnustaisit suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskoisit pysyvästi sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä olet pelastuva (*tai sinut tullaan pelastamaan*);

10. sillä sydämellä uskotaan jatkuvasti vanhurskaudeksi ja suulla tunnustetaan jatkuvasti pelastukseksi.

Tässä kehoitetaan tekemään vakava ja pysyvä päätös. Tässä ei ole tarkoitus tehdä päätöstä yhtenä päivänä hetken mielijohteesta ja perua päätöksensä toisena päivänä. Tarkoitus on, että teet yhden pysyvän päätöksen ja toimit sen mukaisesti koko loppuelämäsi.

Nyt kannattaa miettiä, mitä tarkoittaa tunnustaa Jeesus Herraksi. Armeijassa on herroja, jotka komentavat sotilaita. Sotilaiden on toteltava ja tehtävä, mitä heidän esimiehensä käskivät. Meillä on etuoikeus tunnustaa Jeesus Herraksemme. Se tarkoittaa, että me haluamme omasta vapaasta tahdostamme tehdä sitä, mitä hän käskii meitä tekemään. Hän ei pakota ketään. Kaikkien on toteltava häntä vapaaehtoisesti oman tahtonsa päätöksellä. Kun me teemme näin, Jeesus ohjaa meitä ja kehottaa meitä rakastamaan lähimmäisiämme ja tekemään kaikkinaista hyvää hänen voimallaan, hänen rakaudessaan ja viisaudessaan. Jeesus tekee tämän antamansa Pyhän Hengen kautta, joka asuu meissä. Pyhän Hengen kautta hän kertoo meille ne tarvitsemamme käytännölliset ja tilannekohtaiset tiedot, joita emme voi löytää Raamatun kirjoituksista.

Seuraavaksi kannattaa miettiä, mitä tarkoittaa uskoa sydämessään, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt. Jotta Jumala saattoi herättää Poikansa Jeesuksen kuolleista tämän piti kuolla. Jeesus kuoli syyttömänä, brutaalisti kidutettuna Golgatan ristillä. Sitten hänet haudattiin ja hän oli kuolleena haudassa, eli maan povessa, kolme päivää ja kolme yötä niin kuin hän itse sanoi tulevan tapahtumaan Matteuksen 12. luvun jakeissa 39 ja 40.

Matteus 12:39 ja 40

39. Mutta hän (Jeesus) vastasi heille ja sanoi: ”Tämä paha ja avionriikkoja sukupolvi tavoittelee merkkiä, mutta sille ei anneta muuta merkkiä kuin profeetta Joonaan merkki.

40. Sillä niinkuin Joonas oli meripedon vatsassa kolme päivää ja kolme yötä, niin on myös Ihmisen Poika oleva maan povessa kolme päivää ja kolme yötä.

Johanneksen evankeliumin 11. luvussa kerrotaan, miten Jeesus herätti Lasaruksen kuolleista. Lasarus oli kuollut ja hänet oli haudattu ja hän oli haudassa jo neljättä päivää, kun Jeesus herätti hänet kuolleista. Silloisen juutalaisen käsityksen mukaan ihminen oli todella kuollut oltuaan haudassa vähintään kolme päivää ja kolme yötä. Kun Jeesus herätti Lasaruksen kuolleista, Lasaruksen kuolleeseen ruumiiseen tuli elämä takaisin. Lasarus tuli ulos haudastaan, kun Jeesus huusi suurella äänellä: ”Lasarus, tule ulos!” (Johannes 11. luku jae 43). Koska Lasaruksen ruumis oli kuitenkin kuolevainen, hän kuoli myöhemmin uudelleen.

Kun Jumala herätti Jeesuksen kuolleista tämän oltua haudassa kolme päivää ja kolme yötä, Jumala antoi Jeesukselle iankaikkisesti elävän ylösnousemusruumiin. Sentähden Jeesus elää edelleen ja hän kykenee toimimaan meidän Herranamme niin kuin Jumala on suunnitellut. Tällä tavalla Jeesuksesta tuli iankaikkisen autuuden aikaansaaja meille, jotka olemme hänelle kuuliaiset.

Hebrealaiskirje 5:7–10

7. Ja lihansa päivinä hän (Jeesus) väkevällä huudolla ja kyynelillä uhrasi rukouksia ja anomuksia sille (Jumalalle), joka voi hänet kuolemasta pelastaa; ja hänen rukouksensa kuultiin hänen jumalanpelkonsa tähden.

8. Ja niin hän, vaikka oli Poika, oppi siitä, mitä hän kärsi, kuuliaisuuden,

9. ja kun oli täydelliseksi tullut, tuli hän iankaikkisen autuuden aikaansaajaksi kaikille, jotka ovat hänelle kuuliaiset,

10. hän, jota Jumala nimittää ”ylimmäiseksi papiksi Melkisedekin järjestyksen mukaan”.

Lausu nyt ääneen nämä sanat: ”Minä tunnustan Jeesuksen Herraksi”. Sitten lausu nämä sanat: ”Minä uskon sydämessäni, että Jumala on herättänyt Jeesuksen kuolleista”.

Kun sinä lausuit näitä sanoja, sinä teit puheäänen äänijänteilläsi ja muodostit sanojen kaikki tavut suullasi niistä äänteistä, konsonanteista ja vokaaleista, jotka kuuluvat noihin suomenkielisiin sanoihin. Ne tulivat muististasi. Jos todella sydäimestäsi tarkoitit, mitä sa-

noit, on sinulla viimeistään nyt Pyhä Henki ja voit alkaa puhua kielillä. Kun alat puhua kielillä, ero suomen kielellä puhumiseen on siinä, ettet itse ymmärrä, mitä puhut. Toinen ero on, että ne tavut ja ne sanat, mitä sinä puhut, eivät tule muististasi, vaan Pyhästä Hengestä. Pyhä Henki antaa nämä tavut kaikkine äänteineen suoraan puhekeskukseesi, ja sitten sinä lausut ne. Puhetta tulee sitä mukaa kuin sinä lausut Pyhästä Hengestä tulevia sanoja. Kielillä puhumalla sinä myös tunnustat jatkuvasti Jeesusta Herraksi (Katso sivulla 149 kohta 3).

Hengitä nyt sisään ja ala puhua kielillä. Puhu kielillä jonkun aikaa ja lopeta sitten. Voit aloittaa ja lopettaa puhumisen, juuri milloin itse haluat. Voit puhua kielillä hitaasti tai nopeasti, hiljaa tai kovaa ja korkealta tai matalalta. Sinä hallitset puhettasi ja Pyhä Henki antaa sinulle sanat.

Jos toimittuasi näiden ohjeiden mukaan kielillä puhuminen ei heti ala, älä anna periksi. Tässä on tärkeää muistaa, että kielillä puhuminen ei ole erillinen armonlahja. Se on lahjaksi annetun Hengen ilmentymä tai ”työkalu”. Kielillä puhuminen voi vaatia eri henkilöillä enemmän tai vähemmän harjoittelua. Pyydä Jumalalta apua Jeesuksen Kristuksen nimessä ja yritä uudelleen. Jos kielillä puhuminen ei vieläkään ala, älä anna periksi. Yritä yhä uudelleen. Jos väsyit yrittämiseen yhtenä päivänä, rukoile seuraavana päivänä, pyydä Jumalalta jälleen apua ja yritä uudelleen. Jos kielillä puhuminen ei vieläkään ala, sinä tarvitset kokeneemman uskovan apua. Pyydä silloin Jumalalta neuvoa ja etsi joku uskova, joka osaa auttaa ihmisiä vastaanottamaan Pyhän

Hengen ja puhumaan kielillä niin kuin Pietari ja Johannes auttoivat uskovia Samariassa Apostolien tekojen 8. luvussa. Kun opit puhumaan kielillä, jatka harjoittelua sitkeästi, kunnes kielillä puhuminen toimii sujuvasti.

Harjoittele kielillä puhumista ääneen kymmeniä kertoja päivässä tulevien viikkojen jokaisena päivänä sellaisessa paikassa, missä et häiritse muita ihmisiä. Tee tätä siihen asti, kunnes voit puhua kielillä sujuvasti ja samalla keskittyä ajatuksissasi johonkin, esim. tuttuun Raamatun jakeeseen. Opettele sitten puhumaan kielillä hiljaa mielessäsi lausumatta sanoja ääneen; niin kuin lausuisit vaikka Isä meidän -rukousta tai jonkin tuntemasi laulun sanoja.

Sinä voit keskittyä kielillä puhuessasi mihin haluat. Voit ylistää Jumalaa hänen sanansa valossa. Sinä voit kiittää Jumalaa hänen lupauksistaan ja voit rukoilla läheistesi ja ystäväiesi puolesta. Sinä voit kuunnella, mitä Herra haluaa kertoa sinulle samalla kun puhut kielillä. Kielillä puhuminen on kaksisuuntaista kommunikointia. Pyhä Henki antaa sinulle sanat, jotka sinä puhut Jumalalle. Puhu kielillä yksityisessä rukouselämässäsi, siis todella paljon, ja harjoita samalla mieltäsi kiittämään ja ylistämään Jumalaa hänen rajattomasta rakkaudestaan, valtasuuruudestaan, hyvydestään ja kirkkaudestaan. Harjoittele myös Herralta sinulle tulevan henkilökohtaisen puheen kuuntelemista. Kysy Herralta, niin hän vastaa. Kun kysyt Herralta jotakin henkilökohtaista, omaan elämääsi kuuluvaa, niin hän vastaa varmasti. Hän vastaa sinulle sellaisella hetkellä, kun sinä olet valmis kuuntelemaan. Jos esimerkiksi toteat tehneesi jotakin väärin ja kysyt Herralta, miten sinun pitäisi

tehdä parannus, hän kertoo sen sinulle. Näin yhteytesi Herraan kasvaa ja voit oppia kuulemaan hänen äänensä luotettavasti kyetäksesi tekemään niitä tekoja, jotka Jumala on valmistanut sinua varten valtakunnassaan.

Kun luet Raamattua, voit keskeyttää lukemisen ja ajatella, mitä juuri luit ja puhua kielillä. Sitten voit kysyä Herralta siitä, mitä olet juuri lukenut ja hän voi vastata ja avata ymmärryksesi.

Ohjeita kielillä puhumisen selittämiseen ja profetoimiseen

1. Korinttolaiskirje 14:1–5

1. Tavoitelkaa rakkautta ja pyrkikää saamaan hengellisiä *lahjoja*, mutta varsinkin profetoimisen *lahjaa*.
2. Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei *häntä* näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengesä.
3. Mutta profetoiva puhuu ihmisille rakennukseksi ja kehoitukseksi ja lohdutukseksi.
4. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.
5. Soisin (*Tahdon kiihkeästi*) teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin *soisin* teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

Kun seurakunnan kokouksessa puhutaan kielillä, pitää kielillä puhumista seurata selitys. Se, joka puhuu kielillä, itse selittää kielillä puhumisensa. Kielillä puhumisen selitys on seurakunnalle yhtä arvokasta kuin profetoiminen. Sekin rakentaa kuulijoita.

Selittääksesi kielillä puhumista seurakunnassa opettele ensin puhumaan kielillä selkeästi, kuuluvasti ja vakuuttavasti. Kielillä puhuminen ei ole jokeltelua, mumisemista eikä siansaksaa. Se on Herran valitsemaa kieltä, jota sinulla on etuoikeus puhua ylistääksesi Jumalaa. Kun sitä seuraa selitys, kuulijat ymmärtävät myös, miten sinä rukoilet ja ylistät Jumalaa. Silloin sinä puhut sanoja, jotka rakentavat kuulijoita vähän samaan tapaan kuin psalmeista löytyvä Jumalan ylistys.

Kun olet valmis harjoittelemaan kielillä puhumista selityksen kanssa, hakeudu sellaiseen pienryhmään, jossa sitä harjoitellaan. Jos seurakunnassasi ei ole sellaisia pienryhmiä, perusta niitä ystäväiesi kanssa. Kutsu uskovia ystäviäsi koolle harjoittelemaan kielillä puhumista, kielen selitystä ja profetoimista. Jos et kerta kaikkiaan saa kootuksi yhteen sellaista ryhmää uskovia, jotka haluaisivat harjoitella kanssasi, voit harjoitella yksinäsi. Sinulla on etuoikeus ylistää Jumalaa kielillä puhumalla yksityisessä rukouselämässäsi rajattomasti. Sinulla on myös etuoikeus harjoitella kielillä puhumisen selitystä yksityisessä rukouselämässäsi. Sehän on sinun puhettasi Jumalalle. Silloin Herramme Jeesus Kristus opettaa sinua henkilökohtaisesti ylistämään Jumalaa myös ymmärrykselläsi. Lisäksi voit harjoitella profetoimista. Olethan sinäkin uskova Jumalan lapsi, joka tarvitsee kehotusta ja lohdutusta.

Kielillä puhuttaessa on ensin saatava esiin selvää puhetta puhuen rohkeasti ja häpeilemättä, kuin julistaen. Puhukaa kukin vuorollanne muutama lause kielillä rohkeasti, kuuluvasti ja varmasti. Kun tämä alkaa sujua, tehkää päätös, että aiotte myös selittää kielillä

puhumisen. Kielten selitys on juuri puhutun tulkin-
ta seurakunnan kielellä. Se tulee, samoin kuin kielillä
puhuminenkin, Pyhästä Hengestä sana sanalta tai lause
lauseelta. Sen kohteena on Jumala, koska se on rukous-
ta ja ylistystä kuten kielillä puhuminenkin on. Puhukaa
siis kielillä muutama lause; ei liian pitkään ja selittääkää
puheenne seurakunnan kielellä.

Kielillä puhumisesta voi vaihtaa selitykseen pysäh-
tymättä, tai välissä voi vetää henkeä ja jatkaa sitten
selityksellä. Selityksen alku tulee mieleesi tavalla tai
toisella puhuessasi kielillä tai viimeistään aloittaessasi
selityksen. Se voi tulla yhtenä sanana, lyhyenä lauseena
tai mielikuvana, joka sitten pitää pukea sanoiksi. Se on
alku selitykselle. Sinun täytyy aloittaa selitys siitä. Sit-
ten selitys jatkuu niin pitkään kuin sinä puhut. Jos olet
puhunut lyhyesti kielillä, ei selityksenkään tarvitse olla
pitkä. Jos selitys venyy pitkäksi, rukous vain jatkuu.

Selitysrukouksen ajatukset ja sanat voivat tulla muistis-
tasi. Niiden ei tarvitse olla uusia asioita. Ne voivat olla
sellaisia asioita, jotka sinä jo tiedät. Sinun ei kuitenkaan
pidä ruveta suunnittelemaan, mitä aiot rukoilla. Herra
pimii aiheet muististasi esiin. Sen vuoksi se, mitä sa-
not selittäessäsi kielillä puhumista, ei välttämättä tunnu
sinusta itsestäsi mitenkään erikoiselta. Jostakin kuu-
lijasta puhumasi rukoukset kuitenkin saattavat tuntua
erityisen tärkeiltä ja osuvilta. Jos olet jo lukenut paljon
Raamattua, sinulla on yllin kyllin aineistoa mielessäsi,
josta Herra kokoaa rukouksen ja ylistyksen sanoja.

Älä lannistu, jos selitysrukousta ei heti ala tulla, kun
yrität ensimmäisiä kertoja. Rauhoitu ja ota aikaa viikko

tai pari viikkoa ja rukoile sekä Hengessä kielillä puhumalla että ymmärryksellä selittääksesi ja yritä uudelleen:

1. Korinttolaiskirje 14:13

13. Sentähden rukoilkoon se, joka kielillä puhuu, että hän *taitaisi selittäisi*.

Yksi ero kielten selityksen ja profetoimisen välillä on, että kielten selitys on sinun puhettasi Jumalalle ja tämä on rukousta tai ylistystä. Profetoiminen taas on sinun puhettasi Jumalan tai Herramme Jeesuksen Kristuksen puolesta jollekin ihmiselle, ihmisryhmälle tai seurakunnalle ja se rakentaa kuulijoita lohduttamalla ja kehottamalla. Toinen ero on, että ennen profetoimista et puhu ääneen kielillä. Sinä vain vedät henkeä ja alat puhua läsnäolijoiden kielellä, mitä Pyhä Henki sinulle puhuttavaksi antaa. Kun olet oppinut puhumaan kielillä ja selittämään, voit helposti ryhtyä profetoimaan.

Kun profetoit, sinun ei tarvitse mietiskellä etukäteen, mitä aiot sanoa. Herra poimii sanat sanavarastostasi ja antaa sinulle aiheet. Siksi se, mitä sanot, ei ehkä tunnu sinulle erityiseltä. Kuitenkin se, mitä sanot voi koskettaa hyvinkin syvästi jotakuta kuulijaa.

Keskustellessasi jonkun ihmisen kanssa Herra voi näyttää sinulle jotakin tärkeää, joka rohkaisee tai lohduttaa juuri tätä henkilöä, jonka kanssa puhut. Silloin sinä voit kertoa nämä asiat hänelle ja se on profetoimista.

Haluan liittää tähän esimerkkejä profetoimisesta ja ylistyksestä. Seuraavan kertomuksen aihe Luukkaan evankeliumissa on valtavan tärkeä ja koskee Vapahta-

jan syntymistä. Siinä Elisabet profetoi Marialle ja tämä rohkaistuneena ylisti Jumalaa:

Luukas 1:39–56

39. Niinä päivinä Maria nousi ja kulki kii-
ruusti vuorimaahan erääseen Juudan kau-
punktiin

40. ja meni Sakariaan kotiin ja tervehti Eli-
sabetia.

41. Ja kun Elisabet kuuli Marian terveh-
dyksen, hypähti lapsi hänen kohdussansa;
ja Elisabet täytettiin Pyhällä Hengellä.

42. Ja hän puhkesi puhumaan suurella ää-
nellä ja sanoi: ”Siunattu sinä vaimojen jou-
kossa, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!

43. Ja kuinka minulle tapahtuu tämä, että
minun Herrani äiti tulee minun tyköni?

44. Sillä katso, kun sinun tervehdyksesi
ääni tuli minun korviini, hypähti lapsi ilos-
ta minun kohdussani.

45. Ja autuas se, joka uskoi, sillä se sana on
täyttyvä, mikä hänelle on tullut Herralta!”

46. Ja Maria sanoi: ”Minun sieluni suuresti
ylistää Herraa,

47. ja minun henkeni riemuitsee Jumalasta,
vapahtajastani;

48. sillä hän on katsonut palvelijattarensa
alhaisuuteen. Katso, tästedes kaikki suku-
polvet ylistävät minua autuaaksi.

49. Sillä Voimallinen on tehnyt minulle
suuria, ja hänen nimensä on pyhä,

50. ja hänen laupeutensa pysyy polvesta
polveen niille, jotka häntä pelkäävät.

51. Hän on osoittanut voimansa käsivarrellaan; hän on hajottanut ne, joilla oli ylpeät ajatukset sydämessään.

52. Hän on kukistanut valtiat valtaistuiltamilta ja korottanut alhaiset.

53. Nälkäiset hän on täyttänyt hyvyyksillä, ja rikkaat hän on lähettänyt tyhjinä pois.

54. Hän on ottanut huomaansa palvelijansa Israelin, muistaaksensa laupeuttaan

55. Aabrahamia ja hänen siementänsä kohtaan iankaikkisesti, niinkuin hän on meidän isillemme puhunut.”

56. Ja Maria oli hänen tykönänsä noin kolme kuukautta ja palasi jälleen kotiinsa.

Tullessasi tilanteeseen, jossa voit profetoida jollekin henkilölle, asiat eivät ole koko maailman kannalta yhtä tärkeitä kuin se, mitä Elisabet sanoi Marialle. Se mitä sanot voi kuitenkin olla aivan yhtä tärkeää – kuin Elisabetin sanat Marialle – sille henkilölle, jolle puhut. Kun Maria tuli raskaaksi ja tiesi synnyttävänsä pian Jumalan Pojan hän sai paljon tietoa tulevista tilanteista, joihin hänen oli syytä varautua. Elisabetin ja Simeonin profetioiden lisäksi esim. paimenet kertoivat Marialle ja Joosefille, mitä enkelit olivat kertoneet lapsesta. Ja Maria kätki kaikki sellaiset sanat sydämeensä ja tutkisteli niitä.

Herramme Jeesuksen Kristuksen ohjauksessa me voimme oppia kertomaan ihmisille samalla tavalla tärkeitä viestejä, jotka rohkaisevat ja lohduttavat kuulijoita.

Jumalan kiihkeän halun täyttäminen

Alussa Jumala loi taivaan ja maan ihmisiä varten. Hän halusi kiihkeästi saada itsensä kaltaisia eläviä olentoja; ihmisiä, jotka vastavuoroisesti vapaan tahtonsa kautta rakastaisivat ja kunnioittaisivat häntä ja eläisivät hänen yhteydessään. Ihmiset eivät kuitenkaan halunneet säilyttää yhteyttään Jumalaan, ja he lankesivat syntiin. He olivat tottelemattomia ja noudattivat käärmeen houkuttelevia ohjeita. Silloin he menettivät Hengen, jonka kautta he olivat yhteydessä Jumalaan. Niinpä Jumala teki suunnitelman lähettää Poikansa, jonka kautta ihmiset voisivat vastaanottaa Hengen ja elää jälleen Jumalan yhteydessä ja elää iankaikkisesti hänen kanssaan.

Alusta lähtien maailmassa on ollut muutamia ihmisiä, jotka ovat halunneet olla yhteydessä Jumalaan. Jumala pani Henkensä heidän päälleen. Aabrahamin jälkeläisistä Jumala kasvatti itselleen kansakunnan maan päälle. Näiden ihmisten keskuudesta Jumala nosti esille profeettoja, joille Hän ilmoitti sanansa vuosien varrella ja suunnitelmansa pelastaa ihmiset iankaikkiseen elämään. Hän antoi lain Moosekselle. Ihmiset eivät kuitenkaan halunneet kuulla Jumalan ääntä. He sanoivat Moosekselle: ”Puhu sinä meidän kanssamme, niin me kuulemme. Älköön Jumala puhuko meidän kanssamme, ettemme kuolisi.” (2. Mooses 20. luku jae 19). He eivät itse halunneet olla yhteydessä Jumalan kanssa.

Aikana, jolloin Samuel oli Jumalan profeettana ja tuomarina Israelissa, ihmiset halusivat saada kuninkaan, kuten muilla kansoilla oli. Tämän vuoksi Samuel pahastui ja rukoili Herraa. Herra vastasi Samuelille: ”Kuule kansan ääntä kaikessa, mitä he sinulle sanovat; sillä sinua he eivät ole pitäneet halpana, vaan minut he ovat pitäneet halpana olemaan heidän kuninkaanansa” (1. Samuel 8. luku jakeet 6 ja 7). Jumala antoi heille kuninkaan, ja lopulta, Vanhan testamentin profetioiden mukaan, hän lähetti poikansa Jeesuksen kuningas Daavidin jälkeläisistä. Ihmiset tappoivat hänet, kuten he tappoivat niin monia profeettoja ennen häntä. Koska hän ei kuitenkaan ollut tehnyt mitään pahaa ansaitakseen kuoleman, Jumala saattoi herättää hänet kuolleista, ja Jumala asetti hänet oikealle puolelleen (Efesolaiskirje 1. luku jae 20) ja antoi hänelle kaiken vallan taivaassa ja maan päällä (Matteus 28. luku jae 18).

Tämä Jeesus on nyt meidän Herramme. Hän antoi meille Pyhän Hengen, jonka kautta ihmiset voivat elää jälleen Jumalan yhteydessä ja elää lopulta iankaikkisesti. Meistä on tullut Jumalan lapsia hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan Kristuksessa Jeesuksessa.

Efesolaiskirje 1:5

5. edeltäpäin määräten meidät lapseuteen, hänen yhteyteensä Jeesuksen Kristuksen kautta, hänen oman tahtonsa mielisuosion mukaan,

Sana ”tahto” jakeessa 5 on kreikankielinen substantiivi *thelēma* **N2082**, joka tarkoittaa kiihkeätä halua. Nyt me voimme vastata Jumalan kiihkeään haluun elämällä Hänen yhteydessään iankaikkisesti Hänen Poikansa

Jeesuksen Kristuksen kautta. Siksi me haluamme käyttää Pyhän Hengen ilmentymiä rakentaaksemme elävän suhteen Herran Jeesuksen Kristuksen kanssa ja Hänen Isänsä kanssa palvellaksemme Jumalaa Hengessä.

Vain Herran Jeesuksen Kristuksen yhteydessä ja Hänen ohjauksessaan me voimme miellyttää Jumalaa, meidän Isäämme. Herran ohjeet tulevat meille yleensä ajatuksina. Kolossalaiskirjeen 1. luvun jakeen 27 mukaan Kristus on meissä. Pyhä Henki, jonka Herra on antanut meille lahjaksi, asuu sydämessämme; Pyhä Henki on osa meitä. Siksi Herran sanat voivat tulla meille samalla tavalla kuin omat ajatuksemme. Tästä syystä on välttämätöntä hiljentyä ja rauhoittaa omat ajatuksemme, jotta voimme tunnistaa Herran ajatukset.

1. Korinttolaiskirje 2:16

16. Sillä: ”kuka on tullut tuntemaan Herran mielen, niin että voisi neuvoa häntä?” Mutta meillä on Kristuksen mieli.

Kielillä puhuminen on rukoilemista Hengessä, mikä on Jumalan antama hyvin tärkeä keino yksilöllistä rakentumista varten Pyhässä Hengessä. Raamatun lukeminen ja tutkiminen tapahtuu ymmärryksessämme ja se rakentaa meitä. Kielillä puhuminen rakentaa meitä ”sisällisessä ihmisessämme” (2. Korinttolaiskirje 4. luku jae 16, Efesolaiskirje 3. luku jae 16), mutta se ei heti rakenna meidän ymmärrystämme. Ymmärryksemme toimii tehokkaammin sen jälkeen, kun olemme ensin rakentuneet Hengessä puhumalla kielillä. Kaikenlaisen ilmestystiedon vastaanottaminen Herralta on sujuvampaa, kun olemme rakentuneet Hengessä puhumalla kielillä. Kielillä puhuminen tekee sisällisen ihmisemme

herkemmäksi vastaanottamaan asioita Herralta. Kun sitten luemme Raamattua, Herra voi avata ymmärryksemme.

1. Korinttolaiskirje 14:4a

4. Kielillä puhuva rakentaa itseään...

Kun sinä puhut kielillä, sinä myös rakennat itseäsi täytyäksesi Pyhällä Hengellä. Kun olet rakentanut itseäsi puhumalla kielillä, Herra voi täyttää sinut Pyhällä Hengellä ja voit tehdä, mitä Herra käskää sinun tehdä.

Apostolien teot 4:31

31. Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Kun uskovat täytettiin Pyhällä Hengellä, he alkoivat puhua Jumalan sanaa rohkeasti. Tänään me elämme Jumalan armon aikaa: Kristuksen Jeesuksen kasteen ansiosta olemme saaneet armon Jumalan sanan puhumista ja kaiken hyvän tekemistä varten. Tänä armon aikana meillä on etuoikeus puhua kielillä ja rukoilla Hengessä milloin haluamme. Haluaisitko Herran täyttävän sinut Pyhällä Hengellä? Jos haluat, puhu kielillä paljon yksityisessä rukouselämässäsi, tutki Jumalan sanaa ja mene ihmisten luo puhumaan sanaa heille. Näin sinä etsit yhteyttä Herraan Jeesukseen Kristukseen. Tämän yhteyden rakentaminen ja ylläpitäminen vaatii ponnistelua kielillä puhumalla ja halukkuutta jakaa Jumalan sanaa ihmisille ja auttaa heitä. Lisäksi meidän on tutustuttava Raamattuun ja opittava lukemaan ja tutkimaan sitä. Herran Jeesuksen Kristuksen seurakunnalleen an-

tamat ohjeet, esimerkiksi Uuden testamentin kirjeissä, ovat erityisen tärkeitä, koska uudestisyntyneet uskovat yhdessä ovat tänä päivänä Jumalan asumus maan päällä (Efesolaiskirje 2. luku jae 22). On erittäin tärkeää opetella ulkoa kirjeiden käytännöllisiä kohtia, kuten Efesolaiskirje 4. luvun jakeet 17–32, Filippiläiskirje 2. luvun jakeet 5–11, 4. luvun jakeet 4–9, Kolossalaiskirjeen luku 3 ja monet muut paikat. Kun olet valmistautunut tällä tavalla Hengessä ja Jumalan kirjoitetun sanan avulla, sinun täytyy mennä ihmisten keskuuteen. Silloin Herra voi täyttää sinut Hengellä ja voit puhua hänen sanaansa ja tehdä niitä hyviä tekoja, joita Herra käskää sinun tehdä.

Kielillä puhuminen valmistaa meidän sydämemme kuuntelemaan Herran Jeesuksen Kristuksen ääntä ja alistumaan kaikessa Hänen tahtoonsa. Hän paljastaa tahtonsa henkilökohtaisesti kullekin meille. Isä Jumala ja Herra Jeesus Kristus ovat valmistaneet kaiken yhteyttämme varten, ja he odottavat nyt meidän tekevän oman osuutemme.

Johannes 10:27

Minun lampaani kuulevat minun ääntäni, ja minä tunnen ne, ja ne seuraavat minua.

Meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen ääni on pieni hiljainen ääni, niin kuin myös Vanhassa testamentissa kuvattu Jumalan ääni on. Se on kuin omat ajatuksemme. Luetaanpa nyt eräs kertomus profeetta Eliaasta.

1. Kuningasten kirja 19:11–13

11. Hän (*Herra Jumala*) sanoi (*Eliale*): ”Mene ulos ja asetu vuorelle Herran eteen”. Ja katso, Herra kulki ohitse, ja suuri ja raju myrsky, joka halkoi vuoret ja särki kalliot, kävi Herran edellä; mutta ei Herra ollut myrskyssä. Myrskyn jälkeen tuli maanjäristys; mutta ei Herra ollut maanjäristyksessä.

12. Maanjäristyksen jälkeen tuli tulta; mutta ei Herra ollut tulella. Tulen jälkeen tuli hiljainen tuulen hyminä.

13. Kun Elia sen kuuli, peitti hän kasvonsa vaipallansa, meni ulos ja asettui luolan suulle. Ja katso, hänelle puhui ääni ja sanoi: ”Mitä sinä täällä teet, Elia?”

Sanat ”hiljainen tuulen hyminä” jakeessa 12 pitäisi ymmärtää merkityksessä ”pieni hiljainen ääni”. Sanojen ”tuulen hyminä” vastine on hebreankielinen sana **kōhl SH6963**. Se tarkoittaa ensisijaisesti elävän olennon, Jumalan, Jumalan enkelin, ihmisen tai eläimen ääntä (Gesenius) ja tässä se on ymmärrettävä merkityksessä Jumalan puheääni. Kun Jumala puhuu ihmisille, hän yleensä puhuu pienellä hiljaisella äänellä. Samoin meidän Herramme Jeesus Kristus puhuu meille yleensä pienellä hiljaisella äänellä.

Tunnistaaksesi Herran pienen hiljaisen äänen ja erottaaksesi sen muista ajatuksistasi sinun pitää oppia hiljentymään Herran edessä. Sinun pitää oppia tyynnyttämään mielessäsi mahdollisesti raivoava myrsky, omien ajatustesi kovaääninen huuto. Se tapahtuu hiljentymällä

ja rauhoittumalla Herran eteen kielillä puhumalla. Tämän harjoitteleminen on keino, joka johtaa Herran pienen hiljaisen äänen kuulemiseen.

Kolossalaiskirje 3:15

15. Ja vallitkoon teidän sydämissänne Kristuksen rauha, johon te olette kutsututkin yhdessä ruumiissa, ja olkaa kiitolliset.

Sanan ”vallitkoon” vastine kreikankielisessä tekstissä on verbi *brabeuō* **N909**, jota käytetään vain kerran Uudessa testamentissa, juuri tässä, ja se tarkoittaa ”olla erotuomarina” (Novum). Se on presensin imperatiivissa, joka tarkoittaa, että meitä käsketään jatkuvasti antamaan Kristuksen rauhan olla erotuomarina. Kristuksen rauha toimii tuomarina, joka päättää tai määrää tuomion. Meidät on kutsuttu Kristuksen rauhaan. Kun Kristuksen rauha tulee sydämeemme puhuessamme kielillä, me voimme kuulla Herran pienen hiljaisen äänen ja hän voi antaa meille ohjeita sekä vahvistaa antamansa ratkaisun. Kun olemme löytäneet oikean ratkaisun pulmaamme, Herra laskee rauhansa meidän sydämeemme. Silloin me tiedämme, että meillä on oikea ratkaisu ja että voimme luottaa siihen. Meidän täytyy antaa Herran tehdä niin.

Toinen yhtä tärkeä asia oppiaksemme kuulemaan Herran äänen on nöyryys. Nöyryys on ylpeyden vastakohta. Ylpeys estää meitä kuulemasta Herran ääntä. En tarkoita ylpeydellä tässä ylimielisyyttä, vaan sitä, että itse tahtoo edelleen olla oman elämänsä herra. Kun kysymättä Herralta haluaa itse suunnitella, mitä aikoo tehdä, on se ylpeyttä, joka tukkii meidän korvamme kuulemasta Herran ääntä. Päästäksemme eroon ylpeydestä

meidän täytyy tunnustaa se Jumalalle, mennä Herran eteen ja pyytää häneltä apua. Me teemme tämän rukouksella ymmärryksessämme ja Hengessämme yksityisessä rukouselämässämme. Silloin Herra auttaa meitä itseämme poistamaan ylpeyden sydämistämme.

Sananlaskut 8:13–18

13. Herran pelko on pahan vihaamista.

Kopeutta ja ylpeyttä, paha tietä ja kavalaa suuta minä (*viisaus*) vihaan.

14. Minulla on neuvo ja neuvokkuus; minä olen ymmärrys, minulla on voima.

15. Minun avullani kuninkaat hallitsevat, ruhtinaat säädöksensä vanhurskaasti säätävät.

16. Minun avullani päämiehet vallitsevat ja ylhäiset, maan tuomarit kaikki.

17. Minä rakastan niitä, jotka minua rakastavat, ja jotka minua varhain etsivät, ne löytävät minut.

18. Minun tykönäni on rikkaus ja kunnia, ikivanha varallisuus ja vanhurskaus.

Sananlaskujen 8. luvun aiheena on viisaus. Viisaus vihaa ylpeyttä. Viisaus tulee Jumalalta ja nyt viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytynä meidän Herrassamme Jeesuksessa Kristuksessa.

Kolossalaiskirje 2:1–3

1. Sillä minä tahdon, että te tiedätte, kuinka suuri kilvoittelu minulla on teidän tähden ja laodikealaisten ja kaikkien tähden, jotka eivät ole minun ruumiillisia kasvojani nähneet,

2. että heidän sydämensä, yhteenliittyneinä rakkaudessa, saisivat kehoitusta omistamaan täyden ymmärtämyksen koko rikauden ja pääsisivät tuntemaan Jumalan salaisuuden, Kristuksen,
3. jossa kaikki viisauden ja tiedon aarteet ovat kätkeytyinä.

Kun me opimme kuulemaan Herran Jeesuksen Kristuksen ääntä, näitä viisauden ja tiedon aarteita alkaa tulla ymmärrykseemme.

Kolmas yhtä tärkeä asia oppiaksemme kuulemaan Herran Jeesuksen Kristuksen pientä hiljaista ääntä on sielun puhdistaminen kaikesta pahasta.

1. Pietari 1:22 ja 23

22. Puhdistakaa sielunne totuuden kuuliaisuudessa vilpittömään veljenrakkauteen ja rakastakaa toisianne hartaasti puhtaasta sydäimestä,
23. te, jotka olette uudestisyntyneet, ette katoavasta, vaan katoamattomasta siemenestä, Jumalan elävän ja pysyvän sanan kautta.

Jos haluat puhdistaa sielusi kaikesta pahasta, voit kielillä puhuen Hengessä rukoillessasi ajatella elämääsi Raamatun ohjeiden valossa seuraavalla tavalla. Minä otan tähän esimerkiksi jakson Galatalaiskirjeestä:

Galatalaiskirje 5:18–25

18. Mutta jos te olette Hengen kuljetettavina, niin ette ole lain alla.

19. Mutta lihan teot ovat ilmeiset, ja ne ovat: haureus (*kaikenlainen seksuaalinen moraalittomuus*), saastaisuus (*kaikenlaisten himojen tähden syntyvät epäpuhtaat teot*), irstaus (*hillittömyys*),
20. epäjumalanpalvelus, noituus⁸, vihamielisyys (*Jumalaa vastaan ja ihmisten kesken*), riita, kateellisuus (*kiivaus, kiihko*), vihat (*kiukku*), juonet (*oman hyödyn saamiseksi*), eriseurat (*erimielisyydet*), lahkot (*puolueet uskovien kesken*),
21. kateus, juomingit, mässäykset ja muut senkaltaiset, joista teille edeltäpäin sanon, niinkuin jo ennenkin olen sanonut, että ne, jotka semmoista harjoittavat, eivät peri Jumalan valtakuntaa.
22. Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys (*sellainen, joka hyödyttää lähimmäisiä*), hyvyys (*Jumalan absoluuttinen hyvyys*), uskollisuus (*usko*), sävyisyys (*lempeys*), itsensähillitseminen.
23. Sellaista vastaan ei ole laki.
24. Ja ne, jotka ovat Kristuksen Jeesuksen omat, ovat ristiinnaulinneet lihansa himoineen ja haluineen.
25. Jos me Hengessä elämme, niin myös Hengessä vaeltakaamme.

Jakeissa 19–21 kuvataan lihan teot. Ne ovat vastakoh-
tana hengen hedelmälle, joka kuvataan jakeessa 22.

8 Tämä on *farmakeia* N4667 kreikankielellä ja se tarkoittaa lääkkeitten käyttö, myrkyn sekoitus, taikuus, noituus, velhous (Novum).

Lihan teot on pantava pois ja niiden tilalle laitetaan Hengen hedelmä. Kun haluat tehdä tämän, tutki jakeita 19–21. Puhu kielillä ja kysy Herralta, mitkä asiat sielussasi vielä kaipaavat poistamista. Kun Herra on näyttänyt ne sinulle, tunnusta nämä heikkoudet Isälle ja puhu kielillä, että Herra rajattomalla yliluonnollisella voimallaan auttaisi sinua poistamaan ne sydäimestäsi. Sinä itse poistat ne Herran avulla, kun teet päätöksen poistaa ne. Seuraavaksi rukoile kielillä puhumalla, että Herra auttaisi sinua täyttämään sydämesi Hengen hedelmällä, sen kullakin ominaisuudella erikseen. Herran avulla sinä itse täytät sydämesi näillä, kun teet päätöksen täyttää sydämesi Hengen hedelmällä. Niitä on yhdeksän kappaletta.

Raamatusta löytyy monia muitakin paikkoja, joiden avulla voit jatkaa sielusi puhdistamista. Tee tätä säännöllisesti. Herra kertoo sinulle, miten puhdistus etenee. Kun kysyt Herralta itseäsi koskevia asioita, hän kertoo ne sinulle. Jatka sielusi puhdistamista aina uudestaan tarvittaessa. Tässä elämässä meillä on hengellinen vastustaja, perkele, joka jatkuvasti heittää likaa ja rapaa meidän päällemme. Siksi meidän on pysyttävä tarkkana, pitääksemme sielumme jatkuvasti puhtaana.

Kun sielusi puhdistuu tällä tavalla, tulet yhä voimakkaammaksi Herran Pyhässä Hengessä. Hengen hedelmä sydämessäsi kasvaa ja sinä kuulet yhä selvemmin, mitä Herra ohjaa sinua tekemään. Silloin elämäsi täyttyy Herran voimalla ja rakkaudella ja näiden vaikutukset leviävät ympäristöösi. Otan tähän vielä toisenkin esimerkin:

Efesolaiskirje 4:29–32

29. Mikään rietas (*kelvoton*) puhe älköön suustanne lähtekö, vaan ainoastaan sellainen, mikä on rakentavaista ja tarpeellista ja on mieluista (*antaisi armon*) niille, jotka kuulevat.

30. Älkääkä saattako murheelliseksi Jumalan Pyhää Henkeä, joka on teille annettu sinetiksi lunastuksen päivään saakka.

31. Kaikki katkeruus ja kiivastus ja viha ja huuto ja herjaus, kaikki pahuus olkoon kaukana (*pantakoon pois*) teistä.

32. Olkaa sen sijaan toisianne kohtaan ystävällisiä, hyväsydämissiä, anteeksiantavaisia toinen toisellenne, niinkuin Jumalakin on Kristuksessa teille anteeksi antanut.

Sydämen kyllyydestä suu puhuu (Luukas 6. luku jae 45). Kun puhdistat sydämesi kaikesta pahasta, muuttuu puheesikin armolliseksi. Muutosprosessin kestäessä on syytä kuitenkin tarkkailla kieltänsä, ettei päästele suustaan kelvottomia sanoja.

Katkeruus kasvaa anteeksiantamattomuudesta. On hyvin tärkeää oppia antamaan anteeksi. Monet tietävät tämän, mutta he eivät vie katkeruuttaan Herran eteen rukoilemalla ymmärryksessä ja Hengessä puhuen paljon kielillä. He sanovat antaneensa anteeksi, mutta sydämessään heistä tuntuu edelleen pahalta, kun he muis-televat, miten heitä vastaan on rikottu. Kun havaitset itsessäsi tällaisia oireita, vie ne Herran eteen ja anna hänen parantaa sydämesi. Tunnusta Jumalalle tehneesi väärin, niin hän antaa sinulle anteeksi Kristuksessa Jeesuksessa. Kun olet tehnyt tämän, voit kohdata sinua

vastaan rikkoneet ihmiset ilman katkeruuden häivääkään ja anteeksiantosi näkyy ja tuntuu käytännössä. Yhtä tärkeää on oppia antamaan anteeksi myös itselleen. Jos Jumala kerran on antanut sinulle anteeksi, miksi soimaat itseäsi?

Aadamin ja Eevan syntiinlankeemuksen kautta perkele on saanut vallan tehdä pahaa maailmassa. Meidän on syytä oppia antamaan anteeksi kaikille esivanhemmillemme Aadamiin ja Eevaan asti. Kun jotakin pahaa tapahtuu, meidän ei tarvitse antaa perkeleelle anteeksi. Sitä vastaan me käännyimme Hengessä Herran ohjeiden mukaan. Mutta omille vanhemmillemme, esivanhemmillemme, Aadamille ja Eevalle, ja kaikille mielestämme meitä vastaan rikkoneille me itse voimme Herran avulla antaa anteeksi, ettei katkeruus pääse juurtumaan sydämiimme.

Kun edellä esitetyt esteet poistuvat tieltä, alkaa Herran ääni kuulua yhä selvemmin. Kreikan kielessä on kaksi eri sanaa, joiden molempien merkitys on ”sana” tai ”lause”. Ne ovat **logos** N2718 ja **rēma** N3934. Näillä on merkityksessään kuitenkin vivahde-ero. **Logos** on ylevämpi ja **rēma** on arkisempi. Tämä merkitysero ei ole absoluuttinen. Usein sanoja on käytetty toistensa synonyymeinä. On kuitenkin Raamatun paikkoja, joissa tämä vähäinen merkitysero auttaa ymmärtämään tekstiä paremmin. Keskityn tässä nyt **rēma**-sanaan. Jeesus sanoi Johanneksen evankeliumissa:

Johannes 15:7

7. Jos te pysytte minussa ja minun sanani (**rēma**) pysyvät teissä, niin anokaa, mitä ikinä tahdotte, ja te saatte sen.

Tässä on **rēma**. Hän sanoo tässä: ”Jos te pysytte minussa ja ne sanat, jotka minä puhun teille pysyvät teissä...” On sellaisia Raamattuja, joissa Jeesuksen sanat on painettu punaisella. Hän ei tarkoita pelkästään noita Raamatussa punaisella painettuja sanoja, vaan jok’ikistä sanaa, jonka hän puhuu meille tässä ja nyt meissä asuvan Pyhän Hengen kautta jokapäiväisen arjenkin keskellä. Näiden sanojen kuulemisesta tulee usko:

Roomalaiskirje 10:6–10 ja 17

6. Mutta se vanhurskaus, joka uskosta tulee, sanoo näin: ”Älä sano sydämessäsi: Kuka nousee taivaaseen?” se on: tuomaan Kristusta alas,

7. tahi: ”Kuka astuu alas syvyyteen?” se on: nostamaan Kristusta kuolleista.

8. Mutta mitä se sanoo? ”Sana (**rēma**) on sinua lähellä, sinun suussasi ja sinun sydämessäsi”; se on se uskon sana (**rēma**), jota me saarnaamme.

9. Sillä jos sinä tunnustat suullasi Jeesuksen Herraksi ja uskot sydämessäsi, että Jumala on hänet kuolleista herättänyt, niin sinä pelastut;

10. sillä sydämen uskolla tullaan vanhurskaaksi ja suun tunnustuksella pelastutaan.

17. Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan (**rēma**) kautta.

Rukous Hengessä, joka tapahtuu kielillä puhumalla yksityisessä rukouselämässämme, on hyvin tärkeä Jumalan sinulle antama ”työkalu” oppiaksesi kuulemaan Herran uskoa tuovan sanan. Pyhän Hengen muiden ilmentymien käyttö kasvaa ja tulee sujuvammaksi, kun sinä puhut paljon kielillä. Kielillä puhuessasi sinä et ymmärrä, mitä sanot. Silloin ymmärryksesi on vapaa ja voit keskittyä mielessäsi Jumalan lupauksiin, hänen valtasuuruuteensa, rakkauteensa ja kirkkauteensa ylistäessäsi häntä. Voit keskittyä myös asioihin tai ihmisiin, joiden puolesta haluat rukoilla. Pian tunnistat Herran puhuvan sinulle ja voit lisäksi keskittyä siihen, mitä hän sanoo sinulle.

Liite: 30 syytä puhua kielillä

Johdanto

1. Korinttolaiskirjeen luvuissa 12–14 selvitetään Pyhän Hengen ilmentymien toiminta ja käyttö. Näistä kielillä puhuminen rakentaa perustan Hengessä vaeltamiselle. Kielillä puhuminen on hengessä rukoilemista.

1. Korinttolaiskirje 14:14 ja 15

14. Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen, niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta ymmärrykseni on hedelmätön.

15. Kuinka siis on? Minun on rukoiltava (*Minä rukoilen*) hengelläni, mutta minun on rukoiltava (*minä rukoilen*) myöskin ymmärrykselläni; minun on veisattava (*minä veisaan*) kiitosta hengelläni, mutta minun on veisattava (*minä veisaan*) myöskin ymmärrykselläni.

On hyvä opetella puhumaan kielillä Jumalan rakkautessa:

1. Korinttolaiskirje 13:1

Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen.

Kun puhumme kielillä esimerkiksi seuraavien 30 syyn valossa yksityisessä rukouselämässämme, meidän on helppo ottaa mukaan Jumalan rakkaus. Me puhumme kielillä, koska rakastamme Isää Jumalaa, Herraamme Jeesusta Kristusta ja lähimmäisiämme niin kuin itseämme.

On tärkeä ymmärtää, ettei kielillä puhuminen yksinään tuota kaikkea sitä hengellistä hyvää, mitä voimme näiden syiden mukaan tavoitella. Tähän vaikuttavat Jumala itse, Herraamme Jeesus Kristus, oppimamme Jumalan sana ja kielillä puhumisen lisäksi myös muut Hengen ilmentymät ja Hengen hedelmä.

Tämä lista on laadittu, jotta ymmärtäisimme, kuinka tärkeää on puhua kielillä. Listassa on 30 eri syytä puhua kielillä. Monet niistä kytkeytyvät toisiinsa, ovat sisäkkäin, limittäin tai päällekkäin. Tässä luettelossa on useita paikkoja, joissa kielillä puhumista ei mainita suoraan. Uskon kuitenkin, että se on mukana jokaisessa niistä, koska kielillä puhuminen on Hengen ilmentymä, jota voimme käyttää kaikissa tilanteissa ja milloin tahansa yksityisessä rukouselämässämme rakentaaksemme itseämme (numero 13).

Näiden lisäksi voit mahdollisesti löytää muita syitä, joita ei ole tässä listassa.

30 syytä puhua kielillä

1. Kielillä puhuminen on Herran käsky.
2. Kielillä puhuminen rakentaa sinua siten, että Herra voi täyttää sinut Pyhällä Hengellä.
3. Kielillä puhuminen on Jeesuksen tunnustamista Herraksi.
4. Kielillä puhumalla me rukoilemme Hengessä.
5. Kielillä puhumalla me palvelemme Jumalaa Hengessä.
6. Kielillä puhuminen on merkiksi epäuskoville.
7. Kielillä puhuminen virittää meidät palavaksi Hengessä.
8. Kielillä puhuminen on hyvin kiittämistä.
9. Kielillä puhumalla me uhraamme Jumalalle kiitoksen.
10. Kielillä puhuminen on Jumalan ylistämistä.
11. Kielillä puhuminen on Jumalan suurien tekojen puhumista.
12. Kielillä puhuva puhuu salaisuuksia Hengessä.
13. Kielillä puhuva rakentaa itseään.
14. Kielillä puhuminen rakentaa teitä pyhimmän uskon perustukselle.
15. Kielillä puhuminen osaltaan johtaa siihen, että meidät rakennetaan Jumalan asumukseksi Hengessä.
16. Kielillä puhuminen on sisällisen ihmisenne puolesta voimassa vahvistumista.
17. Kielillä puhuminen on Jumalan koko sota-asun päälle pukemista.

18. Kielillä puhuminen auttaa meitä heikkoudessamme, sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoilla.
19. Kielillä puhuminen on Jumalan tahdon mukainen esirukous.
20. Mielen uudistus saa voimansa kielillä puhumisesta.
21. Kielillä puhuessanne Jumala tekee kuolevaiset ruumiinne eläväksi.
22. Kielillä puhuessamme me Hengellä kuoletamme ruumiin teot.
23. Kielillä puhumalla me huudamme ”Abba! Isä!”.
24. Kielillä puhuessamme Pyhä Henki todistaa, että me olemme Jumalan lapsia.
25. Kielillä puhuminen todistaa, että me olemme Kristuksen kanssaperillisiä.
26. Kielillä puhuminen tuottaa Hengen hedelmää.
27. Kielillä puhuessamme Pyhä Henki vuodattaa Jumalan rakkautta meidän sydämiimme.
28. Kielillä puhuessamme Jumala täyttää meidät kaikella ilolla ja rauhalla uskossa.
29. Kielillä puhuminen tuo teille Jumalan rauhan, joka varjelee sydämenne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuksessa.
30. Kielillä puhuessanne Henki johdattaa teidät kaikkeen totuuteen ja julistaa teille tulevaiset.

Seuraavilla sivuilla jokaista syytä on tarkasteltu tarkemmin.

1. Kielillä puhuminen on Herran käsky

1. Korinttolaiskirje 14:5

5. Soisin (*Tahdon kiihkeästi*) teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin *soisin* teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

1. Korinttolaiskirje 14:37

37. Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky.

Kun sovellan tätä itseeni, sanon: Minä puhun kielillä, koska haluan totella Herran käskyä.

2. Kielillä puhuminen rakentaa sinua siten, että Herra voi täyttää sinut Pyhällä Hengellä

Efesolaiskirje 5:18–20

18. Älkääkä juopuko viinistä, sillä siitä tulee irstas meno, vaan täyttykää Hengellä,
19. puhuen keskenänne psalmeilla ja kiitosvirsillä ja hengellisillä lauluilla, veisaten ja laulaen sydämessänne Herralle,
20. kiittäen aina Jumalaa ja Isää kaikesta meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen nimessä.

Jakeessa 18 sanan ”täyttykää” vastine on kreikankielinen verbi *plēroō* **N3603**, joka on passiivin preesensin

imperatiivissa. Kun preesensin tempusaspekti otetaan huomioon, jakeen viimeisen lauseen voisi kääntää näin: ”...vaan sallikaa itsenne jatkuvasti täytettävän Hengellä,”... Herra Jeesus Kristus on hän, joka täyttää uskovat Hengellä.

Apostolien teot 4:31

31. Ja kun he olivat rukoilleet, vapisi se paikka, jossa he olivat koolla, ja he tulivat kaikki Pyhällä Hengellä täytetyiksi ja puhuivat Jumalan sanaa rohkeasti.

Minä puhun kielillä, koska haluan, että minut täytetään Pyhällä Hengellä. Kun puhun kielillä, rakennan itseäni Hengessä, niin että Herra voi täyttää minut Hengellä puhuakseni Jumalan sanaa rohkeasti.

3. Kielillä puhuminen on Jeesuksen tunnustamista Herraksi

1. Korinttolaiskirje 12:1–3

1. Mutta mitä hengellisiin *lahjoihin* tulee, niin en tahdo, veljet, pitää teitä niistä tietämättöminä.

2. Te tiedätte, että kun olitte pakanoita, teitä vietiin mykkien epäjumalien luo, miten vain tahdottiin.

3. Sentähden minä teen teille tiettäväksi, ettei kukaan, joka puhuu Jumalan Hengessä, sano: ”Jeesus olkoon kirottu”, ja ettei kukaan voi sanoa: ”Jeesus olkoon Herra”, paitsi Pyhässä Hengessä.

Kun uskovat puhuvat Jumalan Hengessä, he eivät kiroa Jeesusta. Kun he profetoivat, selittävät kielillä puhumista ja puhuvat tiedon tai viisauden sanoja Jumalan Hengessä, he eivät kiroa Jeesusta. Pelastuaksesi sinun pitää tunnustaa Jeesus Herraksi. Voit tehdä sen vain puhumalla Jumalan Hengessä riippumatta siitä millä kielellä puhut. Kielillä puhuminen on myös Jumalan Hengessä puhumista ja se on Jeesuksen tunnustamista Herraksi ja se toimii osoituksena Herralle siitä, että me olemme halukkaita tekemään, mitä hän ohjaa meitä tekemään.

Filippiläiskirje 2:5–11

5. Olkoon teillä se mieli, joka myös Kristuksella Jeesuksella oli,
6. joka ei, vaikka hänellä olikin Jumalan muoto, katsonut saaliiksensa olla Jumalan kaltainen,
7. vaan tyhjensi itsensä ja otti orjan muodon, tuli ihmisten kaltaiseksi, ja hänet havaittiin olennaltaan sellaiseksi kuin ihminen;
8. hän nöyryytti itsensä ja oli kuuliainen kuolemaan asti, hamaan ristin kuolemaan asti.
9. Sentähden onkin Jumala hänet korkealle korottanut ja antanut hänelle nimen, kaikkia muita nimiä korkeamman,
10. niin että kaikkien polvien pitää Jeesuksen nimeen notkistuman, sekä niitten, jotka taivaissa ovat, että niitten, jotka maan päällä ovat, ja niitten, jotka maan alla ovat,

11. ja jokaisen kielen pitää tunnustaman
Isän Jumalan kunniaksi, että Jeesus Kristus
on Herra.

Nyt meillä on erinomainen mahdollisuus tunnustaa,
että Jeesus Kristus on Herra, vaikka kaiken aikaa ja me
voimme tehdä sen puhumalla kielillä. Nämä jakeet ovat
tärkeitä, joten opettele ne ulkoa.

Minä puhun kielillä, koska haluan tunnustaa, että Jee-
sus Kristus on Herra.

4. Kielillä puhumalla me rukoilemme Hengessä

1. Korinttolaiskirje 14:14

14. Sillä jos minä rukoilen kielillä puhuen,
niin minun henkeni kyllä rukoilee, mutta
ymmärrykseni on hedelmätön.

Minä puhun kielillä, koska haluan rukoilla Jumalaa
Hengessä.

5. Kielillä puhumalla me palvelemme Jumalaa Hengessä

Jumala haluaa, että me palvelemme häntä Hengessä.

Filippiläiskirje 3:3

3 Sillä oikeita ympärileikattuja olemme
me, jotka Jumalan Hengessä palvelemme
Jumalaa ja kerskaamme Kristuksessa Jee-
suksessa, emmekä luota lihaan,

Roomalaiskirje 1:9

9. Sillä Jumala, jota minä hengessäni palvelen julistaen hänen Poikansa evankeliumia, on minun todistajani, kuinka minä teitä lakkaamatta muistan,

Jumalan palvelemiseen kuuluu myös rukous ja kielillä puhumalla me rukoilemme Hengessä.

Haluan lisätä tähän myös Pyhän Hengen ilmenemiseen kuuluvat kaikki yhdeksän Pyhän Hengen ilmentymää, joita käyttäen meillä on etuoikeus palvella Jumalaa Hengessä.

- a.** Minä puhun kielillä, koska haluan palvella Jumalaa Hengessä.
- b.** Minä puhun kielillä, koska haluan vastaanottaa viisauden sanoja.
- c.** Minä puhun kielillä, koska haluan vastaanottaa tiedon sanoja.
- d.** Minä puhun kielillä, koska haluan käyttää ilmenemisuskoa.
- e.** Minä puhun kielillä, koska haluan antaa parantamisien armolahjoja.
- f.** Minä puhun kielillä, koska haluan tehdä voimallisia tekoja.
- g.** Minä puhun kielillä, koska haluan profetoida.
- h.** Minä puhun kielillä, koska haluan erotella henkiä.
- i.** Minä puhun kielillä, koska haluan selittää omaa kielillä puhumistani seurakunnan kokouksissa.

6. Kielillä puhuminen on merkiksi epäuskoville

1. Korinttolaiskirje 14:22

22. Kielet eivät siis ole merkiksi uskoville, vaan niille, jotka eivät usko; mutta profetoiminen ei ole merkiksi uskottomille, vaan uskoville.

Kun puhut seurakunnan kokouksessa kielillä ja selität ja kokouksessa olevat uudet ihmiset kuulevat sen, toimii sinun kielilläpuhumisesi merkinä heille. He voivat havaita, että se on jotakin yliluonnollista, joka tulee Jumalasta.

Minä puhun kielillä, koska haluan kielilläpuhumiseni olevan merkiksi epäuskoville.

7. Kielillä puhuminen virittää meidät palavaksi Hengessä

Roomalaiskirje 12:11

11. Älkää harrastuksessanne (*spūdē* N4094 – *into*) olko veltot; olkaa hengessä palavat; palvelkaa Herraa.

1. Tessalonikalaiskirje 5:19 ja 20

19. Henkeä älkää sammuttako,
20. profetoimista älkää halveksuko,

Minä puhun kielillä, koska haluan olla palava Hengessä.

8. Kielillä puhuminen on hyvin kiittämistä

1. Korinttolaiskirje 14:16 ja 17

16. Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa ”amen” sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot.

17. Sinä kyllä kiität hyvin, mutta toinen ei siitä rakennu.

Ajattele esimerkiksi seuraavia jakeita ja puhu kielillä.

Efesolaiskirje 1:11–14

11. Hänessä (*Jeesuksessa Kristuksessa*) me myös olemme saaneet perintöosan, ollen siihen edeltämäärätyt hänen (*Jumalan*) ai-voituksensa mukaan, hänen, joka vaikuttaa kaikki oman tahtonsa päättämän mukaan,
12. että me olisimme hänen kirkkautensa kiitokseksi, me, jotka jo edeltä olimme panneet toivomme Kristukseen.

13. Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti,

14. sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.

Minä puhun kielillä, koska haluan kiittää Jumalaa hyvin.

9. Kielillä puhumalla me uhraamme Jumalalle kiitosuhrin

Hebrealaiskirje 13:15

15. Uhratkaamme siis hänen kauttansa Jumalalle joka aika kiitosuhria, se on: niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät.

Jakeessa 15 sanotaan, että meidän kiitosuhrimme on niiden huulten hedelmää, jotka hänen nimeänsä ylistävät. Kielillä puhumalla me ylistämme Jumalan nimeä.

Minä puhun kielillä, koska haluan uhrata Jumalalle kiitosuhrin, huulteni hedelmän.

10. Kielillä puhuminen on Jumalan ylistämistä

Apostolien teot 10:44–46

44. Kun Pietari vielä näitä puhui, tuli Pyhä Henki kaikkien päälle, jotka puheen kuulivat.

45. Ja kaikki ne uskovaiset, jotka olivat ympärileikatut ja olivat tulleet Pietarin mukana, hämmästyivät sitä, että Pyhän Hengen lahja vuodatettiin pakanoihinkin,

46. sillä he kuulivat heidän puhuvan kielillä ja ylistävän Jumalaa...

1. Korinttolaiskirje 14:16

16. Sillä jos ylistät Jumalaa hengessä, kuinka oppimattoman paikalla istuva saattaa sanoa ”amen” sinun kiitokseesi? Eihän hän ymmärrä, mitä sanot.

Lue esimerkiksi Psalmi 100 ja puhu sitten kielillä.

Psalmi 100

1. Kiitosuhri-virsi. Kohottakaa riemuhuuto Herralle, kaikki maa.
2. Palvelkaa Herraa ilolla, tulkaa hänen kasvojensa eteen riemulla.
3. Tietäkää, että Herra on Jumala. Hän on meidät tehnyt, ja hänen me olemme, hänen kansansa ja hänen laitumensa lampaat.
4. Käykää hänen portteihinsa kiittäen, hänen esikartanoihinsa ylistystä veisaten. Ylistäkää häntä, kiittäkää hänen nimeänsä.
5. Sillä Herra on hyvä; hänen armonsa pysyy iankaikkisesti ja hänen uskollisuutensa polvesta polveen.

Minä puhun kielillä, koska haluan ylistää Jumalaa.

11. Kielillä puhuminen on Jumalan suurien tekojen puhumista

Apostolien teot 2:11

11. kreetalaiset ja arabialaiset, me kuulemme kukin heidän puhuvan omalla kielellämme Jumalan suuria tekoja.”

Helluntaina Apostolien tekojen 2. luvussa opetuslapset puhuivat kielillä ja muista maista tulleet juutalaiset kuulivat, kukin omalla kielellään, heidän puhuvan Jumalan suuria tekoja.

Ajattele seuraavia jakeita tai muita näiden kaltaisia jakeita ja puhu kielillä:

1. Mooses 1:1

1. Alussa loi Jumala taivaan ja maan.

1. Mooses 1:31

31. Ja Jumala katsoi kaikkea, mitä hän tehnyt oli, ja katso, se oli sangen hyvää. Ja tuli ehtoo, ja tuli aamu, kuudes päivä.

Johannes 3:16

16. Sillä niin on Jumala maailmaa rakastanut, että hän antoi ainokaisen Poikansa, ettei yksikään, joka häneen uskoo, hukkuisi, vaan hänellä olisi iankaikkinen elämä.

Efesolaiskirje 1:15–23

15. Sentähden, kun kuulin siitä uskosta, joka teillä on Herrassa Jeesuksessa, ja teidän rakkaudestanne kaikkia pyhiä kohtaan,
16. en minäkään lakkaa kiittämästä teidän tähtenne, kun muistelen teitä rukouksissani,

17. anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen (*Henki edustaa tässä sanoja*) hänen tuntemisessaan

18. ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään

19. ja mikä hänen voimansa ylenpalttinen suuruus meitä kohtaan, jotka uskomme – sen hänen väkevyytensä voiman vaikutuksen mukaan,
20. jonka hän vaikutti Kristuksessa, kun hän herätti hänet kuolleista ja asetti hänet oikealle puolellensa taivaissa,
21. korkeammalle kaikkea hallitusta ja valtaa ja voimaa ja herrautta ja jokaista nimeä, mikä mainitaan, ei ainoastaan tässä maailmanajassa, vaan myös tulevassa.
22. Ja kaikki hän on asettanut hänen jalkainsa alle ja antanut hänet kaiken pääksi seurakunnalle,
23. joka on hänen ruumiinsa, hänen täyteytensä, joka kaikki kaikissa täyttää.

Efesolaiskirje 2:8–10

8. Sillä armosta te olette pelastetut uskon kautta, ette itsenne kautta - se on Jumalan lahja -
9. ette tekojen kautta, ettei kukaan kerskaisi.
10. Sillä me olemme hänen tekonsa, luodut Kristuksessa Jeesuksessa hyviä töitä varuten, jotka Jumala on edeltäpäin valmistanut, että me niissä vaeltaisimme.

Efesolaiskirje 3:20 ja 21

20. Mutta hänelle (*Jumalalle*), joka voi tehdä enemmän, monin verroin enemmän kuin kaikki, mitä me anomme tai ymmärrämme, sen voiman mukaan, joka meissä vaikuttaa,

21. hänelle kunnia seurakunnassa ja Kristuksessa Jeesuksessa kautta kaikkien sukupolvien, aina ja iankaikkisesti! Amen.

Minä puhun kielillä, koska haluan puhua Jumalan suuria tekoja.

12. Kielillä puhuva puhuu salaisuuksia Hengessä

1. Korinttolaiskirje 14:2

2. Sillä kielillä puhuva ei puhu ihmisille, vaan Jumalalle; ei *häntä* näet kukaan ymmärrä, sillä hän puhuu salaisuuksia hengessä.

Sanalla ”häntä” ei ole vastinetta tekstissä. Kielillä puhuva ei itse ymmärrä, mitä hän puhuu. Hän voi silloin puhua mitä tahansa salaisuuksia Jumala haluaa hänen puhuvan.

Minä puhun kielillä, koska haluan puhua salaisuuksia Hengessä.

13. Kielillä puhuva rakentaa itseään

1. Korinttolaiskirje 14:4

4. Kielillä puhuva rakentaa itseään, mutta profetoiva rakentaa seurakuntaa.

On muitakin keinoja, joiden avulla uskovat voivat rakentaa itseään. Kielillä puhuminen on kuitenkin yksi

niistä, jossa Pyhä Henki on aina mukana. Sinä voit rakentaa itseäsi puhumalla kielillä milloin haluat.

Minä puhun kielillä, koska haluan rakentaa itseäni. Seuraavat kolme kohtaa laajentavat tätä.

14. Kielillä puhuminen rakentaa teitä pyhimmän uskonne perustukselle

Juudas 20 ja 21

20. Mutta te, rakkaani, rakentakaa itseänne pyhimmän uskonne perustukselle, rukoukkaa Pyhässä Hengessä

21. ja pysyttäkää niin itsenne Jumalan rakkaudessa, odottaessanne meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen laupeutta iankaikkiseksi elämäksi.

Roomalaiskirje 10:17

17. Usko tulee siis kuulemisesta, mutta kuuleminen Kristuksen sanan (*rēma*) kautta.

Meidän pyhimmän uskomme perusta on Herramme Jeesus Kristus ja se usko tulee Kristuksen sanan kuulemisesta. Sen lisäksi, mitä on kirjoitettuna Raamatussa, Kristuksen sana on ne sanat, joita hän puhuu meille jatkuvasti joka päivä. Kun me puhumme kielillä, me tunnemme itseämme kyetäksemme kuulemaan Herran sanoja ja hän antaa meille ohjeita. Kun me noudatamme niitä, me uskomme.

Minä puhun kielillä, koska haluan rakentaa itseäni pyhimmän uskoni perustalle eli Herrani Jeesuksen Kristuksen sanalle.

15. Kielillä puhuminen osaltaan johtaa siihen, että meidät rakennetaan Jumalan asumukseksi Hengessä

Efesolaiskirje 2:19–22

19. Niin ette siis enää ole vieraita ettekä muukalaisia, vaan te olette pyhien kansalaisia ja Jumalan perhettä,

20. apostolien ja profeettain perustukselle rakennettuja, kulmakivenä itse Kristus Jeesus,

21. jossa koko rakennus liittyy yhteen ja kasvaa pyhäksi temppeliksi Herrassa;

22. ja hänessä tekin yhdessä muitten kanssa rakennutte Jumalan asumukseksi Hengessä.

Minä puhun kielillä, koska haluan, että minut rakennetaan yhdessä muiden uskovien kanssa Jumalan asumukseksi Hengessä.

16. Kielillä puhuminen on sisällisen ihmisenne puolesta voimassa vahvistumista

Efesolaiskirje 3:16

16. että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Hengensä kautta

Efesolaiskirje 6:10

10. Lopuksi, vahvistukaa Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.

Verbin ”vahvistukaa” kreikankielinen vastine on preesensin imperatiivissa. Kun preesensin tempusaspekti otetaan huomioon tämä jakeen voisi kääntää näin:

10. Lopuksi, vahvistukaa jatkuvasti Herrassa ja hänen väkevyytensä voimassa.

Efesolaiskirje 6:18

18. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika (*kaiken aikaa*) Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;

2. Korinttolaiskirje 4:16

16. Sentähden me emme lannistu; vaan vaikka ulkonainen ihmisemme menehtyykin, niin sisällinen kuitenkin päivä päivältä uudistuu.

Meissä oleva Pyhä Henki on täydellinen eikä muutu, ei kasva eikä vahvistu. Kielillä puhuminen vaikuttaa meidän sisälliseen ihmiseemme. Se ei vaikuta suoranaisesti meidän ymmärrykseemme, mutta meidän hengellinen vastaanottokykymme kuitenkin herkistyy. Meidän suhteemme Herraan Jeesukseen ja Isään Jumalaan kehittyy ja vahvistuu. Näin me voimme saada Herralta Pyhän Hengen kautta sanoja, ohjeita voimallisten tekojen tekemiseen ja tarvittavan voiman niiden toteuttamiseksi.

Minä puhun kielillä, koska haluan sisällisen ihmiseni puolesta voimassa vahvistua Pyhän Hengen kautta.

17. Kielillä puhuminen on Jumalan koko sota-asun päälle pukemista

Efesolaiskirje 6:11–18

11. Pukekaa ylleenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne kestää perkeleen kavalat juonet.

12. Sillä meillä ei ole taistelu verta ja lihaa vastaan, vaan hallituksia vastaan, valtoja vastaan, tässä pimeydessä hallitsevia maailmanvaltiaita vastaan, pahuuden henkiolentoja vastaan taivaan avaruuksissa.

13. Sentähden ottakaa päällenne Jumalan koko sota-asu, voidaksenne pahana päivänä tehdä vastarintaa ja kaikki suoritettuanne pysyä pystyssä.

14. Seisokaa siis kupeet totuuteen vyötettyinä, ja olkoon pukunanne vanhurskauden haarniska,

15. ja kenkinä jaloissanne alttius rauhan evankeliumille.

16. Kaikessa ottakaa uskon kilpi, jolla voitte sammuttaa kaikki pahan palavat nuolet,

17. ja ottakaa vastaan pelastuksen kypäri ja Hengen miekka, joka on Jumalan sana.

18. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika (*kaiken aikaa*) Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;

Me puemme yllemme Jumalan koko sota-asun etenkin rukoilemalla Hengessä. Jumalan sota-asu tai taisteluvärustus sisältää myös kaikki 1. Korinttolaiskirjeen 12. luvussa luetellut yhdeksän Pyhän Hengen ilmentymää. Nämä ilmentymät me puemme päällemme eli opettelemme käyttämään niitä Herran Jeesuksen Kristuksen ohjauksessa Pyhän Hengen kautta. Näitä kaikkia me käytämme taistelllessamme pahuuden henkivaltoja vastaan. Meidän on täysin turha yrittää taistella niitä vastaan omin voimin tai omalla viisaudellamme.

Minä puhun kielillä, koska haluan pukea ylleni Jumalan koko sota-asun.

**18. Kielillä puhuminen auttaa meitä
heikkoudessamme, sillä me emme tiedä,
mitä meidän pitää rukoilla**

Roomalaiskirje 8:26

26. Samoin myös Henki auttaa meidän heikkouttamme. Sillä me emme tiedä, mitä meidän pitää rukoileman, niinkuin rukoilla tulisi, mutta Henki itse rukoilee meidän puolestamme sanomattomilla huokauksilla.

Kun me puemme kielillä, meidän Henkemme rukoulee Herran ohjauksessa niiden tarpeellisten asioiden puolesta, joista meillä ei ole tietoa.

Minä puhun kielillä, koska haluan, että Henki auttaa minua heikkoudessani, sillä minä en tiedä mitä minun pitää rukoilla, niin kuin rukoilla tulisi.

19. Kielillä puhuminen on Jumalan tahdon mukainen esirukous

Roomalaiskirje 8:27

27. Mutta sydänten tutkija tietää, mikä Hengen mieli on, sillä Henki rukoilee Jumalan tahdon mukaan pyhien edestä.

Meidän Henkemme rukoilee, kun me puhumme kielillä yksityisessä rukouselämässämme pyhien edestä. Se on täydellistä Jumalan tahdon mukaista esirukousta pyhien puolesta.

Efesolaiskirje 6:18

18. Ja tehkää tämä kaikella rukouksella ja anomisella, rukoillen joka aika Hengessä ja sitä varten valvoen kaikessa kestäväisyydessä ja anomisessa kaikkien pyhien puolesta;

1. Timoteus 2:1 ja 2

1. Minä kehoitan siis ennen kaikkea anomaan, rukoilemaan, pitämään esirukouksia ja kiittämään kaikkien ihmisten puolesta,
2. kuningasten ja kaiken esivallan puolesta, että saisimme viettää rauhallista ja hiljaista elämää kaikessa jumalisuudessa ja kunniallisuudessa.

Minä puhun kielillä, koska haluan esirukoilla Jumalan tahdon mukaan.

20. Mielen uudistus saa voimansa kielillä puhumisesta

Roomalaiskirje 12:1 ja 2

1. Niin minä Jumalan armahtavan laupeuden kautta kehoitan teitä, veljet, antamaan ruumiinne eläväksi, pyhäksi, Jumalalle otolliseksi uhriksi; tämä on teidän järjellinen jumalanpalveluksenne.

2. Älkääkä mukautuko tämän maailman ajan mukaan, vaan muuttukaa mielenne uudistuksen kautta, tutkiaksenne, mikä on Jumalan tahto, mikä hyvää ja otollista ja täydellistä.

Jakeessa 2 sana ”mukautuko” on kreikankielinen sana *syskhēmatidzō* N4340. Tämä on passiivin preesensin imperatiivissa. Sana ”muuttukaa” on *metamorphōō* N2861. Tämä on myös passiivin preesensin imperatiivissa. Ottamalla nämä asiat sekä preesensin tempusaspektin huomioon tämän jakeen voisi kääntää näin:

2. Älkää jatkuvasti salliko itseänne mukautettavan tämän maailman ajan mukaan, vaan sallikaa itsenne kaiken aikaa muutettavan mielenne uudistuksen kautta tutkiaksenne, mikä on Jumalan hyvä, otollinen ja täydellinen tahto.

2. Korinttolaiskirje 3:17 ja 18

17. Sillä Herra on Henki, ja missä Herran Henki on, siinä on vapaus.

18. Mutta me kaikki, jotka peittämättömin kasvoin katselemme Herran kirkkautta kuin kuvastimesta, muutumme saman kuvan kaltaisiksi kirkkaudesta kirkkauteen, niinkuin muuttaa Herra, joka on Henki.

Jakeessa 18 verbi ”muutumme” on jälleen *metamorfoō* ja tässä se on passiivin preesensin indikatiivissa. Me siis ”sallimme itsemme muutettavan jatkuvasti”.

Me olemme itsessämme voimattomia uudistamaan mieltämme. Me tarvitsemme Herran apua tehdäksemme sen. Herra Jeesus Kristus auttaa meitä muuttamaan itsemme, kun me päätämme uudistaa mieltämme Jumalan kirjoitetun sanan mukaan ja käyttää Pyhän Hengen ilmentymiä.

Efesolaiskirje 4:20–24

20. Mutta näin te ette ole oppineet Kristusta tuntemaan,

21. jos muutoin olette hänestä kuulleet ja hänessä opetusta saaneet, niinkuin totuus on Jeesuksessa:

22. että teidän tulee panna pois vanha ihmisenne (*vanha elämäntapanne*), jonka mukaan te ennen vaelsitte ja joka turmelee itsensä petollisia himoja seuraten,

23. ja uudistua mielenne hengeltä (*henki edustaa tässä ajatusta*)

24. ja pukea päällenne uusi ihminen (*Kristus meissä*), joka Jumalan mukaan on luotu totuuden vanhurskauteen ja pyhyteen.

Jakeessa 23 sanan ”hengeltä” vastine on *pneuma* N3618, jonka merkityskirjo on hyvin laaja. Tässä se edustaa ajatusta. Me uudistumme mieleemme ajatuksilta (asenteilta ja tunteilta) panemalla pois vanhan elämäntapamme ja pukemalla päällemme uuden ihmisen, Jeesuksen Kristuksen. Jumalan kirjoitetun sanan perusteella opimme, mitä on pantava pois ja mitä on pantava tilalle pukeaksemme päällemme Kristuksen. Me emme pysty tekemään sitä omassa viisaudessamme ja omalla voimallamme. Me tarvitsemme siihen Jeesuksen Kristuksen viisautta ja hänen voimaansa ja se voima tulee meille etenkin kielillä puhumalla.

Minä puhun kielillä, koska haluan saada voimaa uudistaakseni mieltäni.

21. Kielillä puhuessanne Jumala tekee kuolevaiset ruumiinne eläviksi

Roomalaiskirje 8:11

11. Jos nyt hänen Henkensä, hänen, joka herätti Jeesuksen kuolleista, asuu teissä, niin hän, joka herätti kuolleista Kristuksen Jeesuksen, on eläväksitekevä myös teidän kuolevaiset ruumiinne Henkensä kautta, joka teissä asuu.

Tämä jae on ymmärrettävä kahdessa merkityksessä. Sen ensimmäinen merkitys on, että kun Jumala lähettää Kristuksen hakemaan seurakuntansa pois maan päältä me saamme ylösnousemusruumiin, joka ei ikinä enää kuole. Siinä ruumiissa me elämme iankaikkisesti. Tällä hetkellä elämme kuolevaisessa ruumiissa. Tässä ruu-

miissa – jos Kristus ei vielä tule takaisin meidän elin-aikanamme – me varmasti kuolemme. Mutta silloin – kun hän tulee – kuolleet nousevat katoamattomina ja elävät muuttuvat kuolemattomiksi (1. Korinttolaiskirje 15. luvun jakeet 45–55 ja Filippiläiskirje 3. luvun jakeet 20 ja 21). Silloin me saamme aina olla Herran kanssa (1. Tessalonikalaiskirje 4. luku jakeet 13–18). Me voimme nyt kiittää ja ylistää Jumalaa Hengessä tästä suurenmoisesta totuudesta puhumalla kielillä.

Tämän jakeen toinen merkitys on, että me voimme vaikuttaa nyt oman kuolevaisen ruumiimme vointiin Pyhässä Hengessä, joka meissä asuu. Kun me sairastamme, voimme kohdistaa mieleemme siihen, että Jeesus Kristus tulee antamaan meille kuolemattoman ylösnousemusruumiin, samanlaisen kuin hänellä itsellään on. Tätä meidän on hyvä ajatella, koska parantuminen tässä elämässä on esimakua siitä kirkkaudesta, jonka me koemme, kun hän tulee hakemaan meidät pois. Tällä tavalla voimme uskoa siihen, että hän parantaa jo nyt kaikki sairautemme tässä kuolevaisessa ruumiissamme Henkensä kautta.

1. Johannes 3:1 ja 2

1. Katsokaa, minkäkaltaisen rakkauden Isä on meille antanut, että meitä kutsutaan Jumalan lapsiksi, joita me olemmekin. Sentähden ei maailma tunne meitä, sillä se ei tunne häntä.

2. Rakkaani, nyt me olemme Jumalan lapsia, eikä ole vielä käynyt ilmi, mitä meistä tulee. Me tiedämme tulevamme hänen kaltaisikseen, kun hän ilmestyy, sillä me saamme nähdä hänet sellaisena, kuin hän on.

Jumala herätti Jeesuksen kuolleista ja nyt hänen Hengensä asuu meissä. Jeesus Kristus tekee meidän kuolevaiset ruumiimme eläviksi tämän Hengen kautta. Jumalan Pyhä Henki tekee työtä meidän kuolevaisessa ruumiissamme, kun me puhumme kielillä. Lopulta Jeesus Kristus antaa meille iankaikkisesti elävän kuolemattoman ylösnousemusruumiin. Roomalaiskirjeen 8. luku jatkuu näin:

Roomalaiskirje 8:12 ja 13

12. Niin me siis, veljet, olemme velassa, mutta emme lihalle, lihan mukaan elääksemme.

13. Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.

Minä puhun kielillä, koska haluan, että Jumala tekee kuolevaisen ruumiini eläväksi.

**22. Kielillä puhuessamme me Hengellä
kuoletamme ruumiin teot**

Roomalaiskirje 8:13

13. Sillä jos te lihan mukaan elätte, pitää teidän kuoleman; mutta jos te Hengellä kuoletatte ruumiin teot, niin saatte elää.

Kun te puhutte kielillä, te saatte voimaa elää Herran tahdon mukaan. Silloin te voitte tehdä päätöksen, että lakkaatte tekemästä ruumiin tekoja eli kuoletatte ruumiin teot.

Roomalaiskirje 13:12–14

12. Yö on pitkälle kulunut, ja päivä on lähellä. Pankaamme sentähden pois pimeyden teot, ja pukeutukaamme valkeuden varuksiin.

13. Vaeltakaamme säädyllisesti, niinkuin päivällä, ei mässäyksissä ja juomingeissa, ei haureudessa (*kaikenlainen seksuaalinen moraalittomuus*) ja irstaudessa (*hillittömyys*), ei riidassa ja kateudessa (*kiihkossa*),

14. vaan pukekaa päällenne Herra Jeesus Kristus, älkääkä niin pitäkö lihastanne huolta, että himot heräävät.

Minä puhun kielillä, koska haluan Hengellä kuolettaa ruumiini teot.

23. Kielillä puhumalla me huudamme ”Abba! Isä!”

Roomalaiskirje 8:14 ja 15

14. Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia.

15. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: ”Abba! Isä!”

Sana ”Abba” on arameankielinen sana, joka tarkoittaa ”Isää”. Koska meillä on Jumalan Henki, olemme Jumalan lapsia ja voimme huutaa: ”Abba, Isä!” Siksi myös kielillä puhuessamme me huudamme: ”Abba, Isä!” Jumala, meidän Isämme, haluaa läheisen suhteen lap-

siinsa ja me tulemme lähemmäksi häntä rukoilemalla Hengessä kielillä puhumalla.

Minä puhun kielillä, koska minä haluan Jumalan, minun Isäni kanssa läheisen suhteen, jossa minä voin huo-
taa: ”Abba! Isä!”

24. Kielillä puhuessamme Pyhä Henki todistaa, että me olemme Jumalan lapsia

Roomalaiskirje 8:16

16. Henki itse todistaa meidän henkemme
kanssa, että me olemme Jumalan lapsia.

Jumalan Hengen kautta me voimme puhua kielillä. Se
on todistus siitä, että me olemme Jumalan lapsia.

Minä puhun kielillä, koska haluan Hengen todistavan,
että minä olen Jumalan lapsi.

25. Kielillä puhuminen todistaa, että me olemme Kristuksen kanssaperillisiä

Roomalaiskirje 8:17

17. Mutta jos olemme lapsia, niin olemme
myöskin perillisiä, Jumalan perillisiä ja
Kristuksen kanssaperillisiä, jos kerran yh-
dessä hänen kanssaan kärsimme, että me
yhdessä myös kirkastuisimme.

Aina kun me puhumme kielillä se todistaa, että me
olemme Kristuksen kanssaperillisiä.

Efesolaiskirje 1:13 ja 14

13. Hänessä on teihinkin, sittenkuin olitte kuulleet totuuden sanan, pelastuksenne evankeliumin, uskoviksi tultuanne pantu luvatus Pyhän Hengen sinetti,
14. sen, joka on meidän perintömme vakuutena, hänen omaisuutensa lunastamiseksi - hänen kirkkautensa kiitokseksi.

Jumalan armo ja kaikki ne siunaukset, joita me saamme jo nyt tämän maan päällisen elämämme aikana ovat esimakua siitä perinnöstä, jonka saamme, kun Kristus tulee hakemaan meidät pois.

Minä puhun kielillä, koska haluan todistaa olevani Kristuksen kanssaperillinen.

26. Kielillä puhuminen tuottaa hengen hedelmää

Galatalaiskirje 5:22 ja 23

22. Mutta Hengen hedelmä on rakkaus, ilo, rauha, pitkämielisyys, ystävällisyys, hyvyys, uskollisuus (*tai usko*), sävyisyys (*tai lempeys*), itsensähillitseminen.

23. Sellaista vastaan ei ole laki.

Tämä on sinussa asuvan Jumalan Hengen hedelmä. Se ei ole sinun sielusi tai ruumiisi hedelmä. Tämän hedelmän tuottamiseen tarvitaan Pyhä Henki ja sinä tuotat hedelmää tekemällä työtä käyttäen Pyhän Hengen ilmentymiä. Voit myös puhua kielillä aina halutessasi tuottaaksesi Hengen hedelmää.

Minä puhun kielillä, koska haluan tuottaa Hengen hedelmää.

Seuraavat kolme kohtaa sisältyvät hengen hedelmään, mutta koska ne ovat niin tärkeitä haluan mainita ne vielä erikseen.

27. Kielillä puhuessamme Pyhä Henki vuodattaa Jumalan rakkautta meidän sydämiimme

Roomalaiskirje 5:5

5. mutta toivo ei saata häpeään; sillä Jumalan rakkaus on vuodatettu meidän sydämiimme Pyhän Hengen kautta, joka on meille annettu.

Meillä on mahdollisuus rakastaa, koska olemme saaneet Hengen. Kreikankielinen vastine verbille ”antaa” sanoissa ”on annettu” on aoristimuodossa. Tässä on kuvaus aoristimuodosta⁹.

”Koska imperfekti kuvaa tekemistä, jota ei ole suoritettu loppuun, se ei ole luonnollinen aikamuoto kertovassa historiallisessa tekstissä, jossa tapahtumat normaalisti tulevat päätökseen. Tämän tähden kreikassa on toinenkin aikamuoto, imperfektiä monin verroin tavallisempi indikatiivin aoristi. Aoristia käytetään juuri historialliseen kerrontaan, sillä aoristi kuvaa loppuun suo-

9 Aoristia kuvaava teksti on lainattu sivulta 98 kirjasta ”Alfasta alkuun Johdatus Uuden testamentin kreikkaan”, Jarmo Kiilunen – Raimo Hakola, Oy Finn Lectura Ab Helsinki 2005

ritettua tekemistä – ei vain indikatiivissa, vaan kaikissa tapaluokissa. Indikatiivissa esiintyessään aoristi suomennetaan asiayhteyden mukaan joko imperfektillä, perfektillä tai pluskvamperfektillä.”

Sanojen ”on vuodatettu” kreikankielinen vastine on verbi, joka on perfektimuodossa.

”Kreikan perfekti¹⁰ painottaa nykyhetkessä vallitsevaa tilaa, joka on seurausta aiemmasta toiminnasta. Se on kuin yhdistelmä aoristia (toiminta loppuun saatettu) ja pree-sensiä (toiminta meneillään) painon ollessa jälkimmäisessä aspektissa: ”Olen muistanut – ja muistan edelleen.”

Kun sovellamme tätä kreikan aikamuotojen tuntemusta Roomalaiskirjeen 5. luvun 5. jakeen loppuosaan, voimme ymmärtää merkityksen seuraavasti: ”Meille annettun Pyhän Hengen kautta Jumalan rakkaus on vuodatettu sydämiimme ja sitä vuodatetaan edelleen.” Jeesus Kristus on siis vuodattanut ja vuodattaa edelleen Jumalan rakkautta sydämiimme.

Minä puhun kielillä, koska haluan Jeesuksen Kristuksen jatkavan Jumalan rakkauden vuodattamista sydämeeni Pyhän Hengen kautta.

10 Perfektiä kuvaava teksti on lainattu sivulta 221 kirjasta ”Alfasta alkuun Johdatus Uuden testamentin kreikkaan”, Jarmo Kiilunen – Raimo Hakola, Oy Finn Lectura Ab Helsinki 2005

**28. Kielillä puhuessamme Jumala täyttää meidät
kaikella ilolla ja rauhalla uskossa**

Roomalaiskirje 15:13

13. Mutta toivon Jumala täyttäköön teidät
kaikella ilolla ja rauhalla uskossa, niin että
teillä olisi runsas toivo Pyhän Hengen voi-
man kautta.

Minä puhun kielillä, koska haluan Jumalan täyttävän
minut kaikella ilolla ja rauhalla uskossa.

**29. Kielillä puhuminen tuo teille Jumalan rauhan,
joka varjelee sydämenne ja ajatuksenne
Kristuksessa Jeesuksessa**

Filippiläiskirje 4:6 ja 7

6. Älkää mistään murehtiko, vaan kaikessa
saattakaa pyyntönne rukouksella ja anomi-
sella kiitoksen kanssa Jumalalle tietäväksi,
7. ja Jumalan rauha, joka on kaikkea ym-
märrystä ylempi, on varjeleva teidän sydä-
menne ja ajatuksenne Kristuksessa Jeesuk-
sessa.

Hengellä rukoileminen on kielillä puhumista. Kun te
rukoilette ymmärryksellänne ja puhutte kielillä, Ju-
malan rauha varjelee teidän sydämenne ja ajatuksenne
Kristuksessa Jeesuksessa.

Minä puhun kielillä, koska haluan, että Jumalan rauha
varjelee minun sydämeni Kristuksessa Jeesuksessa.

30. Kielillä puhuessanne Henki johdattaa teidät kaikkeen totuuteen ja julistaa teille tulevaiset

Johannes 16:13–15

13. Mutta kun hän tulee, totuuden Henki, johdattaa hän teidät kaikkeen totuuteen.

Sillä se, mitä hän puhuu, ei ole hänestä itsestään; vaan minkä hän kuulee, sen hän puhuu, ja tulevaiset hän teille julistaa.

14. Hän on minut kirkastava, sillä hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

15. Kaikki, mitä Isällä on, on minun; sentähden minä sanoin, että hän ottaa minun omastani ja julistaa teille.

Kun sinä puhut paljon kielillä yksityisessä rukouselämässäsi, yhteytesi Herraan kehittyy ja Pyhä Henki voi johdattaa sinut kaikkeen totuuteen ja julistaa sinulle tulevia asioita.

Minä puhun kielillä, koska haluan, että Henki johdattaa minut kaikkeen totuuteen ja julistaa minulle tulevia asioita.

Lopuksi

Muista puhua kielillä Jumalan rakkaudessa:

1. Korinttolaiskirje 13:1

1. Vaikka minä puhuisin ihmisten ja enkelien kielillä, mutta minulla ei olisi rakkautta, olisin minä vain helisevä vaski tai kilisevä kulkunen.

Paavali halusi kaikkien uskovien puhuvan kielillä:

1. Korinttolaiskirje 14:5

5. Soisin (*Tahdon kiihkeästi*) teidän kaikkien puhuvan kielillä, mutta vielä mieluummin *soisin* teidän profetoivan; sillä profetoiva on suurempi kuin kielillä puhuva, ellei tämä samalla selitä, niin että seurakunta siitä rakentuu.

Tässä liitteessä esitettyjen syiden vuoksi on hyvä puhua kielillä paljon yksityisessä rukouselämässä. Sinä voit keskittyä kuhunkin näistä 30 syystä erikseen, puhua kielillä ja pyytää Herraa avaamaan ymmärryksesi niistä. Silloin kielillä puhuminen tulee yhä sujuvammaksi ja helpommaksi, ja Herra täyttää sinua Pyhällä Hengellä yhä enemmän, ja sinä tulet täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä. Paavali rukoili uskovien puolesta näin:

Efesolaiskirje 3:14–19

14. Sentähden minä notkistan polveni Isän edessä,

15. josta kaikki, millä isä on, taivaissa ja maan päällä, saa nimensä,
16. että hän kirkkautensa runsauden mukaisesti antaisi teidän, sisällisen ihmisenne puolesta, voimassa vahvistua hänen Henkensä kautta
17. ja Kristuksen asua uskon kautta teidän sydämissänne,
18. niin että te, rakkauteen juurtuneina ja perustuneina, voisitte kaikkien pyhien kanssa käsittää, mikä leveys ja pituus ja korkeus ja syvyys on,
19. ja oppia tuntemaan Kristuksen rakkauden, joka on kaikkea tietoa ylempänä; että tulisitte täyteen Jumalan kaikkea täyteyttä.

Apostoli Paavali antoi esimerkin ja kirjoitti:

1. Korinttolaiskirje 14:18

18. Minä kiitän Jumalaani kaikista teistä enemmän¹¹ jatkuvasti kielillä puhuvana.

11 Katso tämän jakeen selitystä sivulla 102

Tekijästä

Heikki Pekkarinen on nyt eläkkeellä oleva sellonsoiton lehtori. Hän opiskeli sellon soittoa Länsi-Saksassa ja Raamatun tutkimusta Yhdysvalloissa. Pekkarinen on tutkinut Raamattua koko aikuisikänsä perehtyen erityisesti Pyhän Hengen vaikutukseen nykyaikana Raamatun kirjoitusten valossa. Vuonna 2008 hän perusti uskovien ystäviensä kanssa seurakunnan nimeltä Suomen Kotiseurakunnat.

Luettelo käytetyistä jakeista

Vanha testamentti

1. Mooses 1:1	159
1. Mooses 1:26 ja 27	10
1. Mooses 1:31	10, 159
1. Mooses 2:9	11
1. Mooses 2:15–17	11
1. Mooses 3:13–15	13
1. Mooses 3:17–19	13
1. Mooses 3:22 ja 23	12
1. Mooses 5:4 ja 5	12
4. Mooses 11:14–17	45
4. Mooses 11:28 ja 29	46
1. Kuningasten kirja 19:11–13	136
Psalmi 100	158
Sananlaskut 8:13–18	138

Uusi testamentti

Matteus 3:1 ja 2	25
Matteus 3:11	19
Matteus 4:17	26
Matteus 5:11 ja 12	90
Matteus 9:36–38	82
Matteus 10:8	62
Matteus 12:39 ja 40	120

Markus 1:7 ja 8	20
Markus 12:29–31	95
Luukas 1:39–56	129
Luukas 3:15 ja 16	20
Luukas 11:10–13	22
Johannes 1:32–34	20
Johannes 3:16	159
Johannes 4:23 ja 24	100
Johannes 10:27	135
Johannes 14:16 ja 17	17
Johannes 15:7	144
Johannes 16:13–15	179
Johannes 20:19–22	114
Apostolien teot 1:4 ja 5	21
Apostolien teot 2:1–3	31
Apostolien teot 2:1–4	115
Apostolien teot 2:4	31
Apostolien teot 2:5 ja 6	32
Apostolien teot 2:7 ja 8	32
Apostolien teot 2:9–11	33
Apostolien teot 2:11	158
Apostolien teot 2:22–24	23
Apostolien teot 2:30–33	23
Apostolien teot 2:36–38	24
Apostolien teot 2:38	16, 56
Apostolien teot 2:38 ja 39	16
Apostolien teot 3:1–9	47
Apostolien teot 3:6	62
Apostolien teot 3:19 ja 20	26
Apostolien teot 4:5–10	48
Apostolien teot 4:14–16	60
Apostolien teot 4:29–31	82
Apostolien teot 4:31	44, 134, 151
Apostolien teot 6:1–4	56
Apostolien teot 6:5 ja 8	50
Apostolien teot 8:15–18	34
Apostolien teot 9:17 ja 18	35
Apostolien teot 10:42–46	36
Apostolien teot 10:44–46	157
Apostolien teot 10:44–48	39

Apostolien teot 13:6–10	49
Apostolien teot 19:1–7	37
Apostolien teot 19:1 ja 2	25
Apostolien teot 19:4–6	39
Roomalaiskirje 1:9	41, 154
Roomalaiskirje 5:5	176
Roomalaiskirje 6:23	56
Roomalaiskirje 8:1–4	42
Roomalaiskirje 8:11	170
Roomalaiskirje 8:13	172
Roomalaiskirje 8:14 ja 15	173
Roomalaiskirje 8:16	174
Roomalaiskirje 8:17	175
Roomalaiskirje 8:26	166
Roomalaiskirje 8:26 ja 27	95
Roomalaiskirje 8:27	167
Roomalaiskirje 10:6–10 ja 17	144
Roomalaiskirje 10:9 ja 10	16, 118, 119
Roomalaiskirje 10:17	162
Roomalaiskirje 11:33	66
Roomalaiskirje 12:1 ja 2	168
Roomalaiskirje 12:11	155
Roomalaiskirje 13:12–14	173
Roomalaiskirje 15:5–7	74
Roomalaiskirje 15:13	178
1. Korinttolaiskirje 1:21–25	116
1. Korinttolaiskirje 2:16	133
1. Korinttolaiskirje 11:4 ja 5	111
1. Korinttolaiskirje 12:1	52
1. Korinttolaiskirje 12:1–3	151
1. Korinttolaiskirje 12:2 ja 3	55
1. Korinttolaiskirje 12:4	55, 56, 87, 88, 90, 91
1. Korinttolaiskirje 12:5 ja 6	57
1. Korinttolaiskirje 12:7–10	58
1. Korinttolaiskirje 12:11	71
1. Korinttolaiskirje 12:12	73
1. Korinttolaiskirje 12:13	73
1. Korinttolaiskirje 12:14–18	74
1. Korinttolaiskirje 12:19–27	76
1. Korinttolaiskirje 12:28	78

1. Korinttolaiskirje 12:29	78
1. Korinttolaiskirje 12:30	79
1. Korinttolaiskirje 12:31	79, 84
1. Korinttolaiskirje 13:1	146, 181
1. Korinttolaiskirje 13:1-3	86
1. Korinttolaiskirje 13:4 ja 5	87
1. Korinttolaiskirje 13:6 ja 7	88
1. Korinttolaiskirje 13:8-10	88
1. Korinttolaiskirje 13:11-13	88
1. Korinttolaiskirje 14:1	90, 91
1. Korinttolaiskirje 14:1-5	125
1. Korinttolaiskirje 14:1-17	99
1. Korinttolaiskirje 14:2	116, 161
1. Korinttolaiskirje 14:2 ja 3	92
1. Korinttolaiskirje 14:4	93, 161
1. Korinttolaiskirje 14:5	70, 96, 150, 181
1. Korinttolaiskirje 14:6-10	98
1. Korinttolaiskirje 14:11	99
1. Korinttolaiskirje 14:12	99
1. Korinttolaiskirje 14:13	100, 128
1. Korinttolaiskirje 14:14	100, 153
1. Korinttolaiskirje 14:14 ja 15	146
1. Korinttolaiskirje 14:15	101
1. Korinttolaiskirje 14:16	157
1. Korinttolaiskirje 14:16 ja 17	102, 156
1. Korinttolaiskirje 14:18	35, 70, 102, 182, 192
1. Korinttolaiskirje 14:19	103
1. Korinttolaiskirje 14:20	103
1. Korinttolaiskirje 14:21	104
1. Korinttolaiskirje 14:22	104, 155
1. Korinttolaiskirje 14:23	105
1. Korinttolaiskirje 14:24 ja 25	105
1. Korinttolaiskirje 14:26-28	106
1. Korinttolaiskirje 14:29-33	109
1. Korinttolaiskirje 14:34 ja 35	110
1. Korinttolaiskirje 14:37	112, 150
1. Korinttolaiskirje 14:38	112
1. Korinttolaiskirje 14:39	113
1. Korinttolaiskirje 14:40	113
2. Korinttolaiskirje 3:17 ja 18	169

2. Korinttolaiskirje 4:16	94, 164
Galatalaiskirje 3:26–28	111
Galatalaiskirje 5:18–25	139
Galatalaiskirje 5:22 ja 23	176
Efesolaiskirje 1:5	132
Efesolaiskirje 1:11–14	156
Efesolaiskirje 1:13 ja 14	16, 175
Efesolaiskirje 1:15–23	159
Efesolaiskirje 2:1–9	17
Efesolaiskirje 2:8–10	160
Efesolaiskirje 2:19–22	75, 163
Efesolaiskirje 3:14–17	94
Efesolaiskirje 3:14–19	181
Efesolaiskirje 3:16	163
Efesolaiskirje 3:20 ja 21	160
Efesolaiskirje 4:7–12	80
Efesolaiskirje 4:11	56, 78
Efesolaiskirje 4:20–24	169
Efesolaiskirje 4:29–32	142
Efesolaiskirje 5:18–20	150
Efesolaiskirje 6:10	164
Efesolaiskirje 6:11–18	165
Efesolaiskirje 6:18	164, 167
Filippiläiskirje 2:5–11	152
Filippiläiskirje 3:3	41, 153
Filippiläiskirje 4:6 ja 7	179
Kolossalaiskirje 2:1–3	138
Kolossalaiskirje 2:2b ja 3	66
Kolossalaiskirje 3:15	137
1. Tessalonikalaiskirje 4:13	54, 171
1. Tessalonikalaiskirje 5:19 ja 20	155
1. Timoteus 2:1 ja 2	167
1. Timoteus 3:1	81
Hebrealaiskirje 5:4 ja 5	81
Hebrealaiskirje 5:7–10	121
Hebrealaiskirje 5:13 ja 14	67
Hebrealaiskirje 7:23–27	43
Hebrealaiskirje 13:15	157
1. Pietari 1:22 ja 23	139
2. Pietari 3:9	28

1. Johannes 1:6–10	29
1. Johannes 3:1 ja 2	171
1. Johannes 3:7 ja 8	14
1. Johannes 4:14	14
Jaakob 5:15	15
Juudas 20 ja 2	162

Jumalan palveleminen Pyhässä Hengessä

1. Korinttolaiskirjeen luvut 12–14

Palvellaksemme Jumalaa Hengessä meidän on syytä oppia rukoilemaan Pyhässä Hengessä kielillä puhumalla niin kuin apostoli Paavali opettaa 1. Korinttolaiskirjeen luvuissa 12–14.

1. Korinttolaiskirje 14:18 Minä kiitän Jumalaa, että puhun kielillä enemmän kuin teistä kukaan;

1. Korinttolaiskirje 14:37 Jos joku luulee olevansa profeetta tai hengellinen, niin tietäköön, että mitä minä kirjoitan teille, se on Herran käsky.